

HISTORIE Z NOWEGO TESTAMENTU

Historie z Nowego Testamentu

Wydane przez
Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich
Salt Lake City, Utah

Przednia okładka: *Narodzenie* — Paul Mann. © IRI
Tylne okładka: *Maria u grobu* — Paul Mann. © IRI

© 1980, 2005 Intellectual Reserve, Inc.
Wszystkie prawa zastrzeżone
Wydanie drugie
Poprawiono w roku 2008
Printed in Germany

Zatwierdzenie wersji angielskiej: 6/08

Spis treści

Rozdział	Tytuł	Strona
	Wprowadzenie: Plan naszego Ojca w Niebie.	1
1	Elżbieta i Zachariasz.	6
2	Maria i anioł.	8
3	Narodziny Jana Chrzciciela.	10
4	Józef i anioł	12
5	Narodziny Jezusa Chrystusa	13
6	Przedstawienie Jezusa w świątyni	16
7	Mędrcy	18
8	Niegodziwy król Herod	19
9	Jezus jako chłopiec.	21
10	Chrzest Jezusa	26
11	Kuszenie Jezusa	30
12	Wesele w Kanie	32
13	Jezus i dom Jego Ojca Niebieskiego	34
14	Nikodem	36
15	Kobieta przy studni	38
16	Syn przywódcy.	40
17	Wzburzeni mieszkańcy Nazaretu	42
18	Jezus wybiera Swych Apostołów	44
19	Kazanie na Górze.	48
20	Jezus naucza o modlitwie	51
21	Jezus rozkazuje wiatrom i falom	53
22	Człowiek opętany przez złe duchy	54
23	Człowiek, który nie mógł chodzić.	57
24	Wskrzeszenie córki Jaira	59
25	Kobieta dotyka szat Jezusa.	62
26	Jezus przebacza kobiecie	64
27	Wykonując na ziemi pracę Swego Ojca	67
28	Jezus karmi 5 tysięcy ludzi	69
29	Jezus chodzi po wodzie	71

30	Chleb żywota	73
31	Jezus uzdrawia głuchego	75
32	Piotr świadczy o Chrystusie.	76
33	Pojawienie się w chwale. Przemienienie	78
34	Chłopiec opętany przez złego ducha	80
35	Dobry Samarytanin	82
36	Jezus opowiada trzy przypowieści	85
	Zagubiona owca	86
	Zgubiona moneta	88
	Utracony syn	90
37	Dziesięciu trędowatych	95
38	Faryzeusz i celnik.	97
39	Jezus uzdrawia ślepcę.	100
40	Dobry Pasterz	102
41	Jezus błogosławi dzieci.	104
42	Bogaty młodzieniec	105
43	Jezus przywraca Łazarza do życia	107
44	Zbawiciel zdąża do Jerozolimy	110
45	Wdowi grosz	113
46	Drugie Przyjście	115
47	Dziesięć panien	118
48	Talenty	121
49	Pierwszy sakrament	124
50	Inne nauki podczas Ostatniej Wieczerzy	127
51	Jezus cierpi w Ogrodzie Getsemane	129
52	Proces Jezusa	133
53	Ukrzyżowanie Jezusa	136
54	Zmartwychwstanie Jezusa	139
55	Apostołowie przewodzą w Kościele	145
56	Piotr uzdrawia człowieka	148
57	Niegodziwi ludzie zabijają Szczepana	150
58	Szymon i kapłaństwo.	152
59	Saul dowiadyuje się o Jezusie	154
60	Piotr przywraca Tabitę do życia.	156
61	Paweł i Syłas w więzieniu	158
62	Paweł posłuszny Duchowi Świętemu	161
63	Paweł kończy swą misję.	162

Czasy po Nowym Testamencie	167
Słowa, które należy znać	171
Miejsca, o których należy wiedzieć	176
Ludzie, o których należy wiedzieć	179
Zdjęcia z Ziemi Świętej.	180
Chronologia Nowego Testamentu	184

Materiały źródłowe

Niektóre z informacji zawartych w tej książce
zaczepnięto ze źródeł, które nie są pismami
świętymi; wymieniono je poniżej.

Bible Dictionary w wersji Biblii Króla Jakuba
używanej w Kościele Jezusa Chrystusa Świętych
w Dniach Ostatnich (1979)

James E. Talmage, *Jesus the Christ*, Wydanie trzecie
(1916)

Nauki Proroka Józefa Smitha, wyb. Joseph Fielding
Smith (1976)

Do Czytelnika

Historie z Nowego Testamentu zostały napisane z myślą o Tobie. Pochodzą one z księgi, która jest święta. Kiedy będziesz czytać te historie, pamiętaj, że opowiadają one o prawdziwych ludziach, którzy żyli dawno temu.

Czytaj te historie ciągle na nowo, aż je dobrze poznasz. Zapragniesz także przeczytać je w Biblii. Pod większością obrazków umieszczone są odsyłacze, które powiedzą Ci, gdzie znajdziesz daną historię w Biblii lub innych książkach. Poproś swojego ojca, matkę, nauczyciela lub przyjaciela o pomoc w odnalezieniu historii w pismach świętych.

Jeśli nie znasz znaczenia danego słowa, poszukaj go w rozdziale pt. „Słowa, które należy znać”, na końcu książki. Jeśli chcesz dowiedzieć się czegoś więcej na temat jakiegoś miejsca, wyszukaj jego nazwę w rozdziale „Miejsca, o których należy wiedzieć”. Jeśli nie wiesz, kim jest dana osoba, wyszukaj ją w rozdziale „Ludzie, o których należy wiedzieć”. Książka ta zawiera również rozdział ze zdjęciami miejsc w Ziemi Świętej oraz chronologię Nowego Testamentu.

Do Rodziców i Nauczycieli

Ta książka pomoże Wam w nauczaniu pism świętych. Posługujcie się rozdziałami: „Słowa, które należy znać”, „Miejsca, o których należy wiedzieć” i „Ludzie, o których należy wiedzieć”, aby pomóc dzieciom w zaznajomieniu się ze słowami, ludźmi i miejscami, o których mówi ta książka. Pomocne będą również mapy, zdjęcia i wykaz chronologiczny, zamieszczone w tej książce.

Kiedy nauczacie, dzielcie się swoim świadectwem na temat Biblii. Zachęcajcie tych, których nauczacie, by z modlitwą starali się uzyskać własne świadectwo na temat pism świętych i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Kiedy odczytasz tym, których nauczasz, ich ulubione historie z Biblii, znacznie lepiej je zrozumieją.

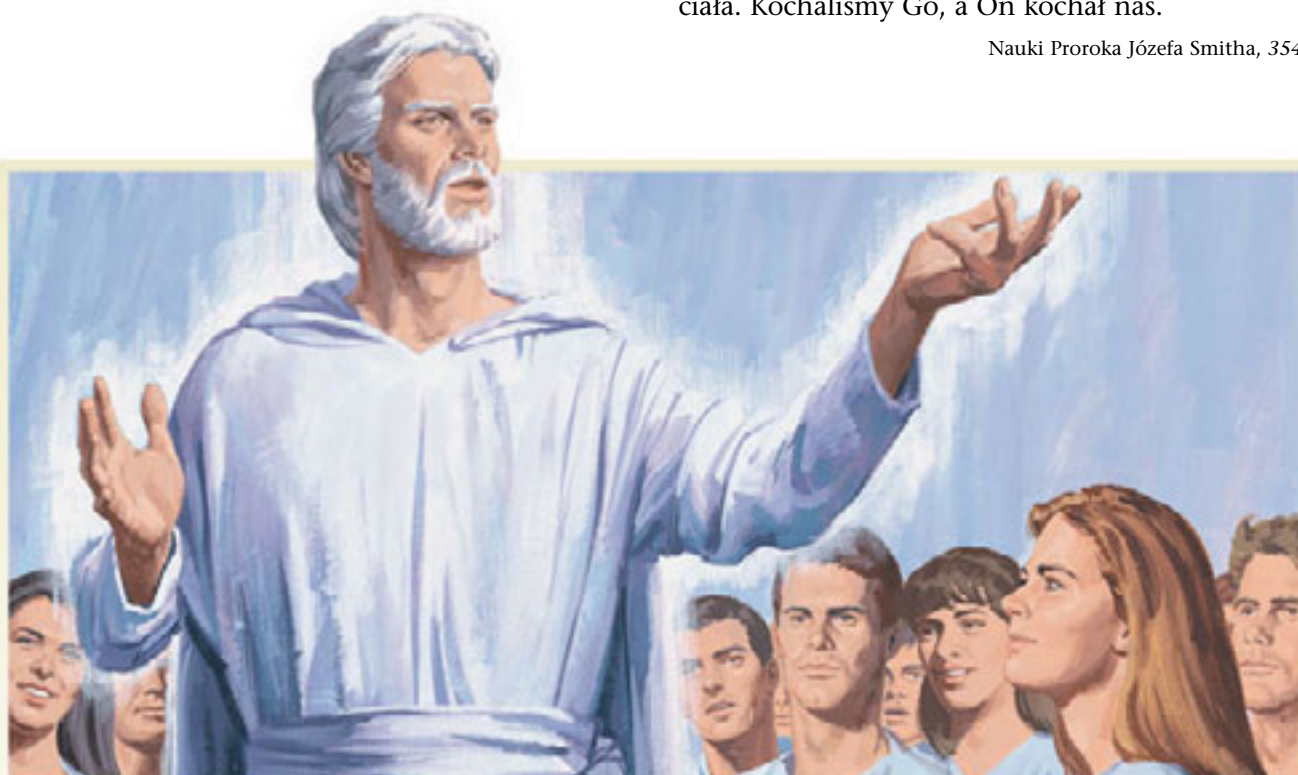
W P R O W A D Z E N I E

Plan naszego Ojca w Niebie

Zanim przyszliśmy na ziemię, mieszkaliśmy w niebie wraz z Ojcem Niebieskim. Jesteśmy Jego duchowymi dziećmi; mieliśmy duchowe ciała. Kochaliśmy Go, a On kochał nas.

Nauki Proroka Józefa Smitha, 354

Ojciec Niebieski nauczał nas o planie, jaki dla nas przygotował. Nazywa się on planem zbawienia. Jeśli będziemy postępować zgodnie z tym planem, staniemy się podobni do Ojca Niebieskiego.

Zgodnie z planem mamy przychodzić na ziemię i mieć ciała z krwi i kości. Mamy być wypróbowani i sprawdzeni, czy zdecydujemy się przestrzegać przykazań Boga.

Abraham 3:24–25

Plan zbawienia zapewnia nam sposób na ponowne życie w obecności Ojca Niebieskiego. Mamy przestrzegać przykazań. Ale będziemy także potrzebowali pomocy. Nasze grzechy będą musiały być wymazane, a my będziemy potrzebowali

zmartwychwstałych ciał. Ponieważ nie możemy sami zmazać naszych grzechów czy też spowodować zmartwychwstania naszych ciał, potrzebowaliśmy Zbawiciela, który zrobi to dla nas.

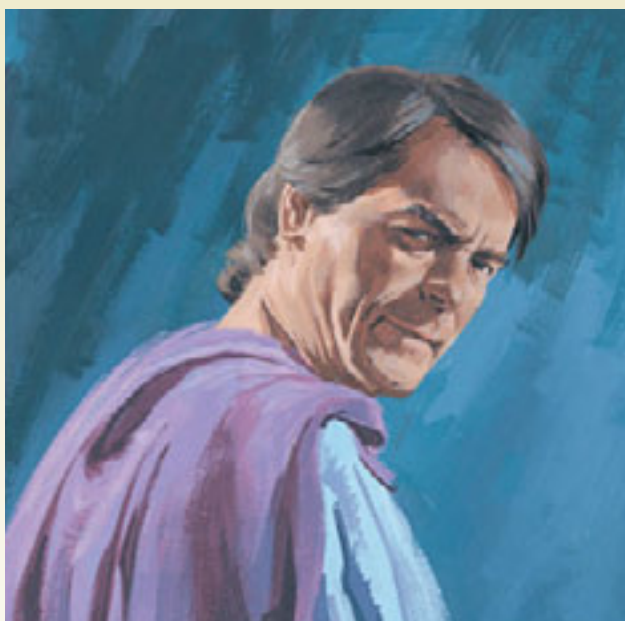
2 Nefi 2:5-9

Ojciec Niebieski wybrał Jezusa Chrystusa, aby był naszym Zbawicielem. Jezus kochał Ojca Niebieskiego. Kochał również nas. Zgodził się przyjść na ziemię, aby pokazać nam, jak być

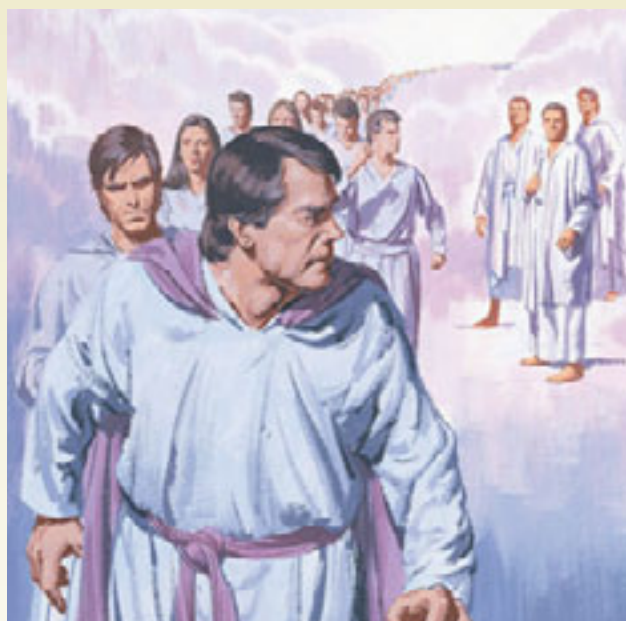
prawym. Wszystkim nam zapewnił zbawienie. Zgodził się cierpieć za nasze grzechy. Miał również umrzeć i zmartwychwstać, abyśmy my także zmartwychwstali.

2 Nefi 2:8-9; Mojżesz 4:1-2

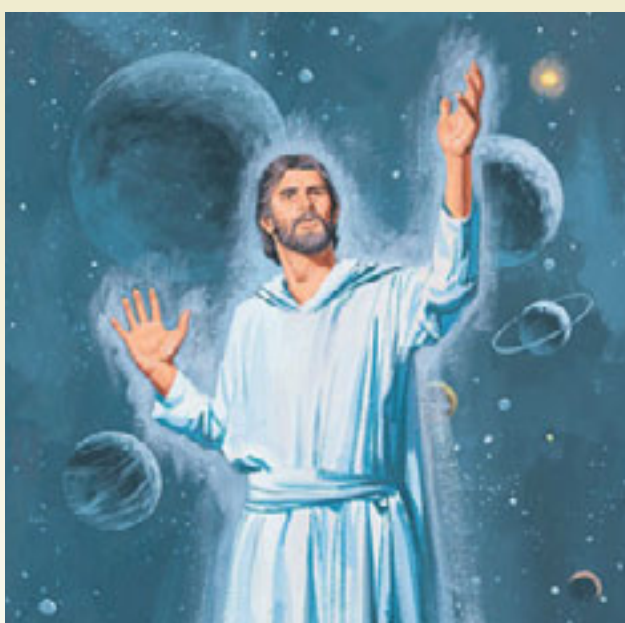
Szatan także chciał być naszym zbawicielem. Lecz on nie kochał Ojca Niebieskiego. Nie kochał nas. Chciał zmienić plan Ojca Niebieskiego, by otrzymać Jego moc i chwałę.

Mojżesz 4:1-2

Niektóre z duchowych dzieci Ojca Niebieskiego zdecydowały się pójść za Szatanem. Bardzo to zasmuciło Ojca Niebieskiego. Sprawił, że Szatan i jego następcy opuścili niebo. Szatan jest diabłem. On oraz duchy, które za nim poszły, chcą, abyśmy grzeszyli.

Mojżesz 4:3-4

Ojciec Niebieski powiedział Jezusowi, aby stworzył dla nas ziemię. Jezus zrobił to. Utworzył słońce, księżyc i gwiazdy. Umieścił na ziemi rośliny i zwierzęta. Mielśmy teraz ziemię, na którą mogliśmy przyjść, by mieć ciała z krwi i kości.

List do Hebrajczyków 1:2; Mojżesz 3:8; Abraham 4

Wielu ludzi przychodzi na ziemię, by na niej żyć. Niektórzy decydują się na posłuszeństwo wobec przykazań Boga, inni zaś nie. Starożytni prorocy nauczali ludzi o planie Ojca Niebieskiego i o Jezusie Chrystusie.

2 Nefi 2:19-21; Jakub 7:10-11; Mojżesz 5:13-15

Prorocy powiedzieli, że ojcem Jezusa będzie Ojciec Niebieski. Jego matką miała być pewna dobra kobieta o imieniu Maria. Miał się urodzić w Betlejem.

*Ks. Izajasza 7:14; Ks. Micheasza 5:2;
1 Nefi 11:18–21; Alma 7:10*

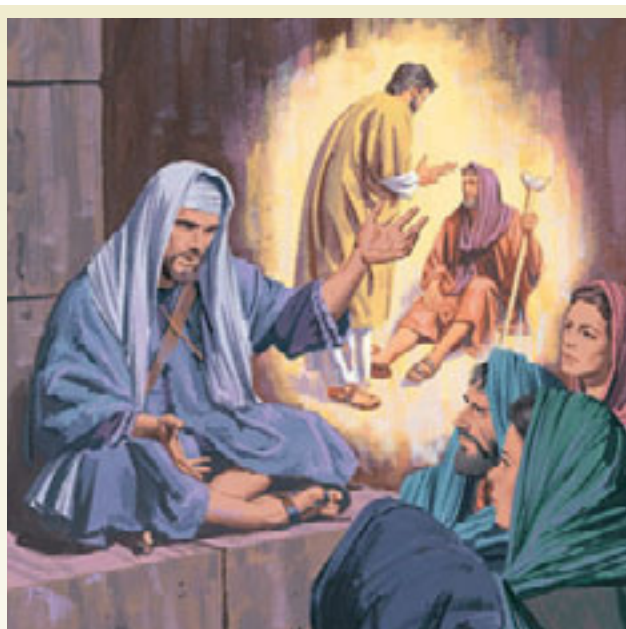
Prorocy powiedzieli, że wielu ludzi nie uwierzy w to, że Jezus jest Zbawicielem. Miał wyglądać jak zwykli ludzie i nie być bogaczem. Wiele ludzi miało Go nienawidzić.

Ks. Izajasza 53:2–3

Prorocy mówili też o Janie Chrzcicielu. Miał przyjść przed Jezusem, aby powiedzieć o Nim ludziom. Jan miał ochrzcić Jezusa.

*Ks. Izajasza 40:3; Ew. Mateusza 3:1–3;
1 Nefi 10:7–10; 11:27*

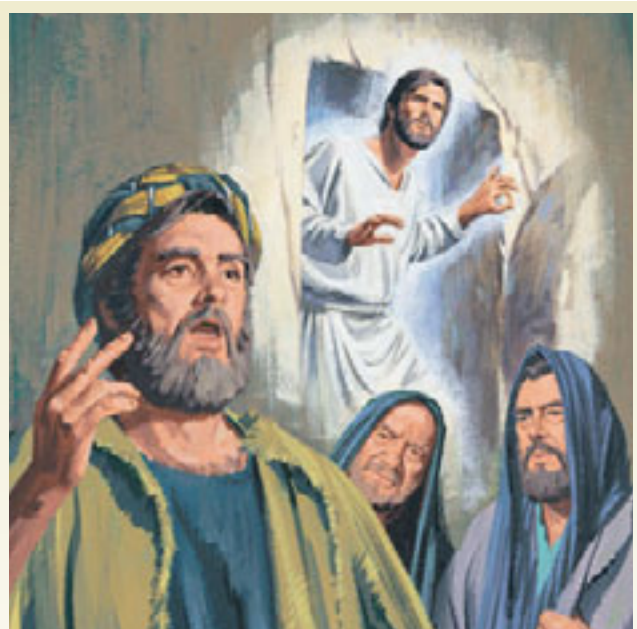
Prorocy powiedzieli, że Jezus będzie dobry i uczyni wiele cudów. Przed Swoją śmiercią miał cierpieć za grzechy wszystkich ludzi, aby oni nie musieli cierpieć, jeśli odpokutują.

Mosjasz 3:5–8; Nauki i Przymierza 19:16–18

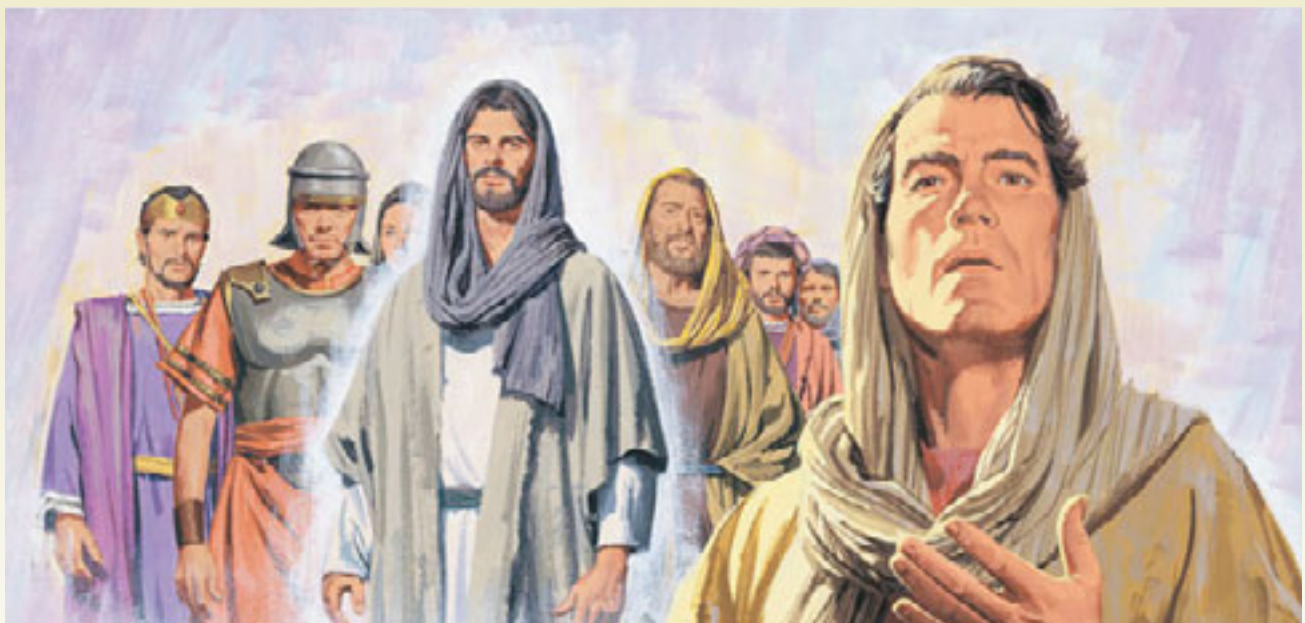
Wielu proroków wiedziało, że Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, będzie ukrzyżowany. Miał być przybity gwoździami do drewnianego krzyża i oddać za nas Swe życie.

Ew. Jana 3:14–15; Mosjasz 15:7–9

Po trzech dniach miał zmartwychwstać. Jego duch miał powrócić do ciała. Ponieważ Jezus miał umrzeć i zmartwychwstać, my również mieliśmy zmartwychwstać.

Ks. Izajasza 25:8; I List do Koryntian 15:22 ; 2 Nefi 2:8; Alma 33:21–22

Nowy Testament wykazuje, że słowa proroków są prawdą. Jest to historia o Jezusie Chrystusie i Jego Apostołach. Mieszkali oni w Ziemi Świętej. Wielu

z ludzi, którzy tam mieszkali, nazywano Żydami. Rzymianie zawładnęli Ziemią Świętą i zapanowali nad Żydami.

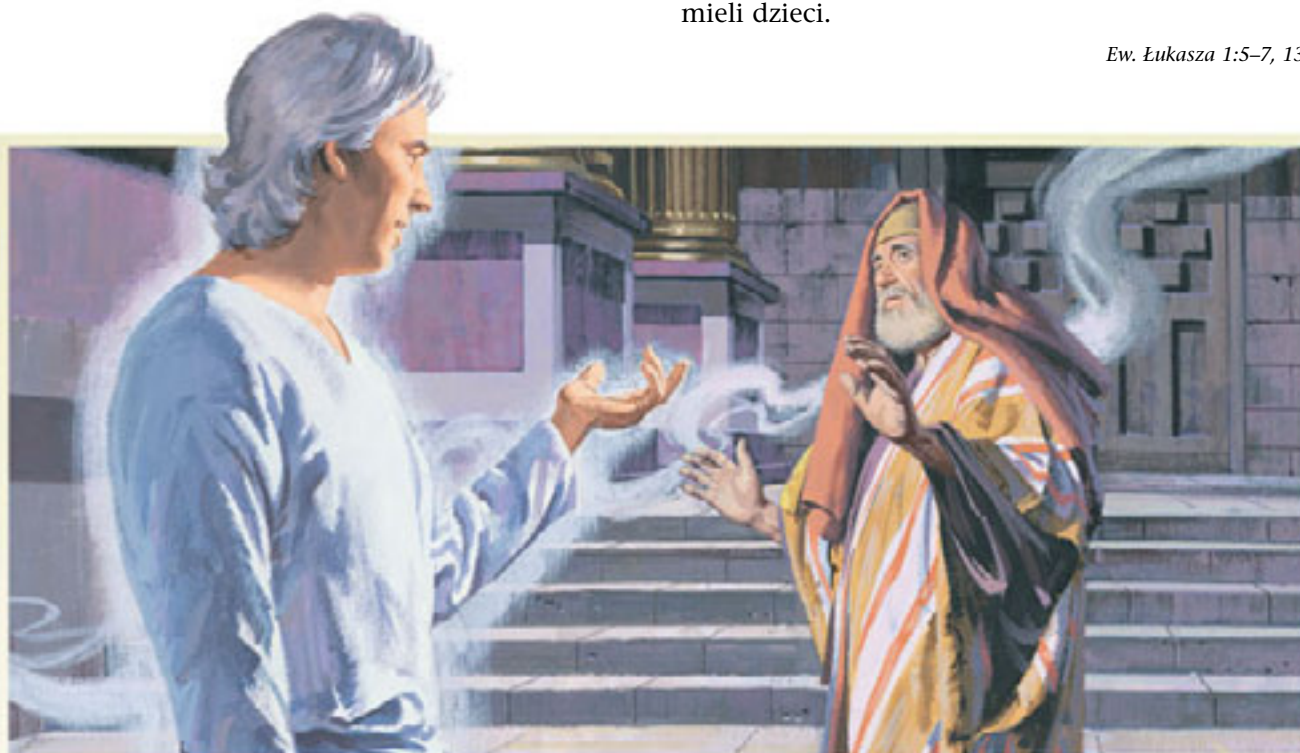
ROZDZIAŁ 1

Elżbieta i Zachariasz

Zachariasz i jego żona, Elżbieta, byli Żydami i mieszkali w pobliżu Jerozolimy. Przestrzegali przykazań Boga. Przez wiele lat modlili się o dziecko. Kiedy byli już starzy, nadal jeszcze nie mieli dzieci.

Ew. Łukasza 1:5-7, 13

Zachariasz był kapłanem w świątyni. Pewnego dnia przyszedł do niego anioł Gabriel. Gabriel powiedział, że Bóg odpowie na modlitwy

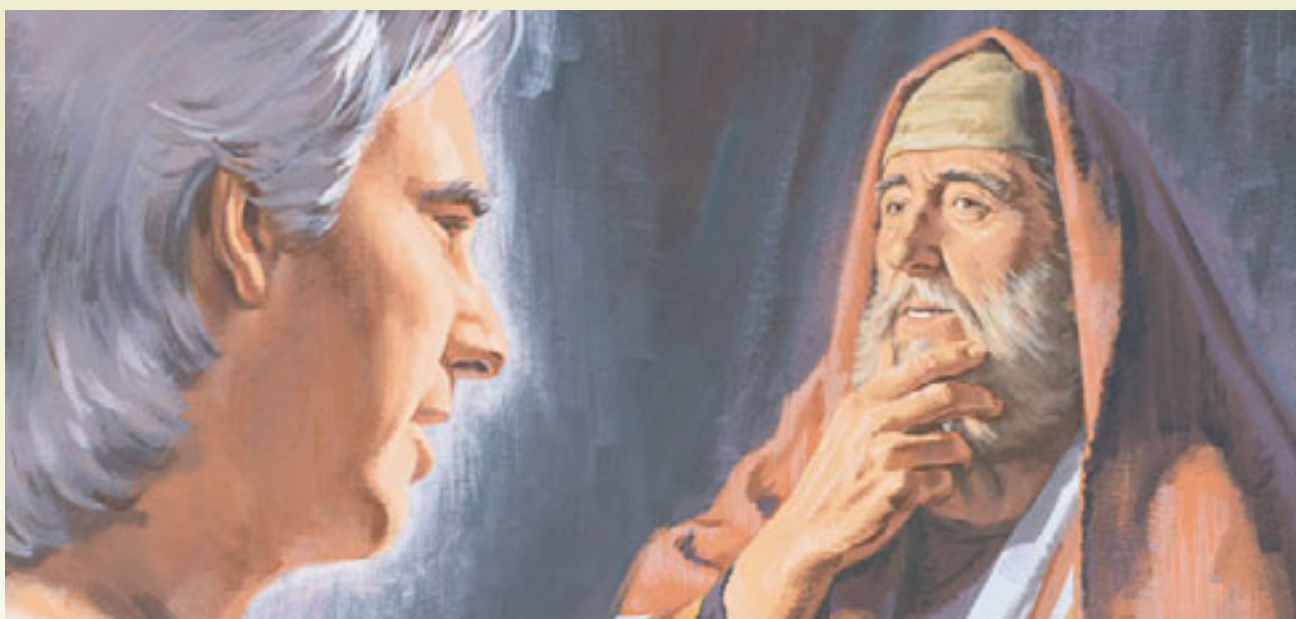
Zachariasza i Elżbiety. Będą mieli dziecko. Gabriel powiedział, że powinni nadać dziecku imię Jan.

Ew. Łukasza 1:8-13, 19

Gabriel powiedział, że Jan będzie prawym prorokiem Boga. Będzie nauczać ludzi o Jezusie Chrystusie.

Ew. Łukasza 1:15–17

Zachariasz nie uwierzył aniołowi. Elżbieta była za stara, by mieć dziecko. Gabriel powiedział, że ponieważ Zachariasz nie uwierzył w obietnicę

Boga, nie będzie mógł mówić, aż do chwili, gdy Jan przyjdzie na świat.

Ew. Łukasza 1:18–20

ROZDZIAŁ 2

Maria i anioł

Maria i Józef mieszkali w Nazarecie. Byli bardzo dobrymi ludźmi. Kochali się i zamierzali wziąć ślub.

Ew. Łukasza 1:26–27

Pewnego dnia anioł Gabriel przyszedł do Marii. Powiedział jej, że Bóg ją pobłogosławi.

Ew. Łukasza 1:26, 28–30

Gabriel powiedział Marii, że będzie matką Syna Bożego. Otrzyma On imię Jezus i będzie Królem wszystkich prawych ludzi.

Ew. Łukasza 1:31-33

Maria powiedziała, że będzie posłuszna Ojcu Niebieskiemu i zostanie matką Jezusa.

Ew. Łukasza 1:34-35, 38; 1 Nefi 11:18-21

ROZDZIAŁ 3

Narodziny Jana Chrzciciela

Anioł Gabriel powiedział Marii, że Elżbieta również będzie miała synka. Maria i Elżbieta były spokrewnione.

Ew. Łukasza 1:36–37

Maria poszła odwiedzić Elżbietę. Duch Święty powiedział Elżbiecie, że Maria ma być matką Jezusa Chrystusa. Maria i Elżbieta dziękowały

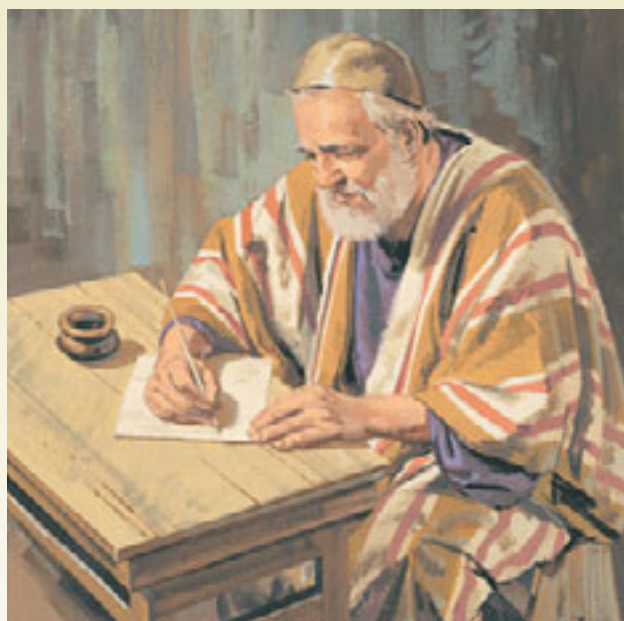
Bogu za to, że je pobłogosławił. Maria przebywała u Elżbiety przez około trzy miesiące. Następnie powróciła do Nazaretu.

Ew. Łukasza 1:39–56

Urodził się syn Elżbiety. Jej przyjaciółki i rodzina byli szczęśliwi. Myśleli, że dziecko powinno otrzymać takie samo imię jak jego ojciec, Zachariasz. Elżbieta jednak powiedziała, że powinno otrzymać imię Jan. Wszyscy byli tym zdziwieni.

Ew. Łukasza 1:57-61

Ludzie zapytali Zachariasza, jakie imię powinno otrzymać dziecko. Zachariasz ciągle jeszcze nie mógł mówić, więc napisał: „Jego imię jest Jan”.

Ew. Łukasza 1:62-63

Potem odzyskał zdolność mówienia. Został napełniony Duchem Świętym. Powiedział ludziom, że wkrótce narodzi się Jezus Chrystus i Jan przygotowuje ludzi na Jego przyjście.

Ew. Łukasza 1:64, 67-69, 76

Jan wyrósł na wielkiego proroka. Nauczał ludzi o Jezusie Chrystusie.

Ew. Łukasza 1:67, 76-80

ROZDZIAŁ 4

Józef i anioł

Józef był dobrym i życzliwym człowiekiem. Miał ożenić się z Marią. Kiedy dowiedział się, że Maria będzie miała dziecko, nie wiedział, co zrobić. Uważał, że, ponieważ nie było to jego dziecko, nie powinien się z nią żenić.

Ew. Mateusza 1:18-19

Pewnej nocy anioł przyszedł do Józefa we śnie i powiedział mu, że dziecko Marii jest Synem Bożym. Anioł powiedział Józefowi, by ożenił się z Marią i nadał jej dziecku imię Jezus. Jezus miał być Zbawicielem świata.

Ew. Mateusza 1:20-21

Józef posłuchał anioła i ożenił się z Marią.

Ew. Mateusza 1:24-25

ROZDZIAŁ 5

Narodziny Jezusa Chrystusa

Cesarz rzymski ustanowił prawo, że każdy musi płacić podatki. Maria i Józef mieszkali w Nazarecie. Musieli iść ponad 100 km do Betlejem, aby zapłacić podatek.

Ew. Łukasza 2:1-5

Podróż do Betlejem nie była łatwa dla Marii. Jej dziecko miało się wkrótce narodzić.

Ew. Łukasza 2:4-5

Kiedy Józef i Maria przybyli do Betlejem, wszystkie pokoje były zajęte. Maria i Józef musieli zatrzymać się w stajni. Stajnia jest miejscem, gdzie trzyma się zwierzęta.

Ew. Łukasza 2:6-7

Tam urodziło się dziecko. Maria owinęła je w płótno i ułożyła w żłobie. Józef i Maria nadali dziecku imię Jezus.

Ew. Łukasza 2:7, 21

W nocy, kiedy narodził się Jezus, pasterze strzegli swych stad na polach, niedaleko Betlejem. Przyszedł do nich anioł. Pasterze przełękli się.

Ew. Łukasza 2:8–9

Anioł powiedział im, by się nie lękali. Miał cudowną nowinę: Zbawiciel, Jezus Chrystus, narodził się w Betlejem. Znajdą Go leżącego w żłobie.

Ew. Łukasza 2:10–12

Pasterze udali się do Betlejem, gdzie ujrzeli dzieciątko — Jezusa.

Ew. Łukasza 2:15–16

Pasterze byli szczęśliwi, gdy ujrzeli Zbawiciela. Powiedzieli innym ludziom o tym, co słyszeli i widzieli.

Ew. Łukasza 2:17, 20

ROZDZIAŁ 6

Przedstawienie Jezusa w świątyni

Kiedy Jezus miał już kilka tygodni, Jego rodzice zanieśli Go do Jerozolimy, aby pokazać Go w świątyni.

Ew. Łukasza 2:22

W świątyni był Symeon, prawy człowiek, który mieszkał w Jerozolimie. Duch Święty powiedział mu, że przed śmiercią ujrzy Chrystusa.

Ew. Łukasza 2:25–26

Symeon ujrzał w świątyni dzieciątko Jezus.
Trzymał Go w ramionach i wielbił Boga.

Ew. Łukasza 2:27-29

Symeon powiedział, że to dziecko przyniesie
zbawienie wszystkim ludziom. Józef i Maria
byli zdziwieni tym, co powiedział.

Ew. Łukasza 2:30-33

Wdowa o imieniu Anna również widziała Jezusa
i wiedziała, kim On jest. Wyraziła podziękowanie
i powiedziała o Nim wielu ludziom.

Ew. Łukasza 2:36-38

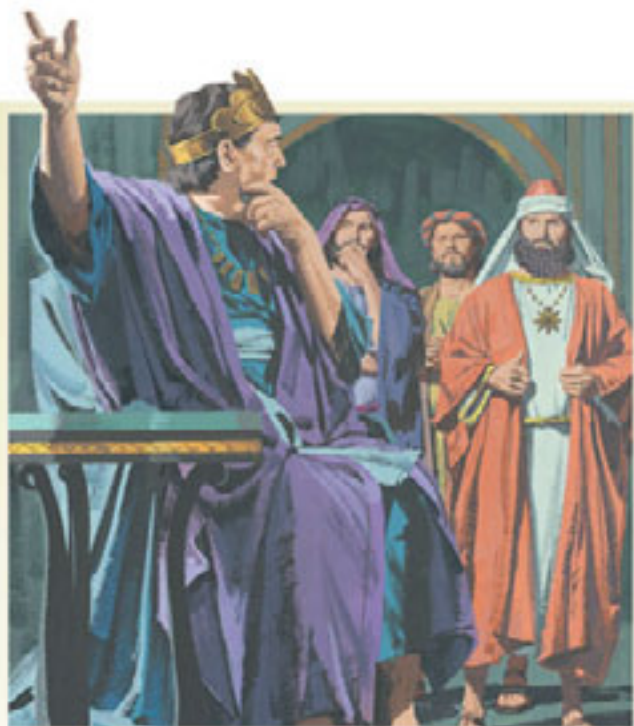
ROZDZIAŁ 7

Mędrcy

Pewni mędrcy mieszkali w innym kraju. Wiedzieli, co prorocy powiedzieli o narodzeniu Jezusa. Kiedy ujrzeli na niebie nową gwiazdę, wiedzieli, że narodził się nowy król.

Ew. Mateusza 2:1-2

Mędrcy udali się do Jerozolimy, by spotkać się z Herodem, królem żydowskim. Zapytali go, gdzie przebywa nowy król. Herod powiedział im, by szukali w Betlejem. Po znalezieniu dziecięcia mieli wrócić do Heroda, by mu o tym powiedzieć.

Mateusz 2:1-2, 8

Mędrcy udali się do Betlejem i odnaleźli Jezusa. Oddali Mu cześć i złożyli przed Nim dary. We śnie usłyszeli, by nie wracali do Jerozolimy i nie mówili Herodowi, gdzie jest dziecko. I tak się stało.

Ew. Mateusza 2:11-12

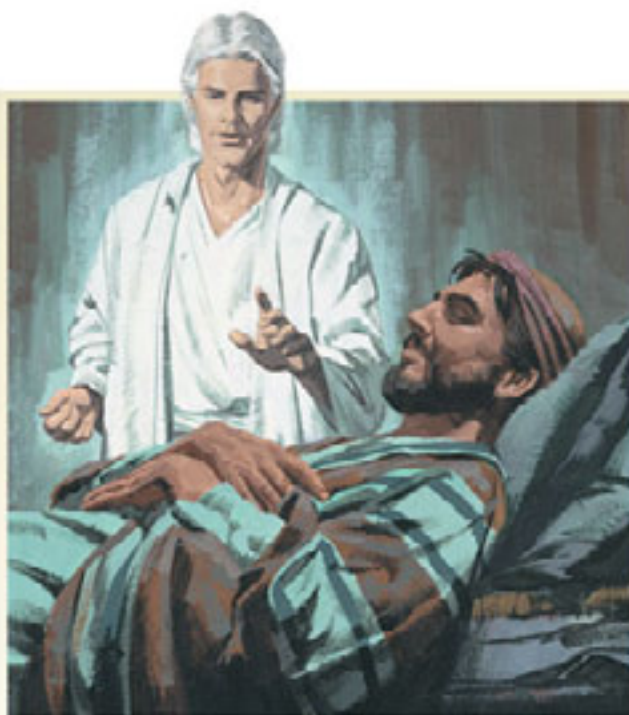
ROZDZIAŁ 8

Niegodziwy król Herod

Mędrcy powiedzieli Herodowi, że Jezus ma być królem. Herod jednak chciał być jedynym władcą. Powiedział swym żołnierzom, by zabili wszystkie niemowlęta w Betlejem i okolicach.

Ew. Mateusza 2:3, 13, 16

Anioł powiedział Józefowi, by zabrał Marię i Jezusa do Egiptu, kraju odległego od Betlejem, gdzie Herod nie szukałby Jezusa.

Ew. Mateusza 2:13

Józef posłuchał go. On, Maria i Jezus byli w Egipcie, kiedy żołnierze Heroda zabijali niemowlęta w Betlejem i okolicach.

Ew. Mateusza 2:14, 16

Po śmierci króla Heroda anioł powiedział Józefowi, by zabrał Jezusa i Marię do domu. Józef zabrał ich do Nazaretu, gdzie Jezus był bezpieczny.

Ew. Mateusza 2:19–21, 23

ROZDZIAŁ 9

Jezus jako chłopiec

Jezus dorastał w mieście Nazaret. Nauczył się wielu rzeczy, „[nabierał] sił, [...] i łaska Boża była nad nim”.

Ew. Łukasza 2:39–40

Kiedy Jezus miał 12 lat, poszedł z Józefem i Marią oraz grupą ludzi na święto w Jerozolimie. Byli tam przez kilka dni.

Ew. Łukasza 2:41–43

Kiedy Józef i Maria udali się w drogę powrotną do domu, byli przekonani, że Jezus wraca do Nazaretu ze Swymi przyjaciółmi. Lecz Jezus został w Jerozolimie.

Ew. Łukasza 2:43–44

Józef i Maria szukali Jezusa, ale nie mogli Go znaleźć. Nikt z ich grupy Go nie widział. Józef

i Maria powrócili więc do Jerozolimy. Szukali Jezusa przez trzy dni. Byli bardzo zasmuceni.

Ew. Łukasza 2:44–46

W końcu znaleźli Jezusa w świątyni, rozmawiającego z kilkoma nauczycielami.

Odpowiadał na ich pytania. Nauczyciele byli zdumieni rozległą wiedzą Jezusa.

Ew. Łukasza 2:46–47

Maria powiedziała Jezusowi, że ona i Józef martwili się o Niego. Jezus odpowiedział, że wykonuje pracę

Swego Ojca — pracę Boga. Józef i Maria nie zrozumieli tego.

Ew. Łukasza 2:48–50

Jezus poszedł do domu w Nazarecie wraz z Józefem i Marią i był im posłuszny.

Ew. Łukasza 2:51

Jezus uczył się coraz więcej o pracy Swego Ojca Niebieskiego.

Ew. Łukasza 2:52

Wyrósł wysoki i silny.

Ew. Łukasza 2:52

Ludzie Go kochali. Czynił to, czego oczekiwał od Niego Bóg.

Ew. Łukasza 2:52

Bóg Go kochał.

Ew. Łukasza 2:52

ROZDZIAŁ 10

Chrzest Jezusa

Jan przez wiele lat mieszkał na pustyni. Nosił odzież wykonaną z wełny wielbłądziej i jadł miód oraz szarańczę. Ludzie z miast przychodzili, by słuchać jego nauk. Był znany jako Jan Chrzciciel.

Ew. Mateusza 3:1-5

Jan Chrzciciel nauczał ludzi o Jezusie Chrystusie. Mówił im, by odpokutowali za swe grzechy i

przyjęli chrzest. Jan chrcił tych, którzy odpokutowali za swe grzechy.

Ew. Mateusza 3:2-3, 5-6

Ludzie pytali Jana Chrzciciela, w jaki sposób można udoskonalić swoje życie. Mówił im, by dzielili się z biednymi, mówili prawdę i byli

uczciwi wobec wszystkich. Powiedział, że wkrótce przyjdzie Jezus Chrystus. Jezus miał ich obdarować darem Ducha Świętego.

Ew. Mateusza 3:2-12; Ew. Łukasza 3:10-14

Pewnego dnia, kiedy Jan Chrzciciel chrzczył ludzi w rzece Jordan, przyszedł do niego Jezus. Poprosił Jana, by Go ochrzcił. Jan wiedział, że Jezus zawsze

przestrzegał przykazań Boga i nie potrzebuje pokuty. Jan myślał, że Jezus nie musi przyjmować chrztu.

Ew. Mateusza 3:13–15; 2 Nefi 31:5–7

Ale Bóg nakazał wszystkim ludziom, aby przyjęli chrzest, więc Jezus powiedział Janowi, by ten Go ochrzcił. Jezus dał nam przykład, okazując

posłuszeństwo przykazaniu Boga, aby przyjąć chrzest.

Ew. Mateusza 3:16; 2 Nefi 31:7–9

Kiedy Jezus wyszedł z wody, przyszedł do Niego Duch Święty. Bóg przemówił z nieba: „Ten jest mój Syn umiłowany, którego sobie upodobałem”.

Jan Chrzciciel również świadczył, że Jezus jest Synem Bożym.

Ew. Mateusza 3:16–17; Ew. Jana 1:33–36; Jesus the Christ, 150

ROZDZIAŁ 11

Kuszenie Jezusa

Jezus udał się na odludzie, aby być z Bogiem. Zbawiciel rozmawiał z Ojcem Niebieskim. Nie jadł nic przez 40 dni, ponieważ pościł.

Ew. Mateusza 4:1-2; Ew. Łukasza 4:1-2

Diabeł przyszedł i kusił Jezusa, by udowodnić, że nie jest On Synem Bożym. Najpierw powiedział Jezusowi, by zmienił kamienie w chleb. Jezus był

głodny, lecz wiedział, że powinien używać Swej mocy tylko po to, by pomagać innym ludziom. Nie zrobił tego, do czego zachęcał Go diabeł.

Ew. Mateusza 4:2-4; Jesus the Christ, 128-129

Następnie Duch Święty zabrał Jezusa wysoko, na dach świątyni. Diabeł kusił Jezusa po raz drugi, mówiąc Mu, by skoczył z muru świątynnego. Diabeł powiedział, że jeśli Jezus jest Synem Bożym,

aniołowie nie pozwolą, by stała Mu się krzywda. Jezus nie skoczył. Wiedział, że byłoby źle, gdyby użył Swych świętych mocy w ten sposób.

Ew. Mateusza 4:5-7

Następnie Duch Święty zabrał Jezusa na szczyt góry. Pokazał Jezusowi wszystkie królestwa i skarby świata. Diabeł powiedział Jezusowi, że będzie mógł mieć te rzeczy, jeśli będzie mu posłuszny. Jezus powiedział, że będzie słuchał

tylko Ojca Niebieskiego. Powiedział diabłu, by poszedł precz. Diabeł odszedł. Przyszli aniołowie i błogosławili Jezusa. Jezus był gotowy, by rozpocząć Swą pracę.

Ew. Mateusza 4:8-11

ROZDZIAŁ 12

Wesele w Kanie

Jezus Chrystus i Jego uczniowie przybyli na wesele w Kanie. Była tam Maria, matka Jezusa. Powiedziała Jezusowi, że zabrakło wina dla gości.

Ew. Jana 2:1-3

Jezus szanował i kochał Swoją matkę. Zapytał, czego od Niego oczekuje.

Ew. Jana 2:4

Maria powiedziała usługującym na weselu, by robili to, co powie im Jezus.

Ew. Jana 2:5

Jezus powiedział usługującym, by napełnili wodą sześć dużych, kamiennych dzbanów. Każdy z dzbanów mieścił od 18 do 27 galonów (68 do 102 litrów). Następnie przemienił wodę w wino.

Ew. Jana 2:6-7

Powiedział usługującym, aby zaczerpnęli wina z dzbana i podali gospodarzowi wesela.

Ew. Jana 2:8

Gospodarz wesela zdziwił się, kiedy napił się tego wina. Najlepsze wino zwykle podawano na początku wesela. Lecz tym razem najlepsze wino podano pod jego koniec.

Ew. Jana 2:9-10

Jest to pierwszy zanotowany cud, który Jezus sprawił podczas Swego życia na ziemi. Zrobił to, by pomóc Swojej matce. Wzmocniło to też wiarę Jego uczniów.

Ew. Jana 2:11

ROZDZIAŁ 13

Jezus i dom Jego Ojca Niebieskiego

Jezus udał się do świątyni w Jerozolimie. Było tam wielu ludzi, którzy przybyli, by złożyć ofiarę poprzez zabicie zwierzęcia i spalenie go na ołtarzu. Ofiara pomagała ludziom myśleć o Zbawicielu, który miał poświęcić się poprzez cierpienie i śmierć za nich.

III Ks. Mojżeszowa 1:3–9; Ew. Jana 2:13; Mojżesz 5:5–7

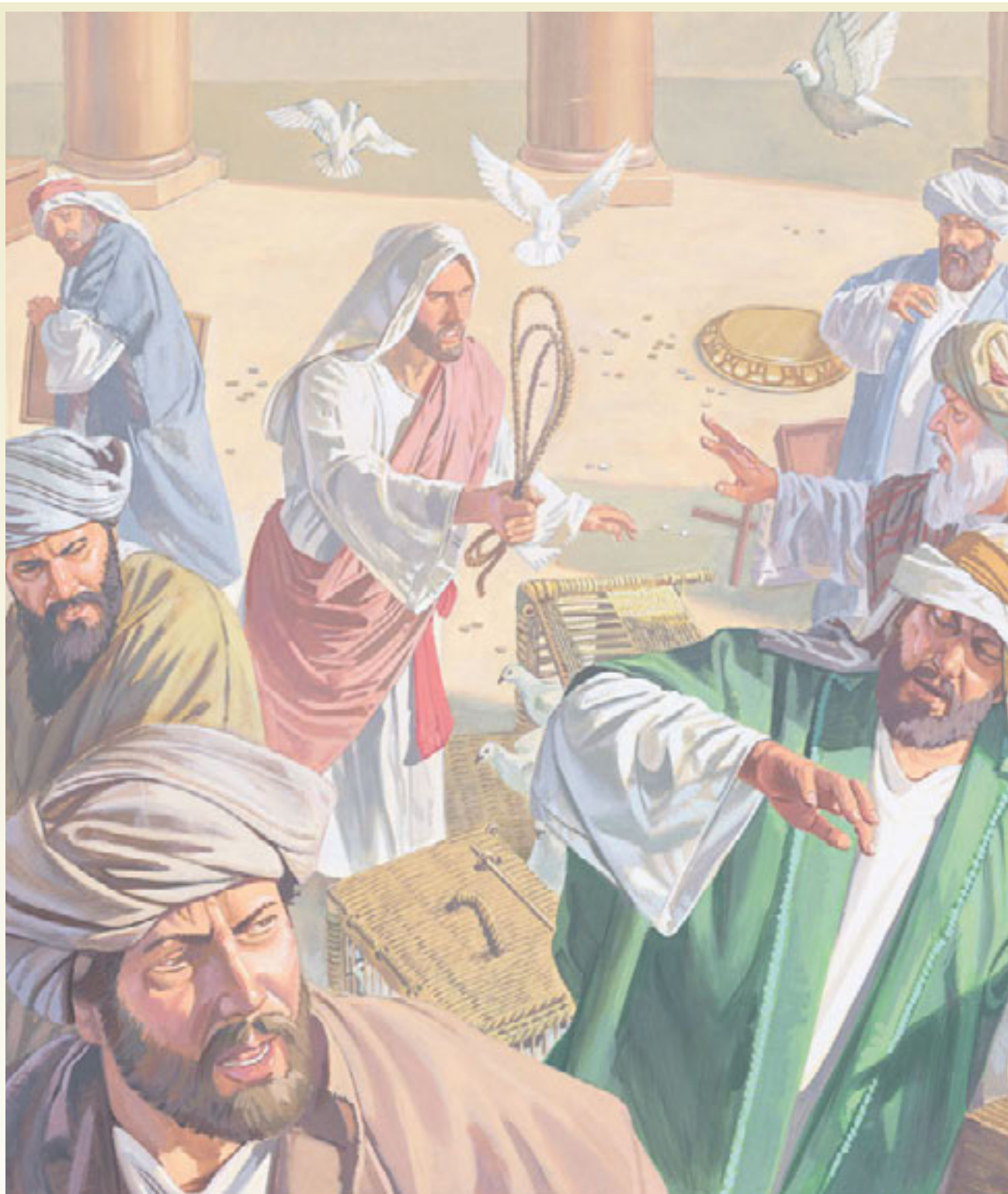
Niektórzy ludzie nie mieli zwierzęcia ofiarnego. Sprzedawano je im w świątyni. Sprzedawcy chcieli dobrze zarobić. Nie myśleli o Bogu.

Ew. Jana 2:14

Jezus widział ludzi, którzy sprzedawali zwierzęta w świątyni. Powiedział, że świątynia jest domem Ojca Niebieskiego, świętym miejscem. Powiedział, że ludzie nie powinni tam niczego sprzedawać ani kupować.

Ew. Jana 2:16

Jezus chwycił bicz, powyracał stoły, rozrzucił monety po podłodze i zmusił sprzedających do

opuszczenia świątyni. Nie pozwolił im czynić niegodziwych rzeczy w domu Ojca Niebieskiego.

Ew. Jana 2:15-16

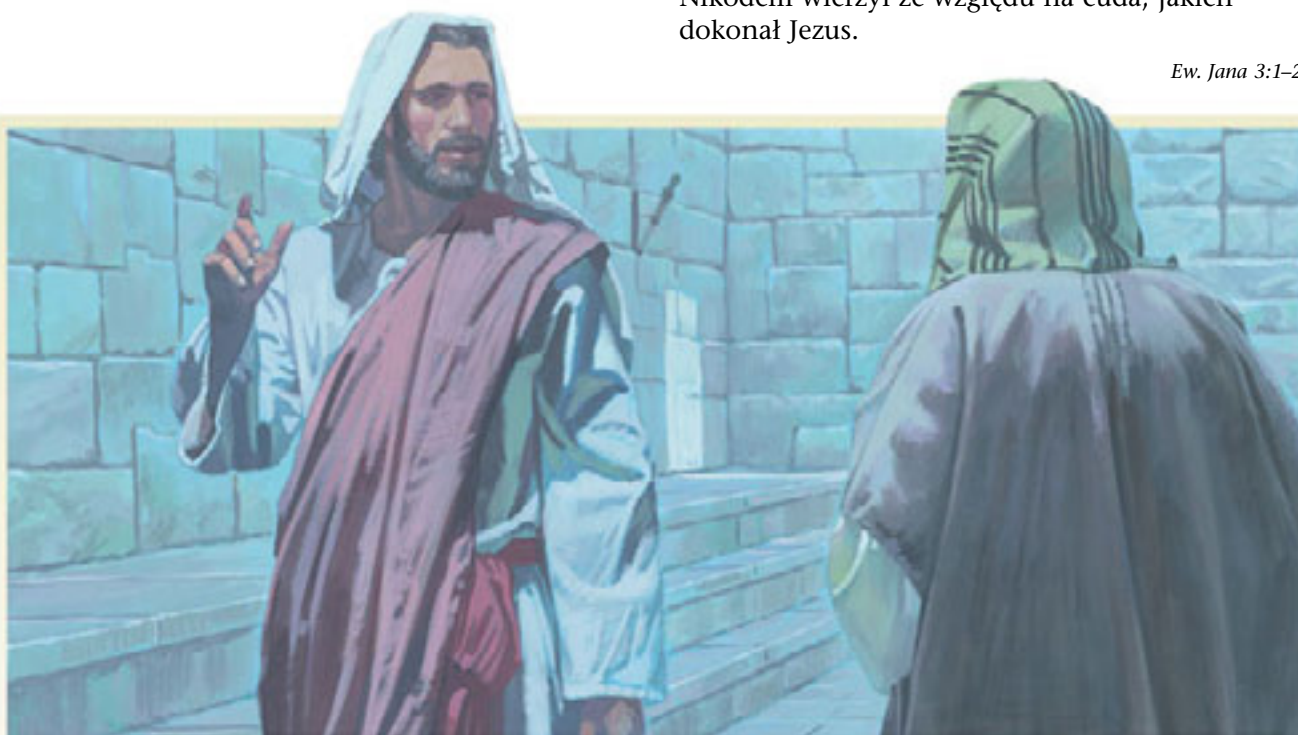
ROZDZIAŁ 14

Nikodem

Nikodem należał do grupy Żydów zwanej faryzeuszami. Był również zarządzającym pośród Żydów. Wielu faryzeuszy nie wierzyło, że Jezus Chrystus jest posłany przez Boga. Lecz Nikodem wierzył ze względu na cuda, jakich dokonał Jezus.

Ew. Jana 3:1–2

Pewnego wieczoru Nikodem przyszedł do Zbawiciela, by z Nim porozmawiać. Jezus

powiedział mu, że nikt nie może wejść do królestwa Bożego, jeśli nie narodzi się ponownie.

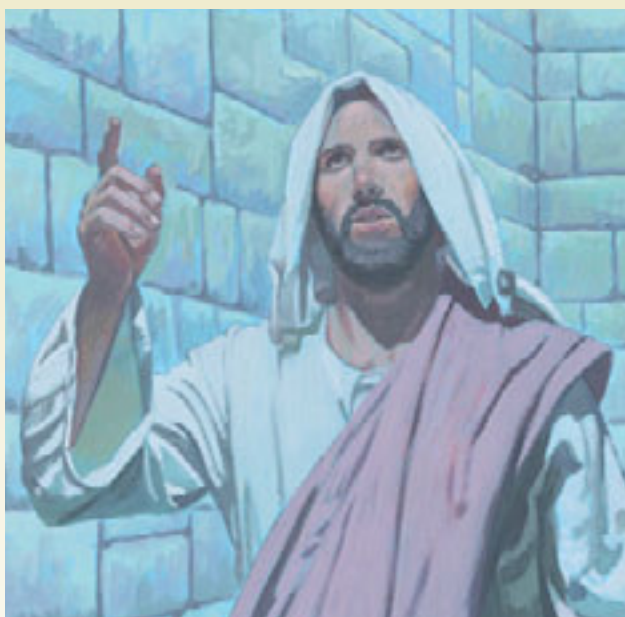
Ew. Jana 3:2–3

Nikodem nie rozumiał. W jaki sposób można się ponownie narodzić? Zbawiciel wyjaśnił, że mówił o sprawach duchowych. Aby się ponownie narodzić,

trzeba być ochrzczonym i otrzymać Ducha Świętego.

Ew. Jana 3:4-7

Jezus wyjaśnił, że został posłany na ziemię, aby pomóc nam wszystkim powrócić do Ojca Niebieskiego. Powiedział, że będzie cierpieć za nasze grzechy i umrze na krzyżu, abyśmy mogli mieć życie wieczne.

Ew. Jana 3:12-17

Powiedział, że powinniśmy wierzyć w Niego i wybrać prawość. Jeśli będziemy czynić to, co prawe, będziemy żyć na zawsze w królestwie Bożym.

Ew. Jana 3:18-21

ROZDZIAŁ 15

Kobieta przy studni

Jezus opuścił Jerozolimę, aby udać się do Galilei. Podróżował przez Samarię i przyszedł do studni.

Ew. Jana 4:3–6

Był zmęczony i odpoczywał tam. Jakaś Samarytanka przyszła, by zaczerpnąć wody. Jezus poprosił ją, by dała Mu pić.

Ew. Jana 4:6–7

Ponieważ Żydzi zwykle nie rozmawiali z Samarytanami, kobieta się zdziwiła.

Ew. Jana 4:9

Jezus powiedział tej kobiecie, że może dać jej takiej wody, która sprawi, że nigdy już nie będzie czuła pragnienia. Wyjaśnił jej, że jest Zbawicielem. Woda, którą On mógł jej dać, jest „wodą żywota” — życia wiecznego.

Ew. Jana 4:10, 13–15, 25–26

Kobieta poszła do miasta i powiedziała wielu ludziom o Jezusie. Ludzie przyszli do studni i

sami słuchali Jezusa. Wielu z nich uwierzyło w to, co mówił.

Ew. Jana 4:28–30, 39–42

ROZDZIAŁ 16

Syn przywódcy

Przywódca żydowski miał syna, który był bardzo chory. Wszyscy sądzili, że ten syn wkrótce umrze.

Ew. Jana 4:46–47

Ten człowiek zostawił swego syna w domu i wiele kilometrów podróżował do Kany. Tam odnalazł Jezusa.

Ew. Jana 4:47

Poprosił Zbawiciela, by przyszedł i uzdrowił jego syna. Jezus powiedział mu, że jego syn zostanie uzdrowiony. Mężczyzna uwierzył Jezusowi i udał się w drogę powrotną.

Ew. Jana 4:47–50

Jego słudzy wyszli mu naprzeciw. Powiedzieli, że jego syn czuje się lepiej i będzie żył. Zapytał ich, kiedy jego syn zaczął czuć się lepiej. Powiedzieli

mu. Było to w tym samym czasie, kiedy Jezus powiedział, że syn będzie uzdrowiony.

Ew. Jana 4:51-53

Ten człowiek wiedział, że Jezus Chrystus uzdrowił jego syna. On i cała jego rodzina uwierzyli w Zbawiciela.

Ew. Jana 4:53

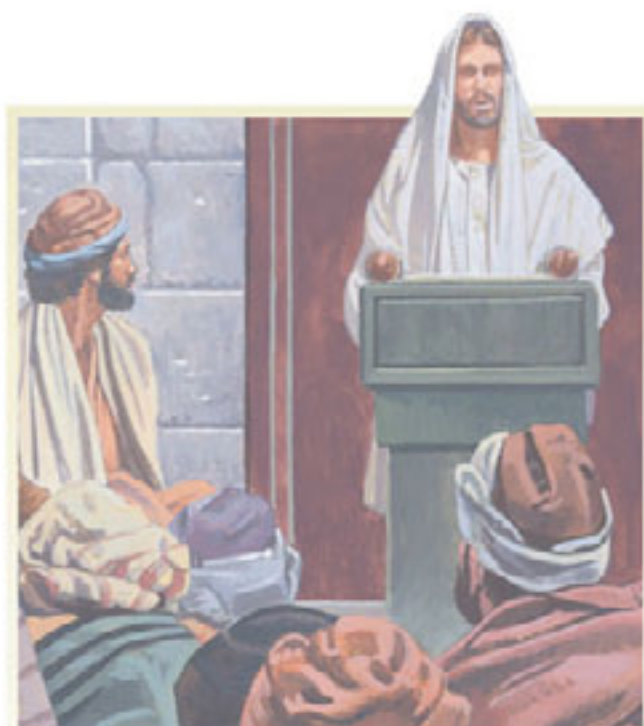
ROZDZIAŁ 17

Wzburzeni mieszkańcy Nazaretu

Jezus poszedł do Nazaretu, miasta, w którym się wychowywał.

Ew. Łukasza 4:16

Poszedł do synagogi, budynku, w którym odbywają się nabożeństwa Żydów. Powstał i przeczytał fragment pism świętych. Przeczytał słowa proroka Izajasza. Izajasz powiedział, że Zbawiciel przyjdzie na świat i pomoże wszystkim ludziom.

Ew. Łukasza 4:16–19

Kiedy Jezus zamknął pisma święte i usiadł, ludzie patrzyli na Niego.

Ew. Łukasza 4:20

Jezus powiedział, że słowa Izajasza dotyczyły Jego — że był Zbawicielem. Ludzi zdziwiły Jego słowa. Powiedzieli: „Czyż ten nie jest synem Józefa?” Nie uwierzyli, że Jezus jest Synem Bożym.

Ew. Łukasza 4:21–22

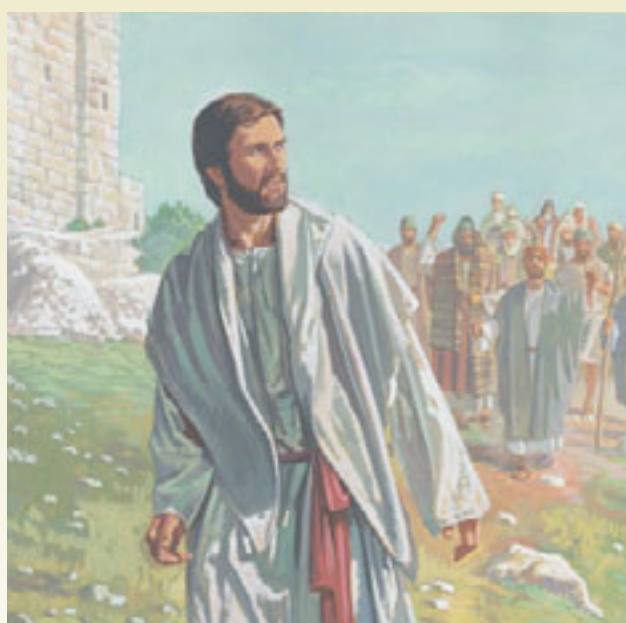
Zbawiciel wiedział, co mieli na myśli. Chcieli, aby dokonał jakiegoś cudu. Lecz Jezus powiedział im, że nie uczyni dla nich cudów, ponieważ nie mają wiary w Niego.

Ew. Łukasza 4:23–27

Te słowa wzburzyły ludzi. Zabrali Jezusa na szczyt wzgórza i chcieli Go stamtąd zrzucić.

Ew. Łukasza 4:28–29

Jezus uciekł im i udał się do innego miasta.

Ew. Łukasza 4:30–31

ROZDZIAŁ 18

Jezus wybiera Swych Apostołów

Pewnego razu Jezus nauczał lud, stojąc w łodzi, na brzegu Morza Galilejskiego. Łódź ta należała do człowieka o imieniu Piotr.

Ew. Łukasza 5:1-3

Piotr i jego towarzysze łowili ryby przez całą noc i nie złapali ani jednej. Kiedy Jezus skończył nauczać, powiedział Piotrowi, by odpłynął na głęboką wodę.

Następnie powiedział Piotrowi i jego towarzyszom, aby zanurzyli sieci w wodzie.

Ew. Łukasza 5:4-5

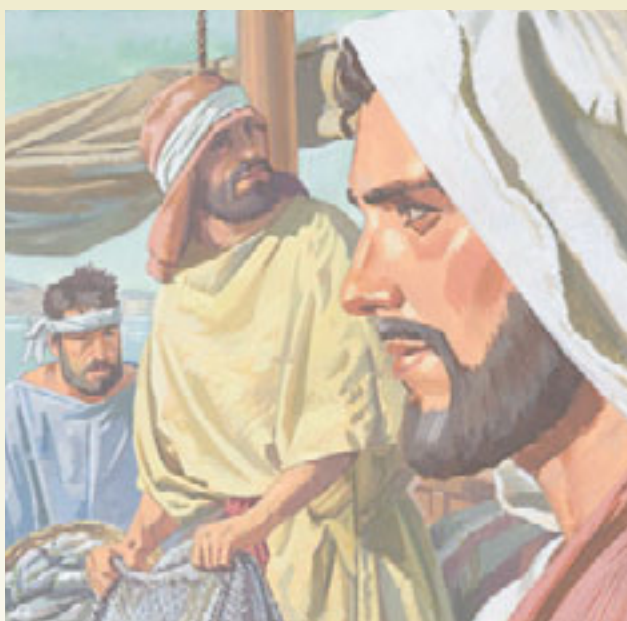
Złowiło się tyle ryb, że sieci zaczęły się rwać.

Ew. Łukasza 5:6

Piotr wezwał swych towarzyszy z innej łodzi, aby przyszli z pomocą. Obie łodzie wypełnione rybami stały się tak ciężkie, że zaczęły tonąć.

Ew. Łukasza 5:7

Piotr i jego towarzysze byli zdumieni. Wiedzieli, że Jezus był sprawcą tego, co się stało.

Ew. Łukasza 5:8-9

Piotr uklęknął u stóp Zbawiciela. Powiedział, że nie jest godny, by przebywać w pobliżu Jezusa. Jezus powiedział mu, by się nie obawiał.

Ew. Łukasza 5:8-10

Dwaj towarzysze Piotra, Jakub i Jan, byli braćmi. Jezus powiedział Piotrowi, Jakubowi i Janowi, by naśladowali Go i stali się „rybakami ludzi”.

Ci mężczyźni zostawili wszystko, co mieli, i poszli z Jezusem. Zbawiciel poprosił także innych mężczyzn, aby poszli za Nim.

*Ew. Mateusza 4:18–22; 9:9; Ew. Łukasza 5:10–11;
Ew. Jana 1:35–51*

Jezus wybrał dwunastu Apostołów, aby prowadzili Jego Kościół. Modlił się przez całą noc, aby mógł wybrać prawych mężów. Następnego poranka

wybrał i ustanowił dwunastu mężczyzn, nadając im kapłaństwo i upoważnienie apostołskie.

Ew. Marka 3:14; Ew. Łukasza 6:12-16; Ew. Jana 15:16

Apostołowie podróżowali do wielu miast. Nauczali ewangelii i uzdrawiali ludzi. Powrócili, by powiedzieć Jezusowi, czego dokonali.

Ew. Marka 6:30; Ew. Łukasza 9:1-6, 10

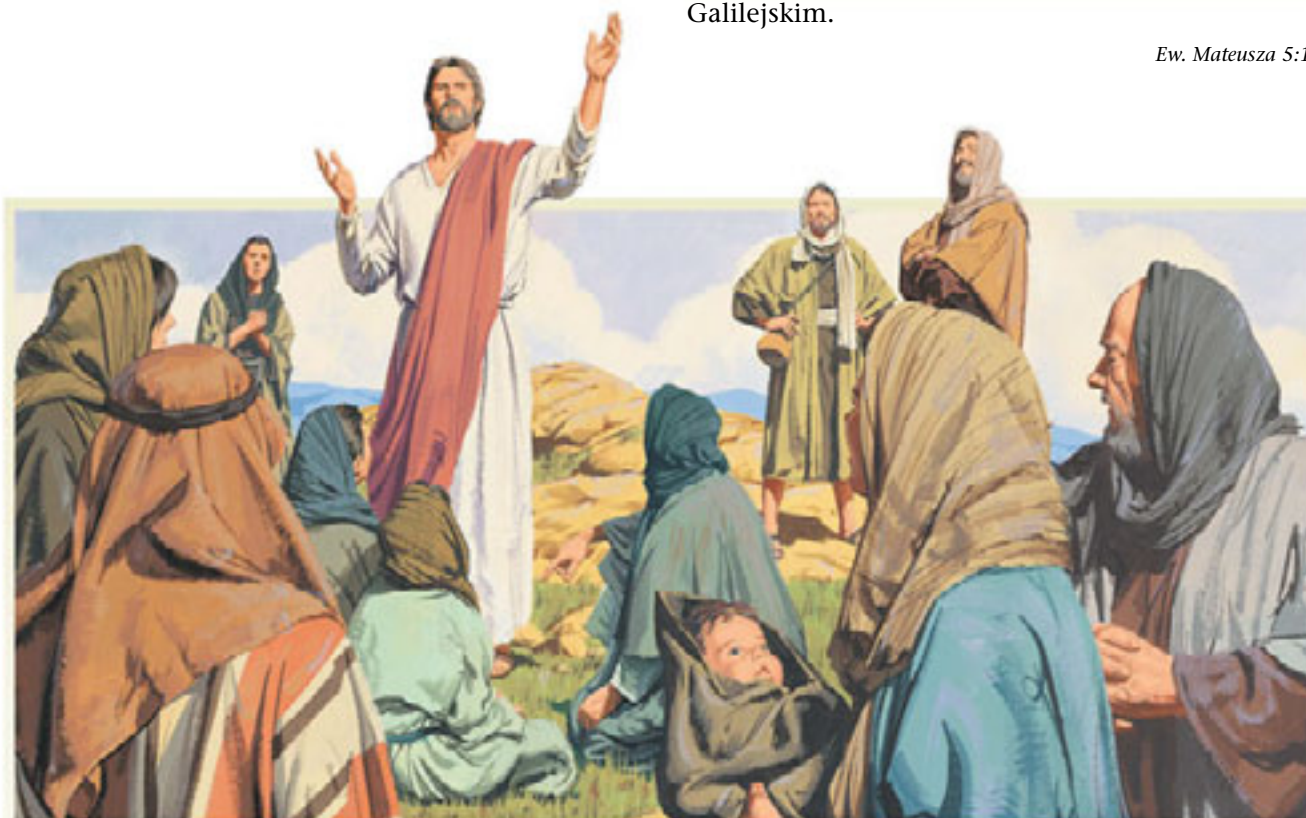
ROZDZIAŁ 19

Kazanie na Górze

Pewnego dnia Jezus nauczał Swych uczniów ewangelii na zboczu góry, nad Morzem Galilejskim.

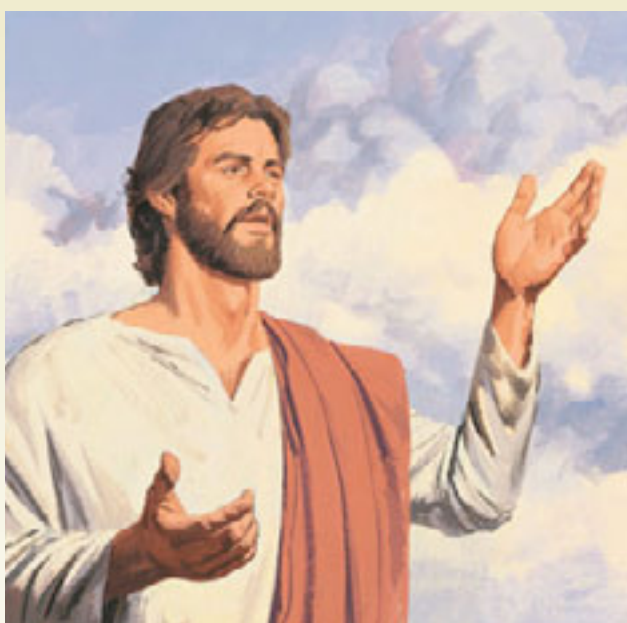
Ew. Mateusza 5:1

Powiedział im, by żyli w taki sposób, by mogli być szczęśliwi i zamieszkać ponownie z Ojcem

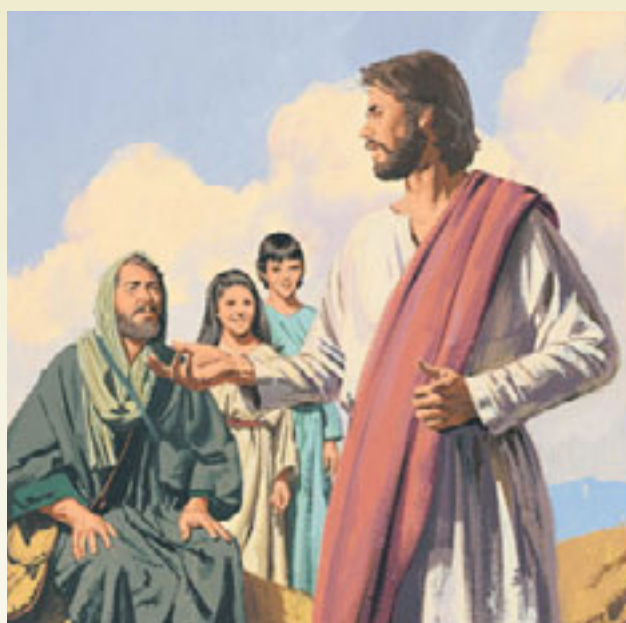
Niebieskim. Rzeczy, o których ich nauczał, także nas mogą uczynić szczęśliwymi.

Ew. Mateusza 5-7

Jezus powiedział, że powinni być uprzejmi, cierpliwi i chętni do posłuszeństwa Ojcu Niebieskiemu.

Ew. Mateusza 5:5

Powinniśmy ze wszystkich sił starać się być prawi.

Ew. Mateusza 5:6

Powinniśmy przebaczać ludziom, którzy krzywdzą nas i sprawiają nam ból. Jeśli im przebaczymy, nasz Ojciec Niebieski przebaczy nam.

Ew. Mateusza 5:7

Powinniśmy czynić pokój, kochać innych ludzi i pomagać wszystkim, by kochali się nawzajem.

Ew. Mateusza 5:9

Nie powinniśmy obawiać się mówienia ludziom o ewangelii lub okazywania im, że kochamy Ojca w Niebie. Kiedy inni ludzie widzą, że czynimy dobro, pomaga to im także uwierzyć w Boga.

Ew. Mateusza 5:14–16

Zawsze powinniśmy dotrzymywać naszych obietnic.

Ew. Mateusza 5:33–37

I podobnie, jak pragniemy, by inni ludzie byli dobrzy dla nas, bądźmy dobrzy dla nich.

Ew. Mateusza 7:12

Jezus powiedział, że jeśli będziemy czynić te rzeczy, będziemy szczęśliwi, Ojciec Niebieski pobłogosławi nas i zamieszkamy z Nim ponownie.

Ew. Mateusza 5:2–12

ROZDZIAŁ 20

Jezus naucza o modlitwie

Jezus nauczał Swych uczniów, jak należy się modlić. Powiedział, że niektórzy ludzie modlą się tylko po to, by inni widzieli ich, kiedy to robią. Jezus nauczał, że powinniśmy wypowiadać nasze osobiste modlitwy wtedy, gdy jesteśmy sami, o ile to możliwe.

Ew. Mateusza 6:5-6

Powiedział, że niektórzy ludzie podczas modlitwy, ciągle powtarzają te same słowa. Tak naprawdę nie myślą o tym, co mówią. Jezus powiedział,

że powinniśmy szczerze się modlić o to, czego potrzebujemy.

Ew. Mateusza 6:7-8

Zbawiciel zmówił modlitwę, aby pokazać Swym uczniom, jak mają się modlić. Zaczął słowami: „Ojcze nasz [...] który jesteś w niebie”. Wychwalał Ojca Niebieskiego, a następnie prosił Go o pomoc. Powiedział „amen” na końcu Swej modlitwy.

Później Jezus powiedział Swym uczniom, by modlili się do Ojca Niebieskiego w Jego imię. Obiecał, że Ojciec Niebieski odpowie na ich modlitwy.

Ew. Mateusza 6:9-13; 21:22; Ew. Jana 16:23

ROZDZIAŁ 21

Jezus rozkazuje wiatrom i falom

Jezus i Jego uczniowie byli w łodzi na Morzu Galilejskim. Jezus zasnął. Zaczął wiać bardzo silny wiatr i fale napęły wewnątrz łodzi wodą. Uczniowie bali się, że zatonie. Obudzili Jezusa i poprosili Go o pomoc.

Ew. Łukasza 8:22–24

Zbawiciel rozkazał wiatrom, by przestały wiać, a falom, by opadły. Wiatr ustał, a morze ucichło.

Ew. Łukasza 8:24

Jezus zapytał uczniów, czemu się bali. Powiedział, że powinni mieć więcej wiary. Dziwili się, co to za człowiek, że może rozkazywać nawet wiatrom i morzu.

Ew. Marka 4:40; Ew. Łukasza 8:25

ROZDZIAŁ 22

Człowiek opętany przez złe duchy

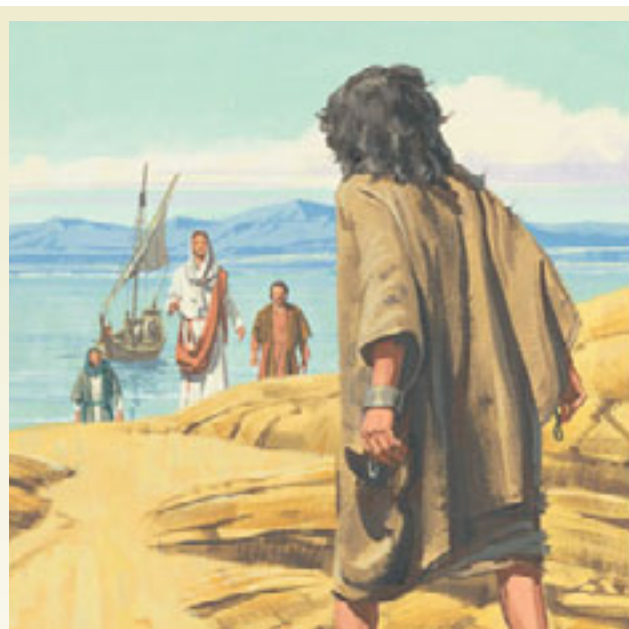
Człowiek, który mieszkał na cmentarzu, w pobliżu Morza Galilejskiego, był opętany przez złego ducha zmuszającego go do pełnego dzikości zachowania. Ludzie skuli go łańcuchami, by zapanować nad nim, lecz on je rozerwał.

Ew. Marka 5:1–4

Człowiek ten spędzał całe noce i dnie w górach i jaskiniach. Krzyczał przez cały czas i zadawał sobie rany kamieniami.

Ew. Marka 5:5

Pewnego dnia Jezus i Jego uczniowie przepływali w łodzi przez Morze Galilejskie. Kiedy Zbawiciel wyszedł z łodzi, człowiek ten przybiegł do Niego.

Ew. Marka 5:1–2, 6

Jezus powiedział złemu duchowi, by z niego wyszedł. Zły duch wiedział, że Jezus jest Synem Bożym. Poprosił Jezusa, by go nie krzywdził.

Ew. Marka 5:7-8

Kiedy Zbawiciel zapytał złego ducha o jego imię, ten odpowiedział: „Na imię mi Legion”, co oznacza wielu. Wiele złych duchów przebywało w tym człowieku. Poprosiły Jezusa, by pozwolił im wejść w ciała świń, które były w pobliżu.

Ew. Marka 5:9-12

Jezus się zgodził. Złe duchy opuściły ciało mężczyzny i weszły w ciała około 2 tysięcy świń. Świnie zbiegły ze wzgórza do morza i utonęły.

Ew. Marka 5:13

Mężczyźni, którzy paśli te świny, pobiegli do miasta i powiedzieli ludziom o tym, co się wydarzyło. Ludzie przyszli i zobaczyli Jezusa oraz dzikiego człowieka. Człowiek ten jednak już nie był dziki.

Ew. Marka 5:14–15

To spowodowało, że ludzie zlekli się Jezusa. Poprosili Go, by się oddalił. A On wrócił do łodzi.

Ew. Marka 5:15–18

Człowiek, którego uzdrowił, chciał pójść z Nim. Zbawiciel powiedział mu jednak, by udał się do domu i powiedział swoim towarzyszom, co mu się przydarzyło.

Ew. Marka 5:18–19

Ten człowiek rozmawiał ze swoimi towarzyszami, a oni dziwili się, że Jezus ma tak wielką moc.

Ew. Marka 5:20

ROZDZIAŁ 23

Człowiek, który nie mógł chodzić

Pewnego dnia Jezus nauczał grupę ludzi w jakimś domu.

Ew. Łukasza 5:17

Kilku mężczyzn przyniosło swego przyjaciela na łożu, by zobaczyć Jezusa. Ten człowiek nie mógł

chodzić. Ci ludzie nie mogli się dostać z nim do domu, z powodu zebranego tłumu.

Ew. Łukasza 5:18–19

Wzięli więc swego przyjaciela na dach. Usunęli część dachu i spuścili swego towarzysza do wnętrza domu.

Ew. Marka 2:4; Ew. Łukasza 5:19

Jezus, gdy ujrzał wielką wiarę tych ludzi, rzekł choremu mężczyźnie, że jego grzechy są mu odpuszczone. Powiedział mu też, by zabrał swe

łóże i poszedł do domu. Mężczyzna powstał. Był uzdrowiony. Wziął swoje łóże i poszedł do domu. Był bardzo wdzięczny Bogu.

Ew. Łukasza 5:20, 24–25

ROZDZIAŁ 24

Wskrzeszenie córki Jaira

Pewnego dnia Jair, przełożony synagogi, upadł do stóp Jezusa.

Ew. Marka 5:21-22

Jair powiedział, że jego 12-letnia córka jest bardzo chora. Błagał Jezusa, aby przyszedł i pobłogosławił

ją. Wierzył w to, że Jezus może sprawić, że poczuje się lepiej.

Ew. Marka 5:23, 42

Jezus zaczął iść z Jairem do jego domu, lecz zatrzymał się, by uzdrowić jakąś kobietę. Kiedy rozmawiał z nią, ktoś przyszedł, by powiedzieć Jairowi, że już jest za późno — jego córka nie żyje.

Ew. Marka 5:24–35

Jezus to usłyszał. Powiedział Jairowi, by nie obawiał się, tylko Mu zawierzył.

Ew. Marka 5:36

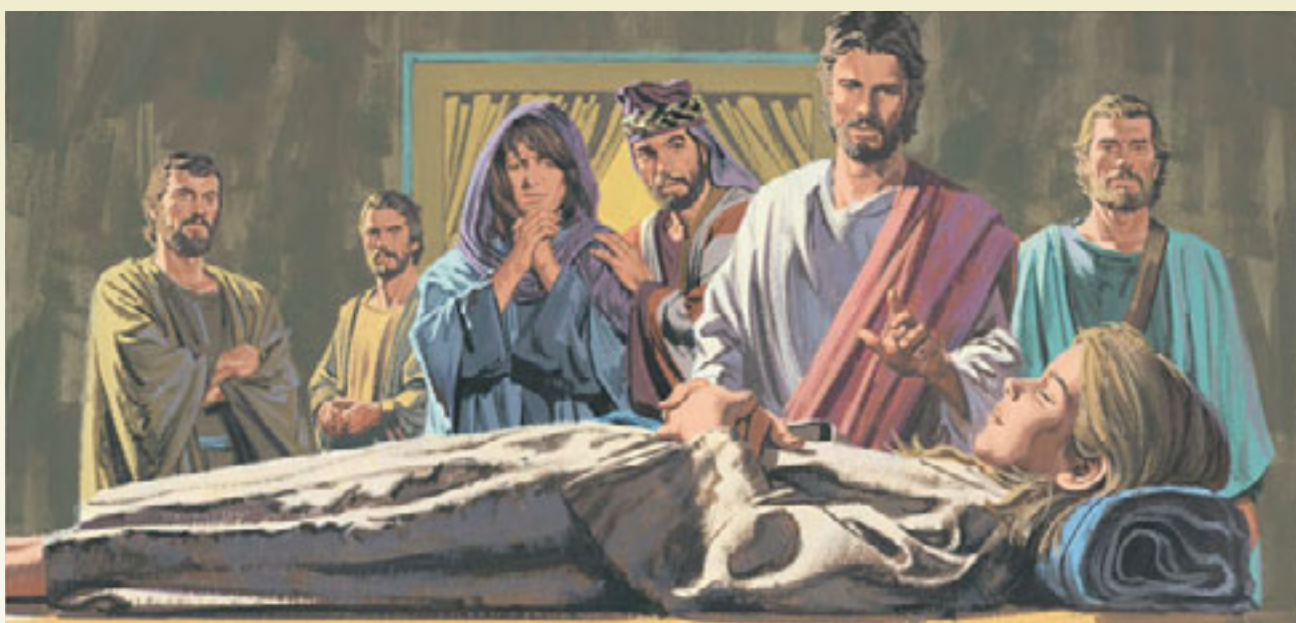
Następnie Jezus poszedł z Jairem do jego domu. Dom był pełen ludzi, którzy oplakiwali śmierć dziewczynki.

Ew. Marka 5:37–38

Jezus powiedział im, że dziewczynka nie umarła, lecz śpi. Ludzie Go wyśmiali. Byli pewni, że dziewczynka umarła.

Ew. Marka 5:39–40

Zbawiciel usunął z domu wszystkich, z wyjątkiem Swoich uczniów, Jaira i jego żony. Poszli do pokoju, gdzie leżała dziewczynka.

Ew. Marka 5:40

Jezus wziął ją za rękę. Powiedział do niej, by wstała. A ona wstała i chodziła. Jej rodzice byli zdumieni. Jezus powiedział im, by nikomu nie

mówili o tym, co się stało. Potem powiedział jej rodzicom, by dali jej jeść.

Ew. Marka 5:41-43

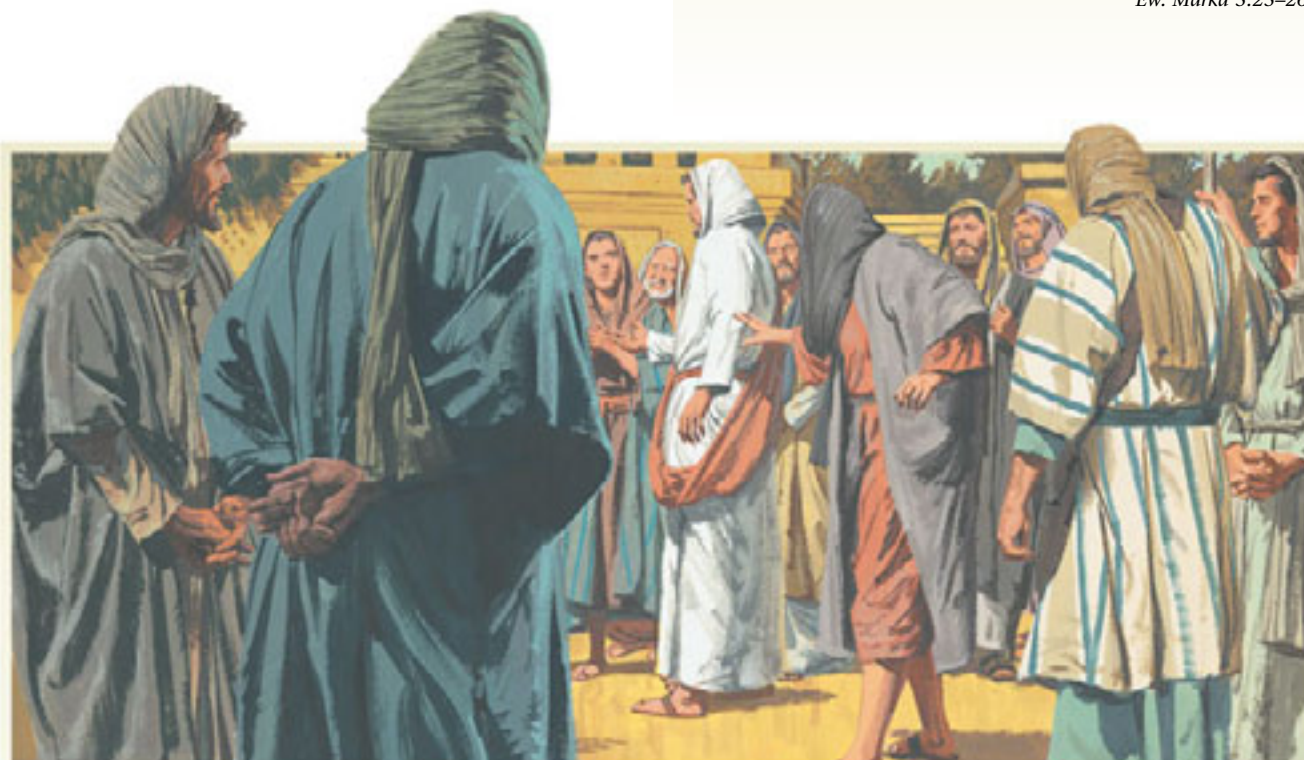
ROZDZIAŁ 25

Kobieta dotyka szat Jezusa

Pewna kobieta od 12 lat bardzo chorowała. Odwiedziła wielu lekarzy, lecz żaden z nich nie mógł jej pomóc.

Ew. Marka 5:25–26

Pewnego dnia ujrzała Jezusa otoczonego przez tłum ludzi. Wierzyła w to, że zostanie uzdrowiona,

jeśli tylko dotknie Jego szaty. Przedarła się przez tłum i dotknęła Jego szaty.

Ew. Mateusza 9:20–22; Ew. Marka 5:27–28

Natychmiast była uzdrowiona. Jezus odwrócił się i zapytał: „Kto dotknął mych szat?”

Ew. Marka 5:29–30

Kobieta się przestraszyła. Uklękła przed Zbawicielem i powiedziała, że to ona Go dotknęła. Jezus powiedział, że jej wiara w Niego uzdrowiła ją.

Ew. Marka 5:33–34

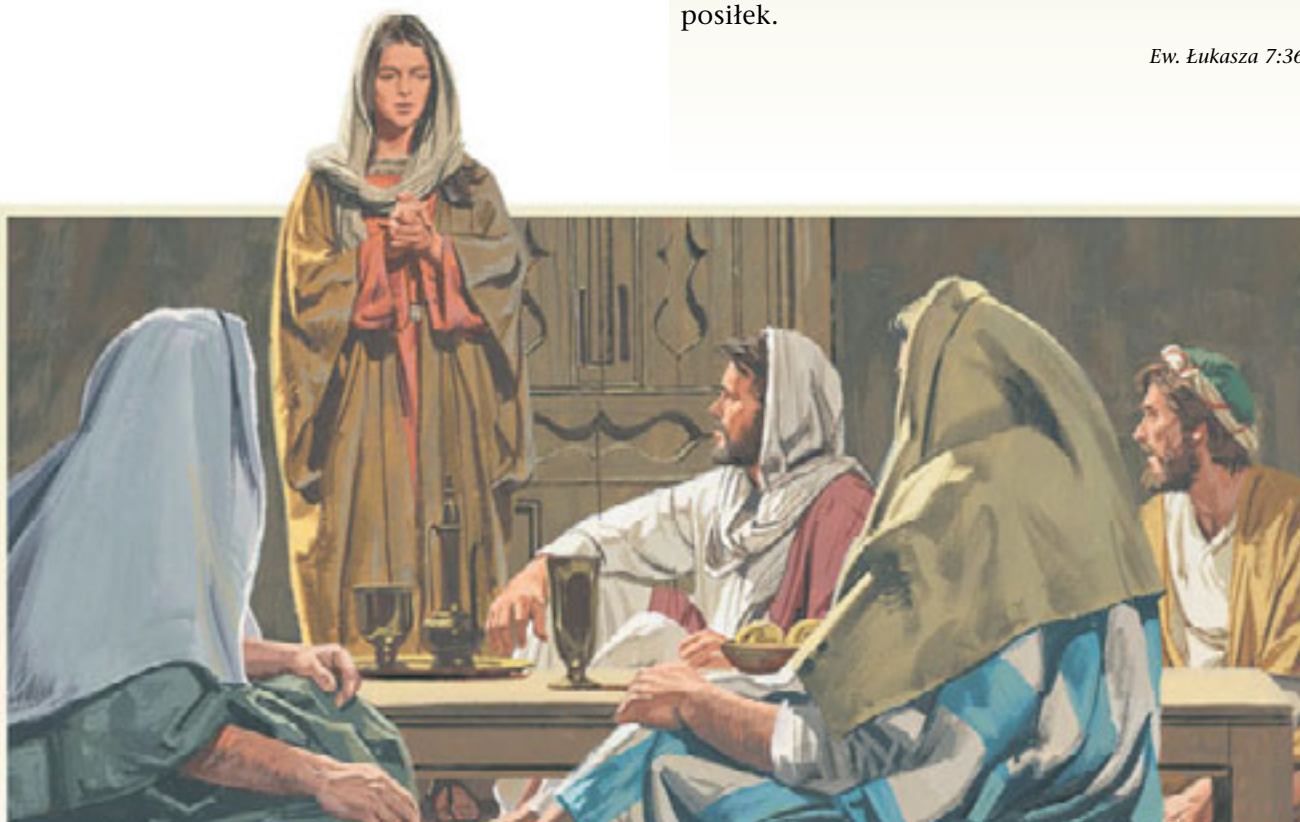
ROZDZIAŁ 26

Jezus przebacza kobiecie

Pewien faryzeusz poprosił Zbawiciela, by przyszedł do jego domu i spożył z nim posiłek.

Ew. Łukasza 7:36

W tym mieście mieszkała pewna kobieta, która popełniła wiele grzechów. Wiedziała, że Jezus

spożywa posiłek w domu faryzeusza. Chciała zrobić dla Jezusa coś szczególnego.

Ew. Łukasza 7:37

Uklękła i obmywała stopy Zbawiciela swymi łzami. Potem wysuszyła je swoimi włosami i ucałowała je. Namaściła je także olejkiem o słodkim

zapachu. Faryzeusz wiedział, że ta kobieta zrobiła wiele złych rzeczy. Uważał, że Jezus nie powinien pozwolić tej kobiecie, by Go dotykała.

Ew. Łukasza 7:38–39

Zbawiciel znał myśli faryzeusza. Powiedział mu, że ta kobieta zadbała o Niego bardziej niż on. Faryzeusz nie podał Jezusowi wody do obmycia

stóp ani nie namaścił Mu głowy olejkim, jak to często robiono dla gości.

Ew. Łukasza 7:44–46

Jezus powiedział faryzeuszowi, że grzechy tej kobiety są jej wybaczone, ponieważ ona kocha

Zbawiciela i ma wiarę w Niego. Jezus powiedział tej kobiecie, by odeszła w pokoju.

*Ew. Łukasza 7:47–50; Nauki i Przymierza 58:42–43;
Jesus the Christ, 262–263*

ROZDZIAŁ 27

Wykonując na ziemi pracę Swego Ojca

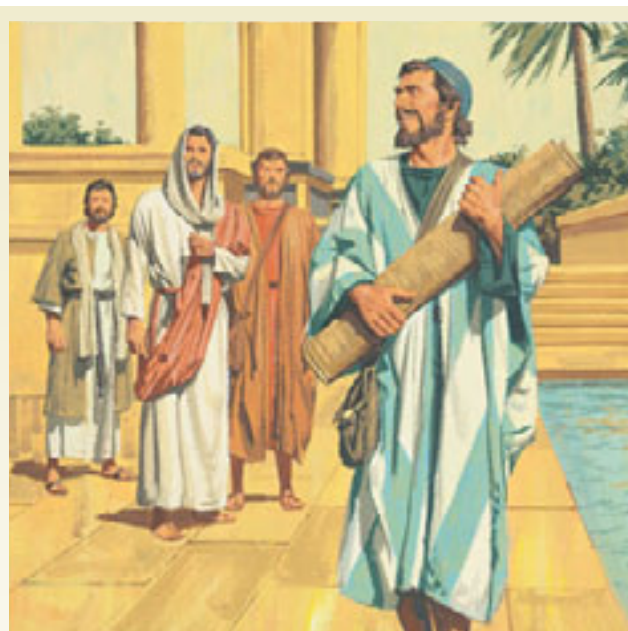
W dniu żydowskiego święta Zbawiciel poszedł do sadzawki Betezda w Jerozolimie. Ludzie wierzyli, że kiedy woda w tej sadzawce poruszy się, pierwsza osoba, która wejdzie do niej, zostanie uzdrowiona.

Ew. Jana 5:1-4

Jezus widział w pobliżu sadzawki mężczyznę, który nie mógł chodzić od 38 lat. Było to w Sabat. Jezus zapytał tego człowieka, czy chce być uzdrowiony. Ten odpowiedział, że nie może być uzdrowiony, ponieważ nigdy nie może dostać się do sadzawki jako pierwszy.

Ew. Jana 5:5-7

Jezus powiedział do niego: „Powstań, weź łożo swoje i idź”. Człowiek ten został natychmiast uzdrowiony.

Ew. Jana 5:8-9

Wielu Żydów uważało, że grzechem jest czynienie cudów w Sabat. Chcieli zabić Jezusa.

Ew. Jana 5:10-16

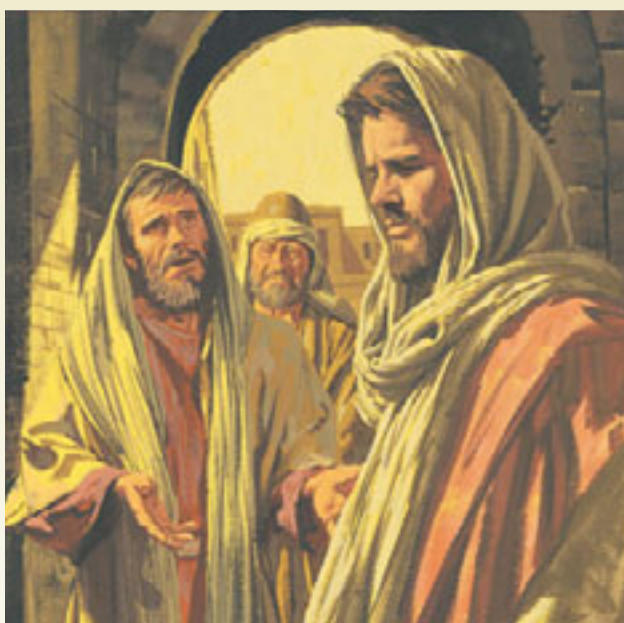
Jezus odpowiedział, że zrobił w Sabat tylko to, co zrobiłby Jego Ojciec.

Ew. Jana 5:17

ROZDZIAŁ 28

Jezus karmi 5 tysięcy ludzi

Kilku przyjaciół Jana Chrzciciela powiedziało Jezusowi, że Jan został zabity przez króla.

Ew. Mateusza 14:1–12

Kiedy Jezus to usłyszał, poszedł na miejsce w pobliżu Morza Galilejskiego, aby pobyć w samotności. Wielu ludzi wiedziało, gdzie jest. Ponad 5 tysięcy ludzi poszło za Nim z nadzieją, że będzie ich nauczał.

Ew. Mateusza 14:13; Ew. Marka 6:44

Jezus nauczał ich wielu rzeczy. Przyszedł czas na posiłek, lecz większość ludzi nie miała ze sobą nic do jedzenia. Jego uczniowie chcieli, aby Jezus posłał ludzi do najbliższych wiosek, by tam kupili żywność.

Ew. Marka 6:34–36

Jezus powiedział uczniom, by zobaczyli, czy ktoś przyniósł coś do jedzenia. Znaleźli chłopca, który miał pięć bochenków chleba i dwie małe ryby.

Ew. Marka 6:37–38; Ew. Jana 6:9

Jezus powiedział wszystkim tym ludziom, by usiedli. Pobłogosławił chleb i ryby i podzielił pożywienie na kawałki.

Ew. Marka 6:39–41

Uczniowie rozdali pożywienie ludziom. Było go więcej niż trzeba.

Ew. Marka 6:41–44

ROZDZIAŁ 29

Jezus chodzi po wodzie

Później tej nocy Jezus przyszedł, by dołączyć do Swych uczniów. Szedł po wodzie, by dostać się do łodzi.

Ew. Mateusza 14:25

Po nakarmieniu 5 tysięcy ludzi Jezus wszedł na górę, by się modlić. Jego uczniowie wzięli łódź, by przepłynąć przez Morze Galilejskie. Kiedy przysła noc, zaczął wiać wiatr i fale stały się wysokie.

Ew. Mateusza 14:22–24

Uczniowie ujrzeli Go, gdy stapał po wodzie. Przestraszyli się. Myśleli, że to jakiś duch. Jezus zawołał do nich: „Ufajcie, ja jestem, nie bójcie się”.

Ew. Mateusza 14:26–27

Piotr również chciał chodzić po wodzie. Jezus powiedział Piotrowi, by do Niego przyszedł. Piotr wyszedł z łodzi. Zaczął iść po wodzie ku Zbawicielowi.

Ew. Mateusza 14:28–29

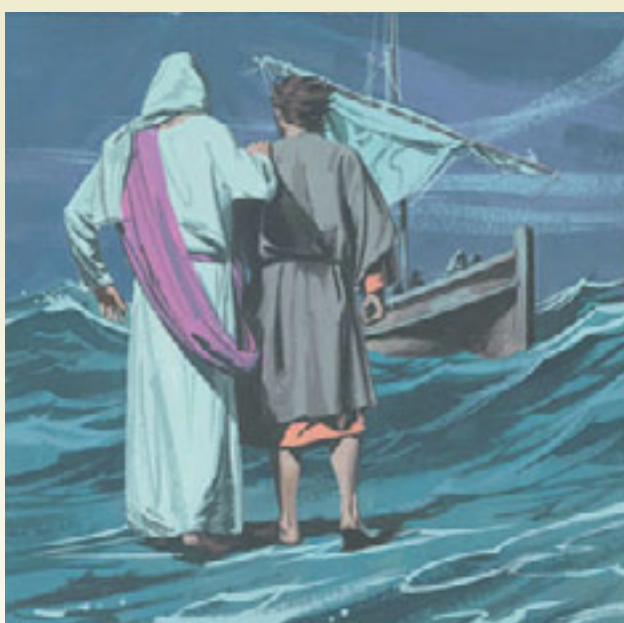
Ponieważ wiał bardzo silny wiatr, Piotr zaczął się bać. Zaczął tonąć i wołał do Jezusa, aby go uratował.

Ew. Mateusza 14:30

Zbawiciel złapał Piotra za rękę. Spytał go, dlaczego nie okazał większej wiary.

Ew. Mateusza 14:31

Kiedy Jezus i Piotr wrócili do łodzi, burza ustała. Wszyscy uczniowie okazali cześć Zbawicielowi. Wiedzieli, że jest On Synem Bożym.

Ew. Mateusza 14:32–33

ROZDZIAŁ 30

Chleb żywota

Następnego dnia wielu ludzi próbowało znaleźć Jezusa. Płynęli za Nim w łodziach do Kafarnaum.

Ew. Jana 6:22, 24

Jezus wiedział, że chcieli, by ponownie ich nakarmił.

Ew. Jana 6:26

Jezus nauczał ich, że chleb utrzyma ich przy życiu tylko przez krótki czas. Powiedział, że istnieje inny

chleb, którego powinni szukać — Chleb Żywota. Powiedział im, że On jest Chlebem Żywota.

Ew. Jana 6:27, 32–35

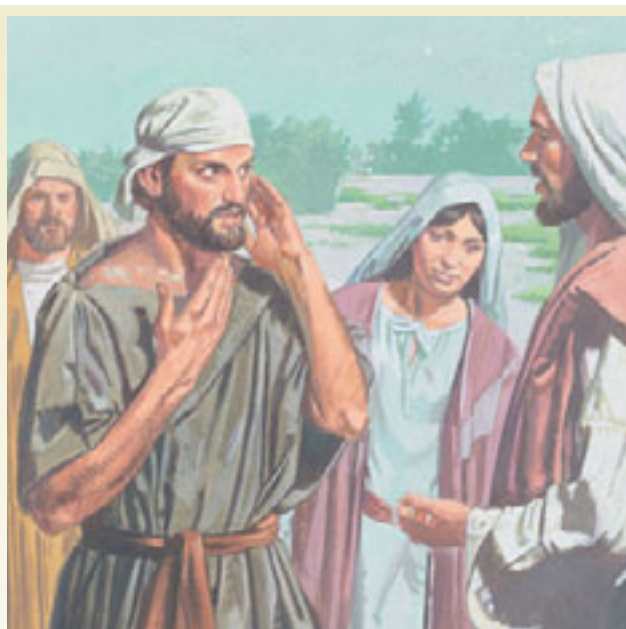
Jezus nauczał ludzi, że poświęci za nich Swoje życie. Powiedział, że jeśli będą Go naśladować i uwierzą w Niego, osiągną życie wieczne.

Ew. Jana 6:47–51

ROZDZIAŁ 31

Jezus uzdrawia głuchego

Kilku ludzi przyprowadziło do Jezusa pewnego człowieka. Ten człowiek był głuchy i nie mógł dobrze mówić. Ludzie chcieli, by Zbawiciel go uzdrowił.

Ew. Marka 7:32

Jezus zaprowadził tego człowieka na bok. Włożył palce do jego uszu. Dotknął jego języka i pobłogosławił go.

Ew. Marka 7:33–34

Teraz ten człowiek zaczął słyszeć i mówić. Ludzie rozumieli go. Jezus poprosił ludzi, by nie mówili nikomu o tym, co się stało, lecz oni rozpowiedzieli to wszystkim.

Ew. Marka 7:35–36

ROZDZIAŁ 32

Piotr świadczy o Chrystusie

Jezus zapytał Swych uczniów, za kogo ludzie Go uważają.

Ew. Mateusza 16:13; Ew. Marka 8:27; Ew. Łukasza 9:18

Uczniowie odpowiedzieli, że niektórzy ludzie sądzą, że Jezus jest Janem Chrzcicielem. Inni

uważali, że jest On prorokiem Starego Testamentu, który powstał z martwych.

Ew. Mateusza 16:14; Ew. Marka 8:28; Ew. Łukasza 9:19

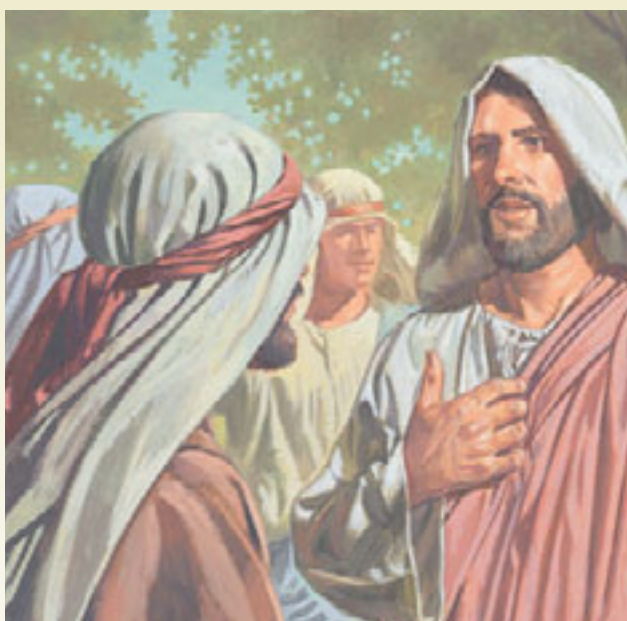
Jezus zapytał Swych uczniów, za kogo oni Go uważają. Piotr powiedział: „Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego”.

*Ew. Mateusza 16:15–16; Ew. Marka 8:29;
Ew. Łukasza 9:20*

Jezus wyjaśnił, że świadectwo Piotra nie pochodzi z nauk ludzkich. Jego świadectwo przyszło jako objawienie od Boga.

Ew. Mateusza 16:17

Jezus obiecał Piotrowi, że nada mu kapłaństwo i upoważnienie do prowadzenia Jego Kościoła. Następnie Piotr i uczniowie otrzymali upoważnienie, by ustanowić Kościół Jezusa na ziemi.

Ew. Mateusza 16:18–19

Jezus powiedział Swoim uczniom, by nie mówili jeszcze nikomu, że jest Chrystusem. Najpierw miał cierpieć, zostać zabity i powstać z martwych dnia trzeciego.

*Ew. Mateusza 16:20; Ew. Marka 8:30–31;
Ew. Łukasza 9:21–22*

ROZDZIAŁ 33

Pojawienie się w chwale. Przemienienie

Jezus zabrał Piotra, Jakuba i Jana na szczyt
wysokiej góry, aby modlić się.

Ew. Mateusza 17:1; Ew. Marka 9:2; Ew. Łukasza 9:28

Kiedy Jezus się modlił, spłynęła na Niego chwała
Boża. Jego twarz jaśniała jak słońce. Dwaj prorocy
Starego Testamentu, Mojżesz i Eliasz, pojawili się

przed Nim. Rozmawiali o Jego zbliżającej się
śmierci i zmartwychwstaniu.

Ew. Mateusza 17:2–3; Ew. Marka 9:3–4; Ew. Łukasza 9:29–31

Podczas gdy Jezus się modlił, Apostołowie zapadli w sen.

Ew. Łukasza 9:32

Kiedy się przebudzili, ujrzeni chwałę Jezusa Chrystusa, Mojżesza i Eliasza. Usłyszeli głos Ojca Niebiańskiego, który świadczył: „Ten jest Syn Mój umiłowany, którego sobie upodobałem, jego słuchajcie”.

Ew. Mateusza 17:5; Ew. Marka 9:7; Ew. Łukasza 9:32, 35

Apostołowie przelękli się i padli na ziemię. Jezus dotknął ich i powiedział im, by się nie lękali. Kiedy spojrzeli w górę, nie było już niebiańskich

posłańców. Jezus powiedział Apostołom, by nie mówili nikomu o tym, co widzieli, aż do chwili, gdy umrze i powstanie z martwych.

Ew. Mateusza 17:6–9; Ew. Marka 9:8–9

ROZDZIAŁ 34

Chłopiec opętany przez złego ducha

Pewnego dnia jakiś człowiek poprosił Zbawiciela, by pomógł Jego synowi. Chłopiec był opętany przez złego ducha. Uczniowie już próbowali uzdrowić jego syna, ale im się nie udało.

Ew. Marka 9:14–18

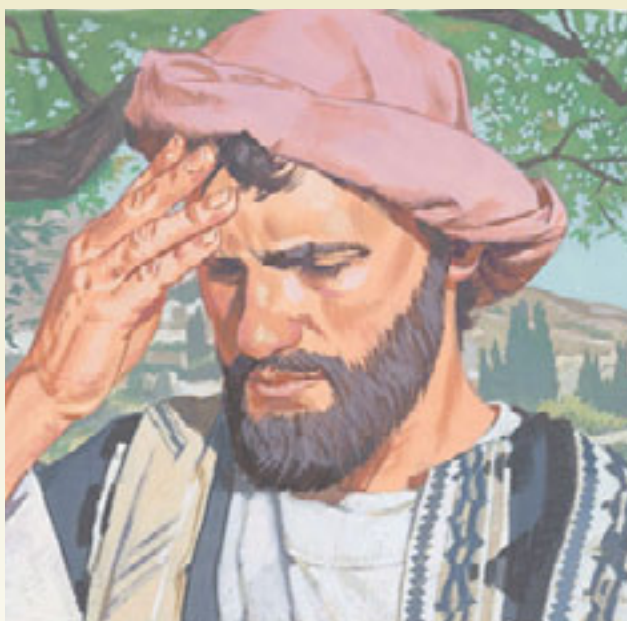
Jezus nakazał, by ów mężczyzna przyprowadził do Niego swego syna. Kiedy chłopiec przyszedł, zły duch rzucił go na ziemię.

Ew. Marka 9:19–20

Zbawiciel zapytał, jak długo zły duch przebywa w ciele tego chłopca. Ojciec powiedział, że od samego dzieciństwa.

Ew. Marka 9:21

Jezus powiedział, że mógłby uzdrowić syna, gdyby ojciec miał wiarę. Ojciec zaczął płakać. Powiedział, że ma wiarę. Lecz poprosił Jezusa, by pomógł mu mieć jeszcze większą wiarę.

Ew. Marka 9:23–24

Jezus rozkazał złemu duchowi, by wyszedł z chłopca i nigdy do niego nie wrócił. Zły duch był rozłuszczony. Znowu dręczył chłopca. Potem posłuchał Jezusa i odszedł.

Ew. Marka 9:25–26

Chłopiec był tak spokojny, że wielu ludzi powiedziało, że umarł. Lecz Jezus wziął go za rękę i pomógł mu wstać. Chłopiec był uzdrowiony. Zły duch odszedł.

Ew. Marka 9:26–27

Później uczniowie zapytali Jezusa, dlaczego nie zdołali wygnać złego ducha z ciała chłopca. Jezus powiedział, że czasami powinni pościć i modlić się po to, by dana osoba była uzdrowiona.

Ew. Mateusza 17:20–21; Ew. Marka 9:28–29

ROZDZIAŁ 35

Dobry Samarytanin

Jezus opowiedział wiele historii lub przypowieści, aby pomóc ludziom w zrozumieniu prawdy.

Pewnego dnia jakiś przywódca żydowski zapytał Jezusa, co musi zrobić, żeby mieć życie wieczne. Zbawiciel spytał go, co mówią pisma święte. Przywódca powiedział, że człowiek powinien kochać Boga, a także swego bliźniego. Jezus powiedział, że ma rację. Wtedy przywódca spytał: „Kto jest bliźnim moim?”

Ew. Łukasza 10:25–29

Jezus odpowiedział na to pytanie opowieścią. Pewnego dnia Żyd szedł drogą do miasta Jerycho. Napadli go i obrabowali złodzieje. Ledwo żywego pozostawili na drodze.

Ew. Łukasza 10:30

Wkrótce przyszedł kapłan żydowski i ujrzał tego człowieka. Ów kapłan przeszedł na drugą stronę drogi. Nie udzielił pomocy temu człowiekowi.

Ew. Łukasza 10:31

Przyszedł inny Żyd, który pracował w świątyni. Widział rannego człowieka. Lecz także mu nie pomógł i przeszedł na drugą stronę drogi.

Ew. Łukasza 10:32

Następnie pojawił się tam Samarytanin. Żydzi i Samarytanie nie lubili się. Lecz kiedy Samarytanin

zobaczył tego człowieka, zrobiło mu się go żal. Opatrzył jego rany i przyodział go.

*Ew. Łukasza 10:33–34; Ew. Jana 4:9;
Bible Dictionary, „Samaritans”, 768*

Samarytanin zabrał mężczyznę do gospody i opiekował się nim do następnego dnia. Kiedy miał

wyjechać, dał pieniądze właścicielowi gospody i powiedział mu, by opiekował się tym człowiekiem.

Ew. Łukasza 10:34–35

Kiedy Jezus opowiedział tę historię, zapytał przywódcę żydowskiego, który z tych trzech mężczyzn był bliźnim poszkodowanego.

Ew. Łukasza 10:36

Przywódcą odpowiedział, że Samarytanin, ponieważ pomógł temu człowiekowi. Jezus powiedział temu przywódcy żydowskiemu, aby był taki jak ten Samarytanin.

Ew. Łukasza 10:37

ROZDZIAŁ 36

Jezus opowiada trzy przypowieści

Pewnego dnia Jezus spożywał posiłek i rozmawiał z ludźmi, o których wielu sądziło, że są grzesznikami. Widziało Go kilku faryzeuszy.

Ew. Łukasza 15:1-2

Faryzeusze uważali, że dobry człowiek nie powinien rozmawiać z grzesznikami. Myśleli, że Jezus nie jest dobrym człowiekiem, ponieważ rozmawia z grzesznikami.

Ew. Łukasza 15:2

Zbawiciel chciał pomóc faryzeuszom zrozumieć, dlaczego przebywa z grzesznikami. Opowiedział im trzy przypowieści. Pierwsza z nich była o zagubionej owcy.

Ew. Łukasza 15:3; Nauki Proroka Józefa Smitha, 277

PIERWSZA PRZYPowieść

Zagubiona owca

Pewien dobry pasterz miał 100 owiec. Jedna z nich zaginęła.

Ew. Łukasza 15:4

Ten pasterz pozostawił 99 owiec, aby poszukać tej jednej. Kiedy ją odnalazł, był bardzo szczęśliwy.

Ew. Łukasza 15:4–5

Pasterz przyniósł owcę do domu. Zwołał wszystkich swych przyjaciół i sąsiadów, by przyszli i cieszyli się wraz z nim. Odnalazł zagubioną owcę.

Ew. Łukasza 15:5–6

Jezus Chrystus podał faryzeuszom znaczenie tej przypowieści. Powiedział, że ci, którzy grzeszą, podobni są do zagubionych owiec.

Ew. Łukasza 15:7

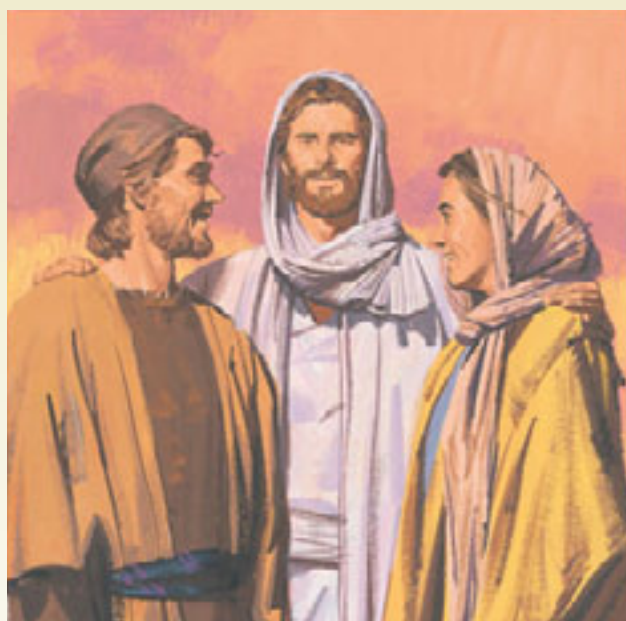
Tak samo jak Pasterz chciał uratować zagubioną owcę, Jezus chce uratować ludzi, którzy grzeszą.

Ew. Marka 2:17

Jezus powiedział, że z tego powodu rozmawia z grzesznikami.

Ew. Mateusza 18:11; Ew. Marka 2:17

I podobnie jak pasterz był bardzo szczęśliwy, kiedy odnalazł zagubioną owcę, Jezus jest bardzo szczęśliwy, kiedy pokutujemy.

Ew. Łukasza 15:6-7

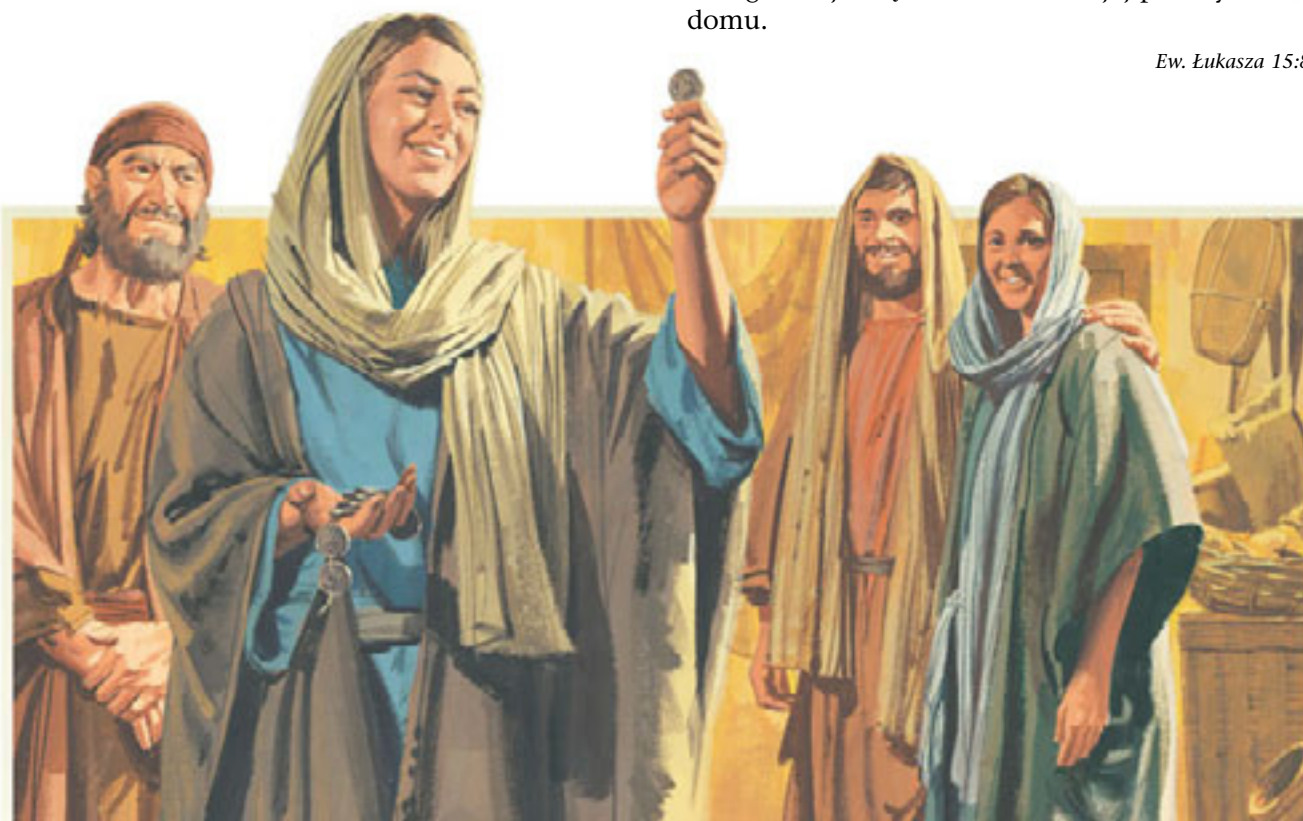
DRUGA PRZYPowieść

Zgubiona moneta

Pewna kobieta miała 10 srebrnych monet. Zgubiła jedną z nich. Szukała jej po całym domu.

Ew. Łukasza 15:8

W końcu znalazła monetę. Była bardzo szczęśliwa. Zwołała swoje przyjaciółki i sąsiadów, by im o tym

powiedzieć. Oni również byli szczęśliwi, że odnalazła zgubioną monetę.

Ew. Łukasza 15:9

Przywódcy kościelni i członkowie są jak kobieta z tej opowieści; zgubiona moneta jest jak członek Kościoła, który nie chodzi do kościoła lub nie stara się już żyć zgodnie z przykazaniami. To jest tak, jakby byli oni zgubieni dla Kościoła. Jezus

Chrystus chce, aby członkowie Kościoła znaleźli każdego zagubionego brata lub siostrę i pomogli im powrócić do Niego. Jest On bardzo szczęśliwy, kiedy tak się dzieje.

Jesus the Christ, 455–456

Przyjaciele i sąsiedzi w tej opowieści są jak aniołowie Boga. Aniołowie są bardzo szczęśliwi, kiedy ktoś odpokutuje.

Ew. Łukasza 15:10

TRZECIA PRZYPowieść

Utracony syn

Pewien człowiek miał dwóch synów. Obiecał, że da im w spadku swój majątek. Młodszy syn nie chciał czekać. Poprosił ojca o swoją część pieniędzy. Ojciec mu je dał.

Ew. Łukasza 15:11-12

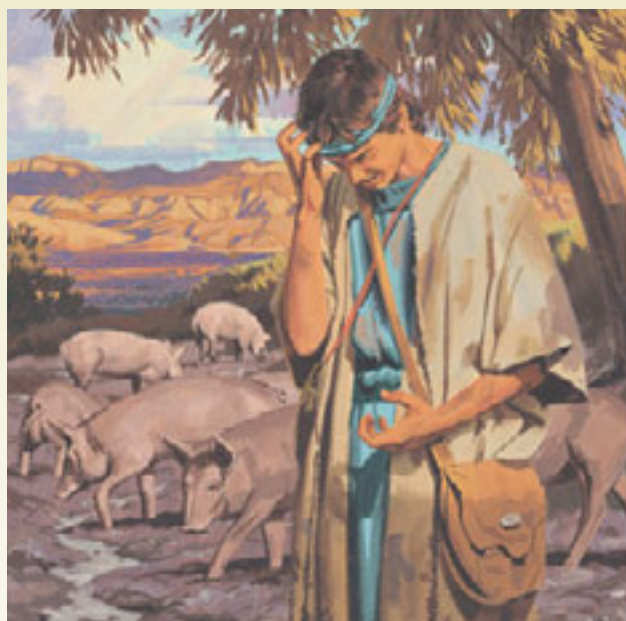
Syn wziął pieniądze i opuścił dom. Udał się do innego kraju. Ciągłe tam grzeszył. Wydał wszystkie pieniądze.

Ew. Łukasza 15:13

W końcu zabrakło mu na jedzenie. Był bardzo głodny. Poprosił jakiegoś człowieka o pomoc. Ten najął go do karmienia świń.

Ew. Łukasza 15:14–15

Syn był tak głodny, że chciał jeść karmę dla świń. Wiedział, że służący w domu jego ojca mieli lepsze pożywienie niż on.

Ew. Łukasza 15:16–17

Postanowił odpokutować i poprosić o możliwość służenia w domu ojca. Kiedy syn szedł do domu, ojciec ujrzał go, gdy nadchodził.

Ew. Łukasza 15:18–20

Ojciec wybiegł na spotkanie syna. Wziął go w ramiona i ucałował.

Ew. Łukasza 15:20

Syn powiedział ojcu, że grzeszył. Czuł, że nie jest godny, by nazywać siebie synem swego ojca.

Ew. Łukasza 15:21

Ojciec powiedział słudze, by przyniósł najlepszą odzież i ubrał w nią syna. Służący założył buty na nogi syna i pierścień na jego palec.

Ew. Łukasza 15:22

Ojciec powiedział słudze, by przygotował ucztę. Chciał, by wszyscy świętowali. Syn, który grzeszył, odpokutował i powrócił do domu.

Ew. Łukasza 15:23–24

Starszy syn pracował w polu. Kiedy przyszedł do domu, usłyszał muzykę i tańce. Sługa powiedział mu, że jego młodszy brat wrócił do domu. Jego ojciec chciał, by wszyscy świętowali.

Ew. Łukasza 15:25–27

Starszy syn był zły i nie wszedł do domu. Jego ojciec przyszedł, by z nim porozmawiać.

Ew. Łukasza 15:28

Ojciec był wdzięczny starszemu synowi za to, że zawsze z nim był. Wszystko, co ojciec posiadał, było jego. Ojciec powiedział także, że jest co

świętować. Był szczęśliwy, że jego młodszy syn odpokutował i powrócił do domu.

Ew. Łukasza 15:31-32

Jezus opowiedział faryzeuszom te trzy przypowieści, ponieważ chciał, by wiedzieli, jak bardzo Ojciec Niebieski kocha każdego człowieka. Kocha ludzi, którzy są Mu posłuszni. Ojciec w Niebie kocha także grzeszników, lecz nie może błogosławić ich,

póki nie odpokutują. Pragnie, by grzesznicy odpokutowali i powrócili do Niego. I pragnie, byśmy pomogli im to uczynić i byli szczęśliwi, kiedy powrócą.

Ew. Jana 3:16-17

ROZDZIAŁ 37

Dziesięciu trędowatych

Jezus poszedł do miasteczka, gdzie ujrzał dziesięciu trędowatych. Trędowaci to ludzie dotknięci bardzo ciężką chorobą. Ta choroba jest przyczyną straszliwych ran na całym ciele.

Ew. Łukasza 17:12

Lekarze nie byli w stanie im pomóc. Ludzie bali się przechodzić koło nich. Nie chcieli się zarazić i zachorować.

Ew. Łukasza 17:12

Trędowaci poprosili Jezusa, aby ich uzdrowił. Wiedzieli, że mógł sprawić, by ich dolegliwości zniknęły.

Ew. Łukasza 17:13

Jezus chciał ich wyzdrowienia. Powiedział im, by poszli i pokazali się kapłanom.

Ew. Łukasza 17:14

W drodze do kapłanów dziesięciu trędowatych zostało uzdrowionych. Ich rany zniknęły.

Ew. Łukasza 17:14

Jeden z trędowatych wiedział, że Jezus ich uzdrowił. Powrócił, by Mu podziękować. Jezus zapytał, gdzie jest pozostałych dziewięciu. Nie zawrócili z drogi.

Jezus powiedział trędowatemu, który Mu podziękował, że to jego wiara go uzdrowiła.

Ew. Łukasza 17:15–19

ROZDZIAŁ 38

Faryzeusz i celnik

Pewnego dnia Zbawiciel rozmawiał z ludźmi, którzy myśleli, że są bardziej prawi niż inni. Opowiedział im pewną historię.

Ew. Łukasza 18:9

Dwóch mężczyzn poszło do świątyni, by się modlić. Jeden był faryzeuszem. Drugi był celnikiem, pobierał podatki. Ludzie nie lubili

pobierających podatki. Uważali, że nie są oni uczciwi.

Ew. Łukasza 18:10

Faryzeusz stanął do modlitwy z przodu, przed innymi. Dziękował Bogu za to, że jest lepszy niż inni ludzie. Mówił, że pości dwa razy w tygodniu

i płaci dziesięcinę. Celnik stał sam, pochylił głowę i modlił się: „Boże, bądź miłosierny dla mnie grzesznemu”.

Ew. Łukasza 18:11-13

Faryzeusz myślał, że jest doskonały i nie potrzebuje pomocy Boga. Ale celnik wiedział,

że jest niedoskonały i potrzebuje Boskiej pomocy. Był pokorny i prosił Boga o przebaczenie.

Ew. Łukasza 18:14

Jezus powiedział, że ludzie powinni być tacy jak ten celnik. Nie powinni myśleć, że są lepsi niż inni

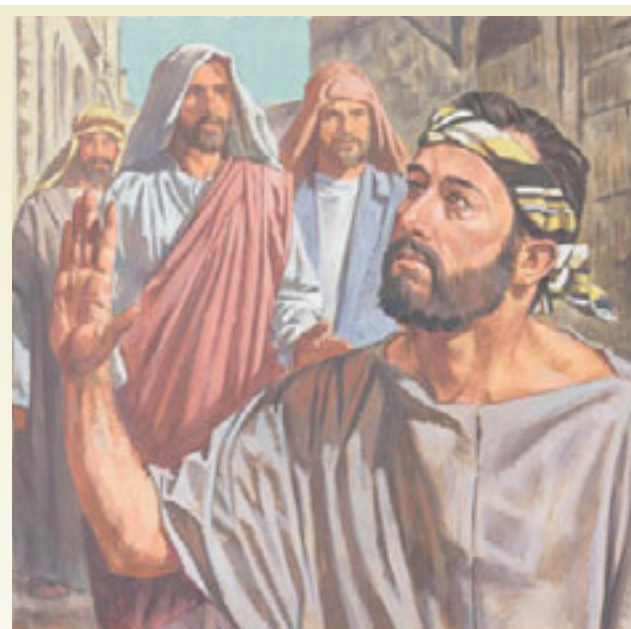
ludzie. Powinni odpokutować za swoje grzechy i prosić Boga o wybaczenie.

Ew. Łukasza 18:14

ROZDZIAŁ 39

Jezus uzdrawia ślepcę

Pewnego dnia Jezus chodził ze Swymi uczniami. Zobaczyli człowieka, który był niewidomy od urodzenia. Uczniowie zapytali, czy ten człowiek jest ślepcem, ponieważ grzeszył on lub jego rodzice.

Ew. Jana 9:1-2

Zbawiciel powiedział, że nie zgrzeszył ani on, ani jego rodzice. Ten człowiek był ślepcem po to, by Jezus mógł go uzdrowić i pokazać ludziom moc Boga.

Ew. Jana 9:3-5

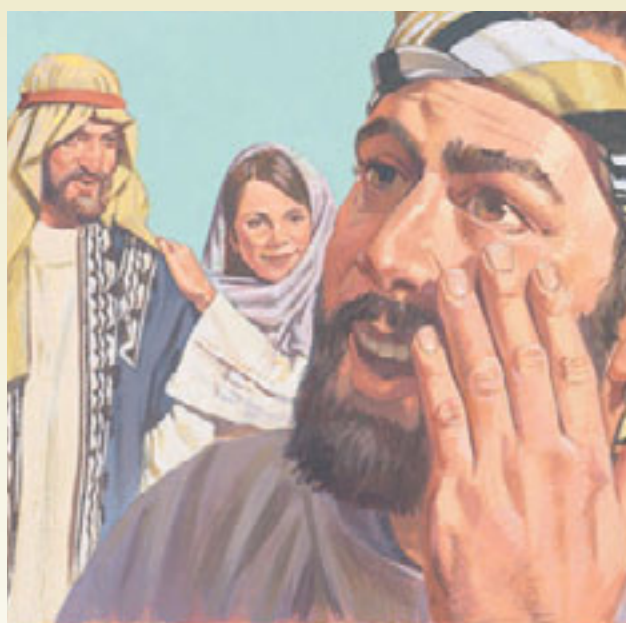
Jezus zrobił błoto z ziemi. Nałożył je na oczy ślepcę. Powiedział mu, by poszedł je przemyć.

Ew. Jana 9:6-7

Gdy tylko ten człowiek zmył błoto z oczu, przejrzał!

Ew. Jana 9:7

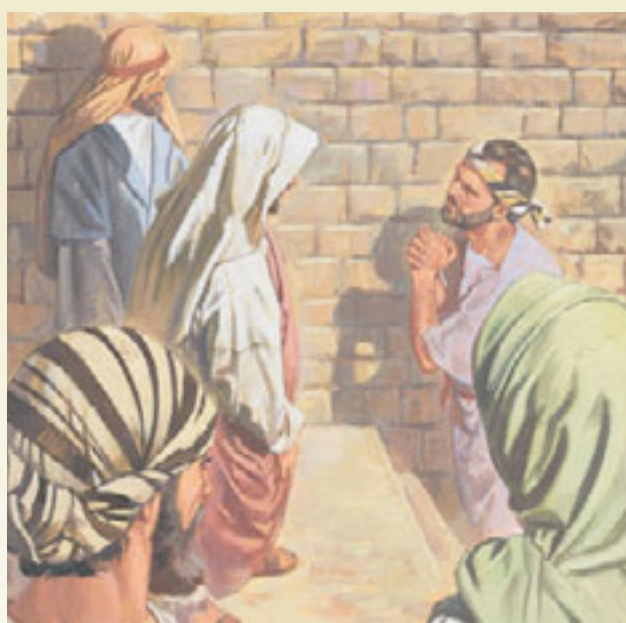
Kiedy jego sąsiedzi ujrzeli go, nie byli pewni, kim on jest. Powiedział im, że Jezus go uzdrowił. Sąsiedzi zabrali go do faryzeuszy. Powiedział faryzeuszom, że Jezus go uzdrowił.

Ew. Jana 9:8–11

Niektórzy faryzeusze uważali, że Jezus musi być prawym człowiekiem. Inni uważali Go za grzesznika. Kiedy ten człowiek powiedział, że Jezus jest prawą osobą, kilku faryzeuszy rozgniewało się i wyrzucili go.

Ew. Jana 9:13–16, 30–34

Jezus odnalazł tego człowieka. Zapytał go, czy wierzy w Syna Bożego. Człowiek ten spytał, kim jest Syn Boży. Jezus powiedział, że jest Synem Bożym i tamten oddał Mu cześć.

Ew. Jana 9:35–38

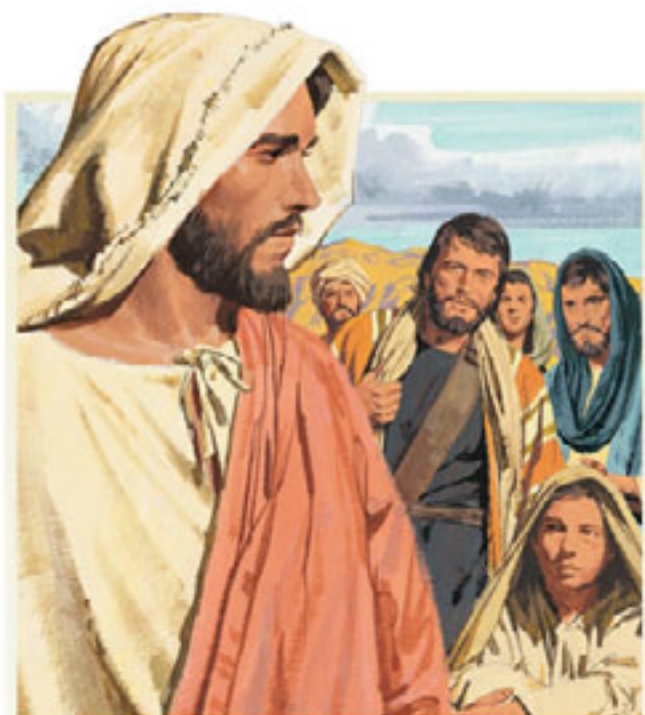
ROZDZIAŁ 40

Dobry Pasterz

Pasterz troszczy się o owce. Pomaga im znaleźć pożywienie i wodę. Nie pozwala, by doznały krzywdy lub zginęły. Zna je i kocha, i oddałby swe życie, by je ocalić.

Ew. Jana 10:11-15

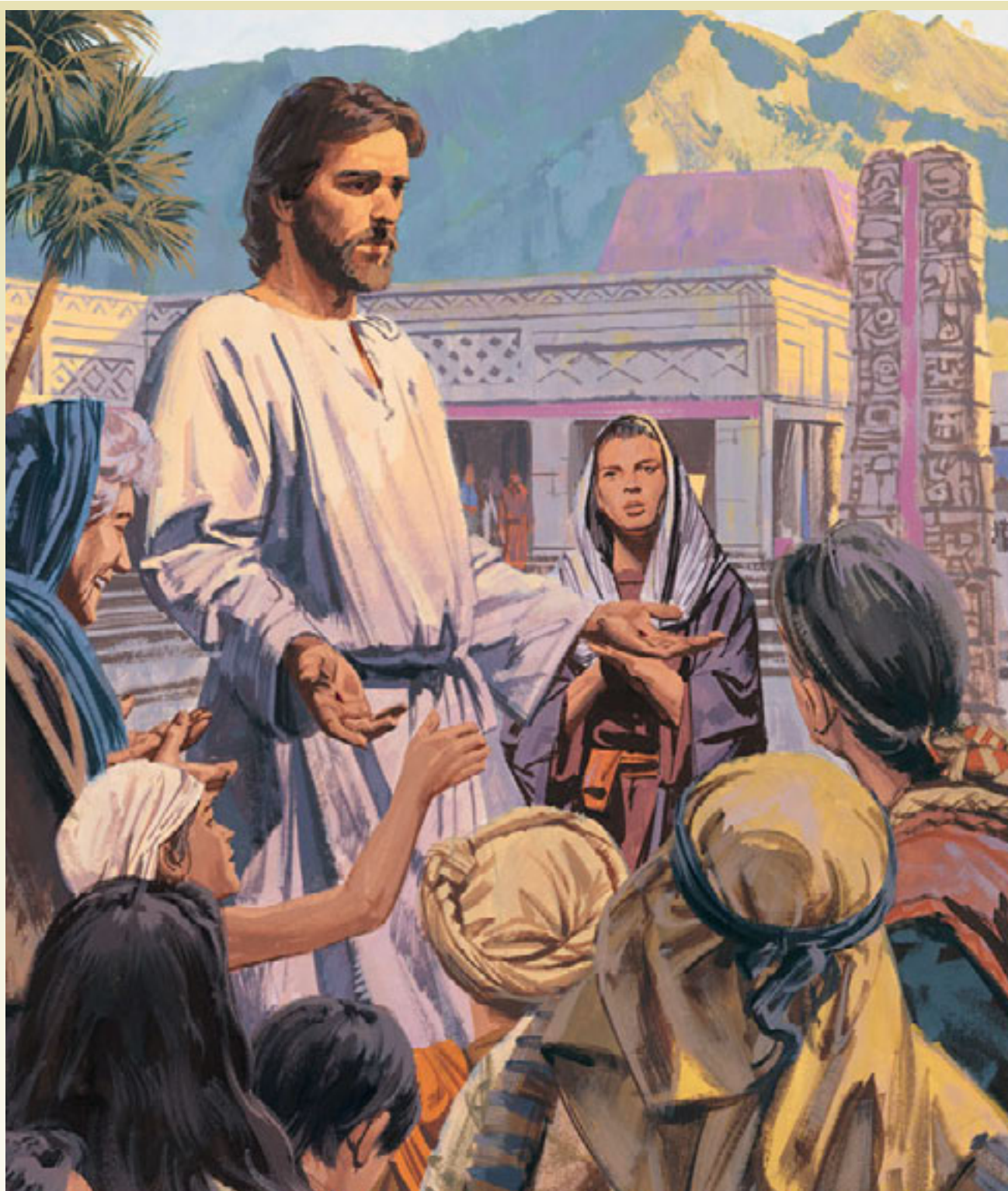
Jezus nazywał siebie Dobrym Pasterzem. Jest On naszym pasterzem. Jesteśmy Jego owcami. On nas kocha. Pomaga nam, byśmy poznali prawdę. Naucza nas, w jaki sposób mamy żyć, byśmy mogli powrócić do Ojca Niebieskiego. Oddał za nas Swe życie.

Ew. Jana 10:11-15

Zbawiciel powiedział ludziom w Izraelu, że ma inne owce. Powiedział, że odwiedzi te inne owce. Ludzie nie zrozumieli.

Ew. Jana 10:16; 3 Nefi 15:21-22, 24

Po zmartwychwstaniu Jezus odwiedził Swoje owce na kontynencie amerykańskim. Księga Mormona opowiada o tej wizycie. Jezus przebywał tam przez wiele dni, uzdrawiając chorych i błogosławiąc lud.

Nadał im kapłaństwo i zorganizował Swoj Kościół. Jezus nauczał ten lud tych samych rzeczy, jakich nauczał lud w Jerozolimie.

3 Nefi 11–28

ROZDZIAŁ 41

Jezus błogosławi dzieci

Jezus był w drodze do Jerozolimy. Niektórzy ludzie na Jego drodze chcieli, by błogosławił ich dzieci. Uczniowie powiedzieli ludziom, by nie kłopotali Jezusa.

Ew. Marka 10:13

Lecz Jezus kocha dzieci. Powiedział uczniom, by pozwolili dzieciom przychodzić do Niego. Jezus

powiedział też uczniom, że powinni być jak małe dzieci. Wtedy będą mogli żyć z Bogiem w niebie.

Ew. Marka 10:14–15

ROZDZIAŁ 42

Bogaty młodzieniec

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa bogaty młodzieniec i spytał Go, co powinien zrobić, by pójść do nieba.

Ew. Marka 10:17

Zbawiciel powiedział Mu, by kochał i czcił ojca i matkę, nie zabijał, nie kłamał i nie kradł. Bogaty młodzieniec powiedział, że zawsze przestrzegał przykazań.

Ew. Marka 10:19–20

Jezus powiedział młodzieńcowi, że musi zrobić jeszcze jedną rzecz. Powinien sprzedać wszystko, co ma i rozdać pieniądze biednym. A potem ten młody człowiek powinien pójść za Nim.

Ew. Marka 10:21

Bogaty młodzieniec nie chciał rozdać wszystkiego, co miał. Kochał rzeczy, które posiadał, bardziej niż Boga. Odszedł zasmucony.

Ew. Marka 10:22

Zbawiciel powiedział Swym uczniom, że trudno jest tym, którzy kochają bogactwo, wejść do nieba. Uczniowie nie rozumieli. Zapytali, kto

może żyć z Bogiem. Jezus powiedział, że ludzie, którzy ufają Bogu i kochają Go ponad wszystko, mogą żyć z Nim w niebie.

Ew. Marka 10:23–30

ROZDZIAŁ 43

Jezus przywraca Łazarza do życia

Człowiek o imieniu Łazarz mieszkał w Betanii ze swymi siostrami, Marią i Martą. Jezus kochał Łazarza i jego siostry, a oni kochali Jego.

Ew. Jana 11:1-2, 5

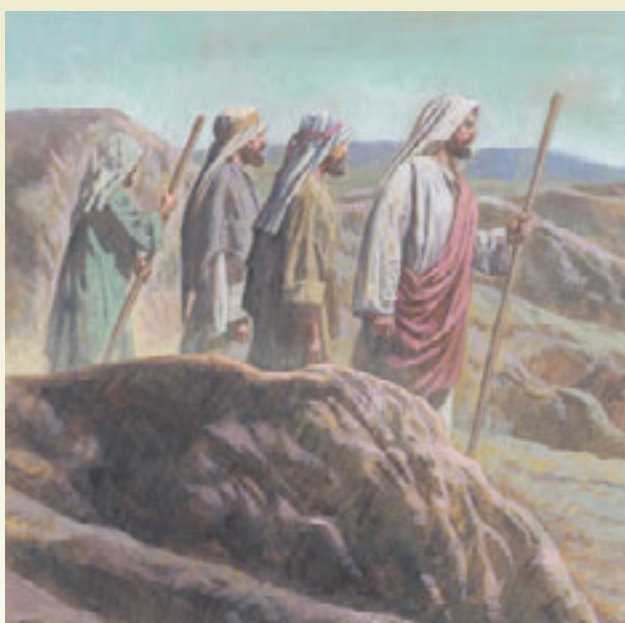
Łazarz poważnie zachorował. Zbawiciel był wtedy w innym mieście. Maria i Marta posłały do Niego wiadomość o chorobie Łazarza.

Ew. Jana 11:3

Zbawiciel poprosił Swych uczniów, by poszli wraz z Nim, aby pomóc Łazarzowi. Uczniowie bali się iść do Betanii. Było to blisko Jerozolimy. Niektórzy ludzie w Jerozolimie chcieli zabić Jezusa.

Ew. Jana 11:6-8, 18

Jezus powiedział Swym uczniom, że Łazarz nie żyje. Powiedział, że przywróci go do życia. Ten cud miał pomóc uczniom w zrozumieniu, że jest On Zbawicielem. Jezus poszedł do Betanii. Kiedy przyszedł tam, Łazarz był martwy od czterech dni.

Ew. Jana 11:11–17, 19

Marta powiedziała Jezusowi, że Łazarz żyłby, gdyby On przybył wcześniej. Jezus powiedział, że Łazarz znowu będzie żył. Zapytał Martę, czy Mu wierzy. Marta odpowiedziała, że wierzy. Wiedziała, że Jezus jest Zbawicielem.

Ew. Jana 11:20–27

Marta wyszła po swoją siostrę, Marię. Maria również przyszła, by spotkać się z Jezusem. Wielu ludzi szło wraz z nią. Maria uklękła, płacząc,

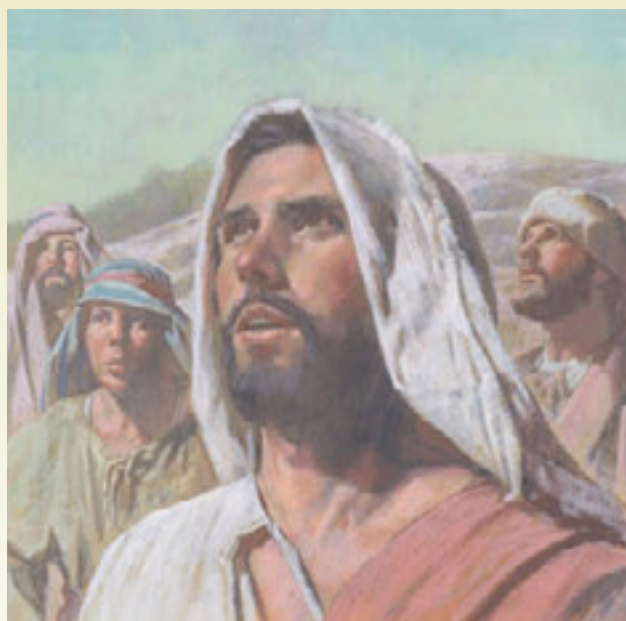
u stóp Zbawiciela. Ludzie, którzy jej towarzyszyli, także płakali. Jezus zapytał, gdzie jest ciało Łazarza.

Ew. Jana 11:28–34

Poszedł do groty, gdzie pochowano Łazarza. Wejście do niej było zamknięte kamieniem. Jezus powiedział ludziom, by odsunęli kamień.

Ew. Jana 11:38–39

Jezus spojrział w niebo. Podziękował Ojcu Niebieskiemu za to, że wysłuchuje Jego modlitw.

Ew. Jana 11:41–42

Potem głośno wezwał Łazarza, by wyszedł z groty. Łazarz uczynił to. Wielu ludzi, którzy widzieli ten cud, uwierzyło teraz, że Jezus jest Zbawicielem.

Ew. Jana 11:43–45

ROZDZIAŁ 44

Zbawiciel zdąża do Jerozolimy

Kilku ludzi powiedziało kapłanom i faryzeuszom, że Jezus przywrócił Łazarza do życia. Faryzeusze pomyśleli, że wszyscy uwierzą w Jezusa. Obawiali się, że nikt ich nie będzie słuchać.

Ew. Jana 11:46–48

Faryzeusze zaplanowali, w jaki sposób zgładzą Jezusa. Czekali na Niego, aż przyjedzie do Jerozolimy na święto Paschy.

Ew. Jana 11:49–51, 55–57

Jezus poszedł do Jerozolimy. Wielu ludzi słyszało, że nadchodzi i wyszło Mu na spotkanie. Jezus wjechał do miasta na ośle. Prorok napisał, że Syn Boży tak uczyni. Wielu ludzi wierzyło, że Jezus jest

Synem Bożym. Kładli na ziemię liście palmowe i szaty, żeby po nich przejechał. Wołali 'hosanna' i mówili, że Jezus jest ich królem.

Ks. Zachariasza 9:9; Ew. Mateusza 21:4-9; Ew. Jana 12:1, 12-15

Ludzie w Jerozolimie przyszli, by zobaczyć, co się dzieje. Pytali, kim jest Jezus. Ludzie z tłumu mówili, że jest On prorokiem z Nazaretu.

Ew. Mateusza 21:10–11

Faryzeusze byli rozgniewani. Nie chcieli, by ludzie wierzyli, że Jezus jest Zbawicielem. Jezus wiedział, że faryzeusze mają zamiar Go zabić.

Ew. Jana 11:53; 12:19, 23

Jezus powiedział Swym uczniom, że wkrótce umrze. Będzie cierpiał za grzechy wszystkich ludzi i umrze

na krzyżu. Jest On Zbawicielem świata. Po to przyszedł na ziemię.

Ew. Jana 12:23–25, 27, 32–33, 47

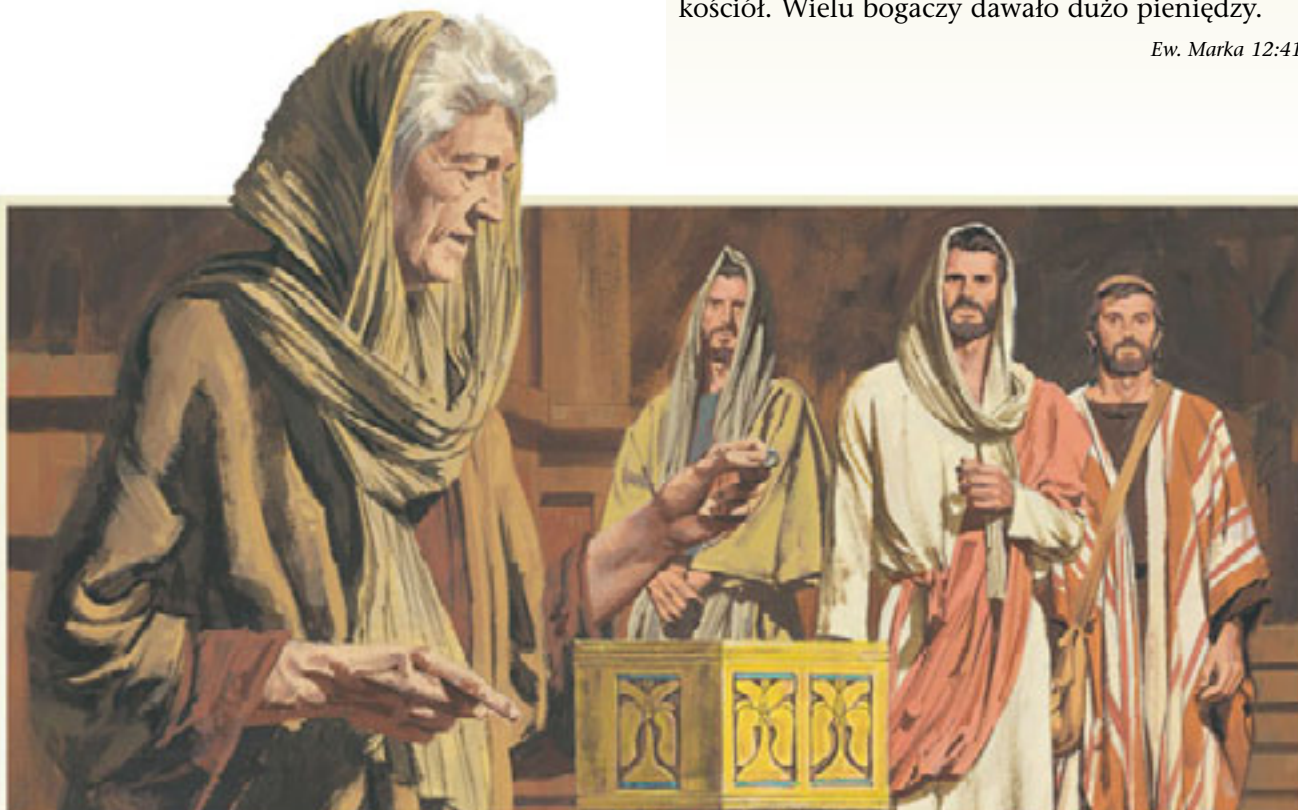
ROZDZIAŁ 45

Wdowi grosz

Jezus udał się do świątyni w Jerozolimie. Przypatrywał się, jak ludzie dają pieniądze na kościół. Wielu bogaczy dawało dużo pieniędzy.

Ew. Marka 12:41

Biedna wdowa dała dwie drobne monety. Nie było to dużo, lecz było to wszystko, co miała.

Ew. Marka 12:42, 44

Jezus widział tę wdowę i powiedział uczniom, co zrobiła.

Ew. Marka 12:43

Powiedział, że bogacze dawali większe kwoty niż ona, lecz mieli więcej do oddania.

Ew. Marka 12:43–44

Wdowa nie miała nic więcej. Oddała wszystko, co miała. Oddała Bogu więcej niż wszyscy ci bogacze.

Ew. Marka 12:44

ROZDZIAŁ 46

Drugie Przyjście

Jezus był na Górze Oliwnej. Uczniowie chcieli zadać Jezusowi kilka pytań. Zapytali, kiedy niegodziwi zostaną zniszczeni. Chcieli też wiedzieć, kiedy Jezus przyjdzie ponownie.

Ew. Mateusza 24:3; Józef Smith — Mateusz 1:4

Jezus powiedział im, że przed Jego Drugim Przyjściem fałszywi prorocy będą głosić, że są Chrystusami. Wielu ludzi pójdzie za nimi. Lecz

jeśli Jego naśladowcy będą posłuszni Jego słowom, nie dadzą się ogłupić fałszywym prorokom. Będą zbawieni.

*Ew. Mateusza 24:4–5, 24–27; Ew. Marka 13:21–22;
Józef Smith — Mateusz 1:21–22, 37*

Jezus powiedział też, że zanim przyjdzie ponownie, będzie wiele wojen, głodu, straszliwych chorób i

trzęsień ziemi. Ludzie przestaną sobie pomagać i staną się niegodziwi.

*Nauki i Przymierza 45:16, 26–27, 31–32;
Józef Smith — Mateusz 1:23, 28–30*

Ewangelia będzie głoszona na całym świecie, lecz wielu ludzi nie będzie słuchać.

Nauki i Przymierza 45:28–29; Józef Smith — Mateusz 1:31

Słońce ściemnieje, księżyc przestanie świecić, a gwiazdy będą spadać z niebios.

*Ew. Mateusza 24:29; Ew. Marka 13:24–25;
Józef Smith — Mateusz 1:33*

Kiedy Jezus Chrystus przyjdzie ponownie, ludzie ujrzą Go, jak schodzi z obłoków w mocy i wielkiej

chwale. Ześle Swych aniołów, by zgromadzili prawych.

*Ew. Mateusza 24:30–31; Ew. Marka 13:26–27;
Józef Smith — Mateusz 1:36–37*

Możemy przygotować się na Drugie Przyjście, postępując w prawy sposób. Kiedy ujrzymy znaki zapowiedziane przez Jezusa, będziemy wiedzieć,

że przyjście Zbawiciela jest bliskie. Nikt nie wie dokładnie, kiedy Jezus przyjdzie ponownie. Jeśli będziemy przygotowani, będziemy z Nim.

Ew. Mateusza 24:44; Ew. Łukasza 21:36; Józef Smith — Mateusz 1:39–40

ROZDZIAŁ 47

Dziesięć panien

Te dziesięć kobiet miało lampy oliwne. Pięć z nich było mądrych. Miały ze sobą zapas oliwy.

Ew. Mateusza 25:2, 4

Jezus opowiedział historię o dziesięciu kobietach, które poszły na wesele. Czekaly na przyjście pana młodego, by pozwolił im wejść. Nie wiedziały, kiedy przyjdzie.

Ew. Mateusza 25:1, 13

Natomiast drugie pięć było głupie. Miały ze sobą tylko tę oliwę, która była w lampach.

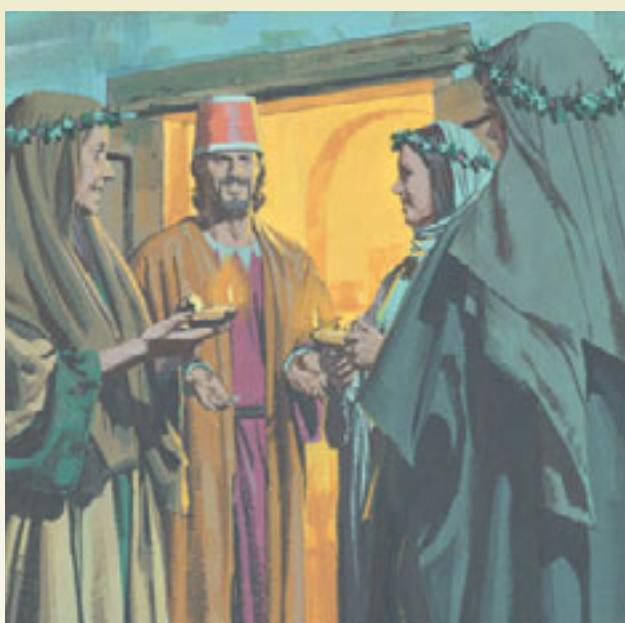
Ew. Mateusza 25:3

Pan młody długo nie nadchodził. Oliwa w lampach się skończyła. Pięć mądrych kobiet

miało zapas oleju, by wlać go do swych lamp. Pięć głupich kobiet musiało pójść, by kupić oliwę.

Ew. Mateusza 25:5-9

Kiedy ich nie było, przyszedł pan młody. Wpuścił pięć mądrych kobiet na wesele.

Ew. Mateusza 25:10

Kiedy pięć głupich powróciło, drzwi były zamknięte. Nie mogły wejść na wesele.

Ew. Mateusza 25:10-12

W tej historii Jezus jest panem młodym. Członkowie Kościoła są jak te dziesięć kobiet. Kiedy Jezus przyjdzie ponownie, niektórzy członkowie będą gotowi. Przestrzegają i będą

przestrzegali przykazań Boga. Inni nie będą gotowi. Nie będą mogli być ze Zbawicielem, kiedy przyjdzie On znowu.

Ew. Mateusza 25:13; Nauki i Przymierza 45:56–57; 88:86, 92; Jesus the Christ, 576–580

ROZDZIAŁ 48

Talenty

Jednemu słudze podarował pięć talentów. Innemu dał dwa talenty. Trzeciemu słudze dał jeden talent. Następnie udał się w podróż.

Ew. Mateusza 25:15

Jezus opowiedział Swym uczniom historię o Człowieku, który podarował swoim sługom kilka talentów. Talent był bardzo dużą kwotą pieniędzy.

Ew. Mateusza 25:14-15

Sługa, który otrzymał pięć talentów, ciężko pracował. Zarobił jeszcze pięć talentów. Miał teraz dziesięć talentów.

Ew. Mateusza 25:16

Sługa, który otrzymał dwa talenty, również ciężko pracował. Zarobił jeszcze dwa talenty. Miał teraz cztery talenty.

Ew. Mateusza 25:17

Sługa, który dostał jeden talent, zakopał go w ziemi. Bał się, że go straci. Nie pracował nad tym, by zarobić więcej.

Ew. Mateusza 25:18

Kiedy ów człowiek powrócił, zapytał swe sługi, co zrobili z jego talentami.

Ew. Mateusza 25:19

Pierwszy sługa przyniósł mu dziesięć talentów. Mężczyzna był szczęśliwy. Powierzył mu zarządzanie wieloma sprawami i powiedział, by się radował.

Ew. Mateusza 25:20-21

Drugi sługa przyniósł temu człowiekowi cztery talenty. To również go uszczęśliwiło. Powierzył

temu drugiemu słudze wiele spraw i powiedział, by się radował.

Ew. Mateusza 25:22–23

Trzeci sługa oddał mu talent, który zakopał w ziemi. Pan nie był zadowolony. Powiedział, że sługa jest leniwy. Powinien ciężko pracować, aby zarobić więcej talentów.

Ew. Mateusza 25:24–27

Zabrał ten talent trzeciemu słudze i oddał pierwszemu. Potem odesłał precz leniwego sługę. To Jezus jest panem z tej historii. My jesteśmy jak słudzy. Jezus osądzi, w jak sposób każdy z nas używa darów, które zostały mu dane.

Ew. Mateusza 25:28–30

ROZDZIAŁ 49

Pierwszy sakrament

Co rok Żydzi obchodzili święto zwane Paschą. Pomagało ono Żydom pamiętać o tym, że Bóg ocalił ich przodków w czasach Mojżesza.

II Ks. Mojżeszowa 12:27; Ew. Łukasza 22:7

Jezus i Dwunastu Apostołów potrzebowali miejsca, by spożyć wieczerzę paschalną. Zbawiciel wysłał

Piotra i Jana, by znaleźli jadalnię i dopilnowali, by wszystko było przygotowane na ucztę.

Ew. Łukasza 22:8

Znaleźli salę i przygotowali wieczerzę.

Ew. Łukasza 22:9-13

Jezus i wszyscy Apostołowie poszli tam. Spożyli razem wieczerzę paschalną.

Ew. Łukasza 22:14

Jezus po raz pierwszy podał Swym Apostołom sakrament. Wziął chleb w Swoje ręce, błogosławił go, a następnie połamał na kawałki. Powiedział Apostołom, by go jedli.

Ew. Mateusza 26:26; Ew. Łukasza 22:19

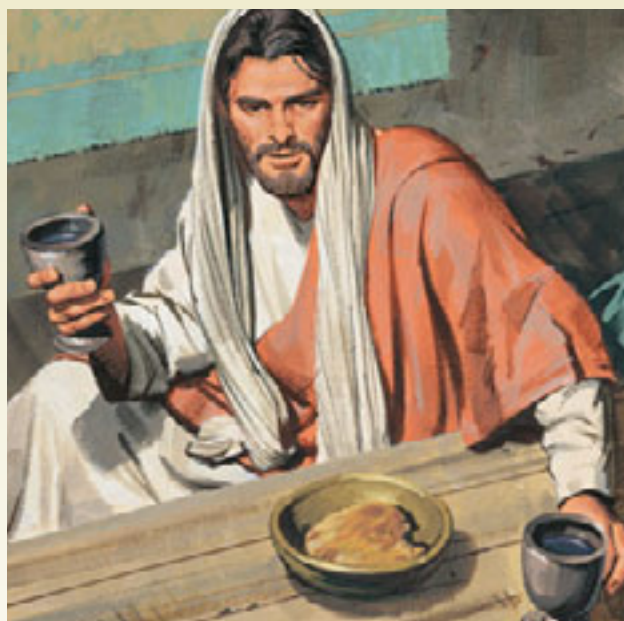
Jezus powiedział im, by myśleli o Jego ciele, gdy będą jedli ten chleb. Poprosił ich, by pamiętali o tym, że umrze za nich.

Ew. Mateusza 26:26; Ew. Łukasza 22:19

Jezus rozlał wino do kielichów. Pobłogosławił to wino i powiedział Apostołom, by je wypili.

Ew. Mateusza 26:27

Jezus powiedział im, by myśleli o Jego krwi, gdy będą pili to wino. Poprosił ich, by pamiętali, że będzie krwawił i cierpiał za grzechy wszystkich ludzi.

Ew. Mateusza 26:28; Ew. Łukasza 22:20

Jezus powiedział też Apostołom, że wkrótce niegodziwi ludzie Go zabiją. Jedenastu Apostołów bardzo się zasmuciło. Kochali Zbawiciela i nie

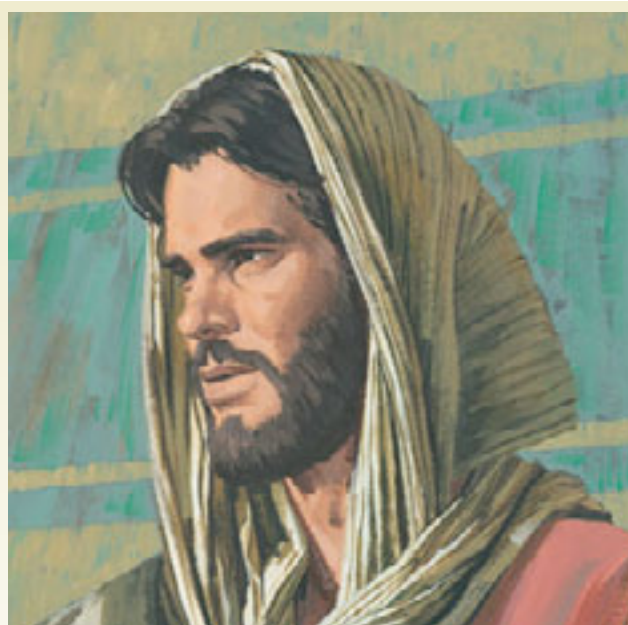
chcieli, by umarł. Jezus wiedział, że jeden z Apostołów pomoże niegodziwym ludziom. Nazywał się Judasz Iskariota.

Ew. Mateusza 26:2, 14–16, 21–25

ROZDZIAŁ 50

Inne nauki podczas Ostatniej Wieczerzy

Po posiłku Jezus powiedział Swym Apostołom, że powinni kochać się wzajemnie, tak jak On ich kochał. Jeśli tak będą czynić, ludzie będą wiedzieli, że są Jego uczniami.

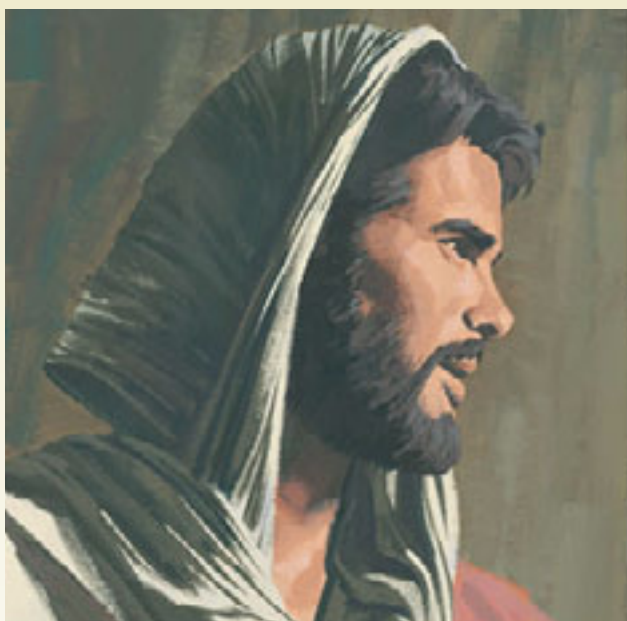
Ew. Jana 13:34–35

Powiedział, że jeśli Apostołowie kochają Go, będą przestrzegać Jego przykazań. Obiecał im dar Ducha Świętego. Duch Święty miał nauczyć ich

wszystkiego, co powinni wiedzieć. Duch Święty miał pomagać Apostołom, by zapamiętali to, czego Jezus ich nauczał.

Ew. Jana 14:15–18, 26

Jezus powiedział, że jest jak krzew winny. Jego uczniowie są jak gałęzie tego krzewu. Tylko gałąź, która mocno łączy się z winnym krzewem, może rodzić dobre owoce.

Ew. Jana 15:1–2, 5

Jezus obiecał Swym Apostołom, że jeśli będą żyć zgodnie z ewangelią, ich owoce (uczynki) będą dobre. Jeśli nie będą Go naśladować, będą jak gałęzie odcięte od pnia, nie wydające owoców.

Ew. Jana 15:3–8

Jezus Chrystus modlił się, by Jego Apostołowie byli jednością. Chciał, by nauczali ludzi, by wierzyli w Niego i wiedzieli, że Ojciec Niebieski ich kocha.

Ew. Jana 17:1–4, 6, 11, 20–23

Następnie Jezus i Apostołowie zaśpiewali hymn i opuścili pomieszczenie, w którym się znajdowali.

Ew. Mateusza 26:30

ROZDZIAŁ 51

Jezus cierpi w Ogrodzie Getsemane

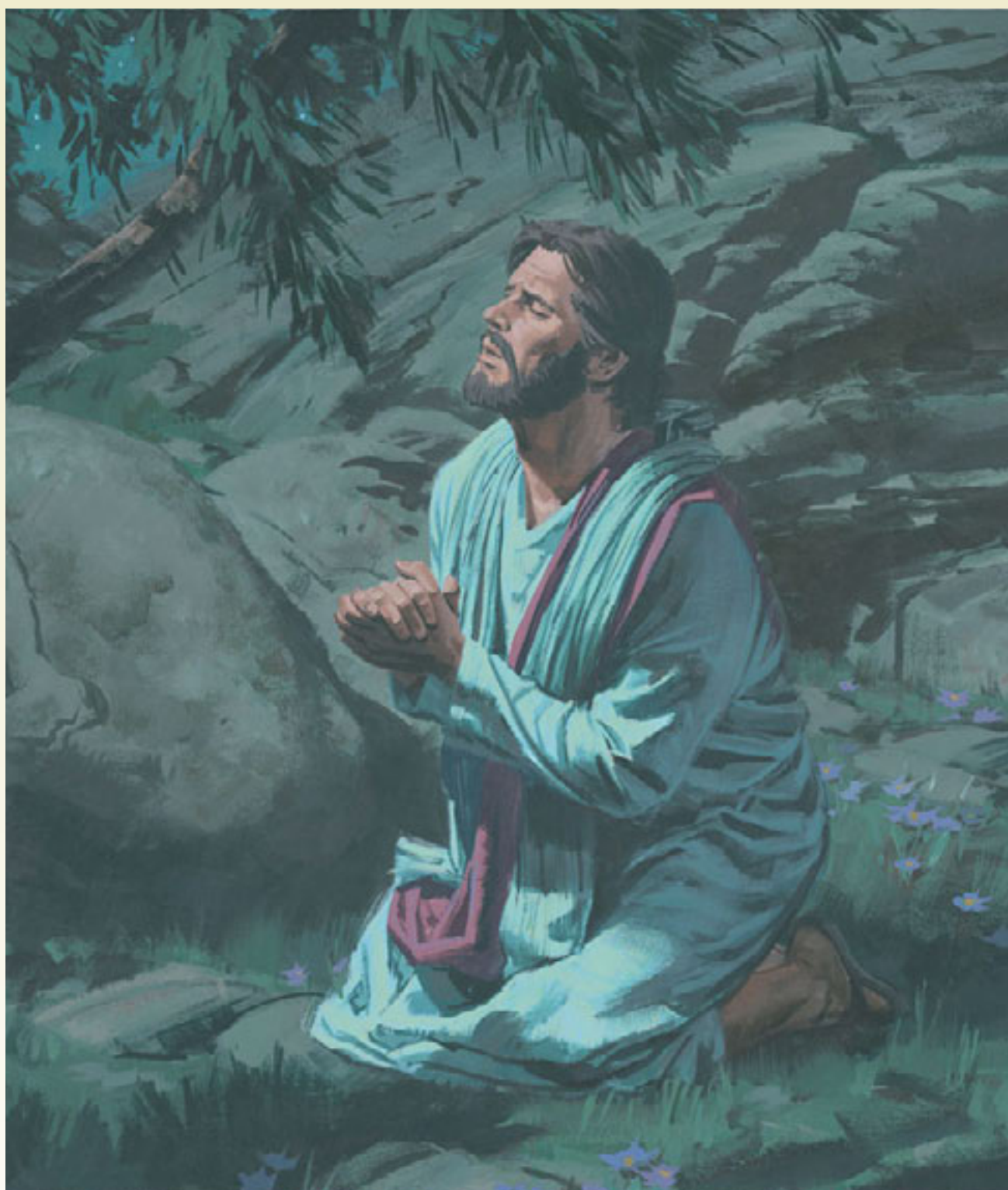
Jezus i Apostołowie udali się do Ogrodu Getsemane. Judasz nie poszedł z nimi. Poszedł do żydowskich przywódców, by powiedzieć im, gdzie jest Jezus.

Ew. Mateusza 26:36; Ew. Marka 14:43; Ew. Jana 18:2-3

Zbawiciel poprosił Piotra, Jakuba i Jana, by poszli z Nim do ogrodu. Poprosił, by poczekali, podczas gdy On pójdzie się modlić.

Ew. Mateusza 26:36-39; Ew. Marka 14:33-35

Jezus wiedział, że musi cierpieć za grzechy wszystkich ludzi. Nie chciał cierpieć, ale zdecydował, że będzie posłuszny Ojcu w Niebie.

Ew. Mateusza 26:39–44

Piotr, Jakub i Jan zapadli w sen, podczas gdy Jezus się modlił. Jezus przyszedł i znalazł ich śpiących. Poprosił ich, by czuwali.

Ew. Mateusza 26:40–41

Odszedł, by znowu się modlić. Piotr, Jakub i Jan chcieli czuwać, lecz byli bardzo zmęczeni. Znowu

zapadli w sen. Jezus ponownie znalazł ich śpiących. Poszedł i modlił się po raz trzeci.

Ew. Mateusza 26:42–44

Kiedy się modlił, zaczął drzeć z bólu. Anioł przyszedł, by Go wzmocnić. Cierpiał tak bardzo, że pocił się kropelkami krwi. Cierpiał za wszystkie

nasze grzechy, abyśmy uzyskali przebaczenie, jeśli odpokutujemy.

Ew. Łukasza 22:41–44; Nauki i Przymierza 19:16–19

Jezus obudził Piotra, Jakuba i Jana. Powiedział im, że zostanie zdradzony i zabity. Jezus powiedział, że nadchodzą niegodziwi ludzie, aby Go pojmać.

Ew. Mateusza 26:45–46

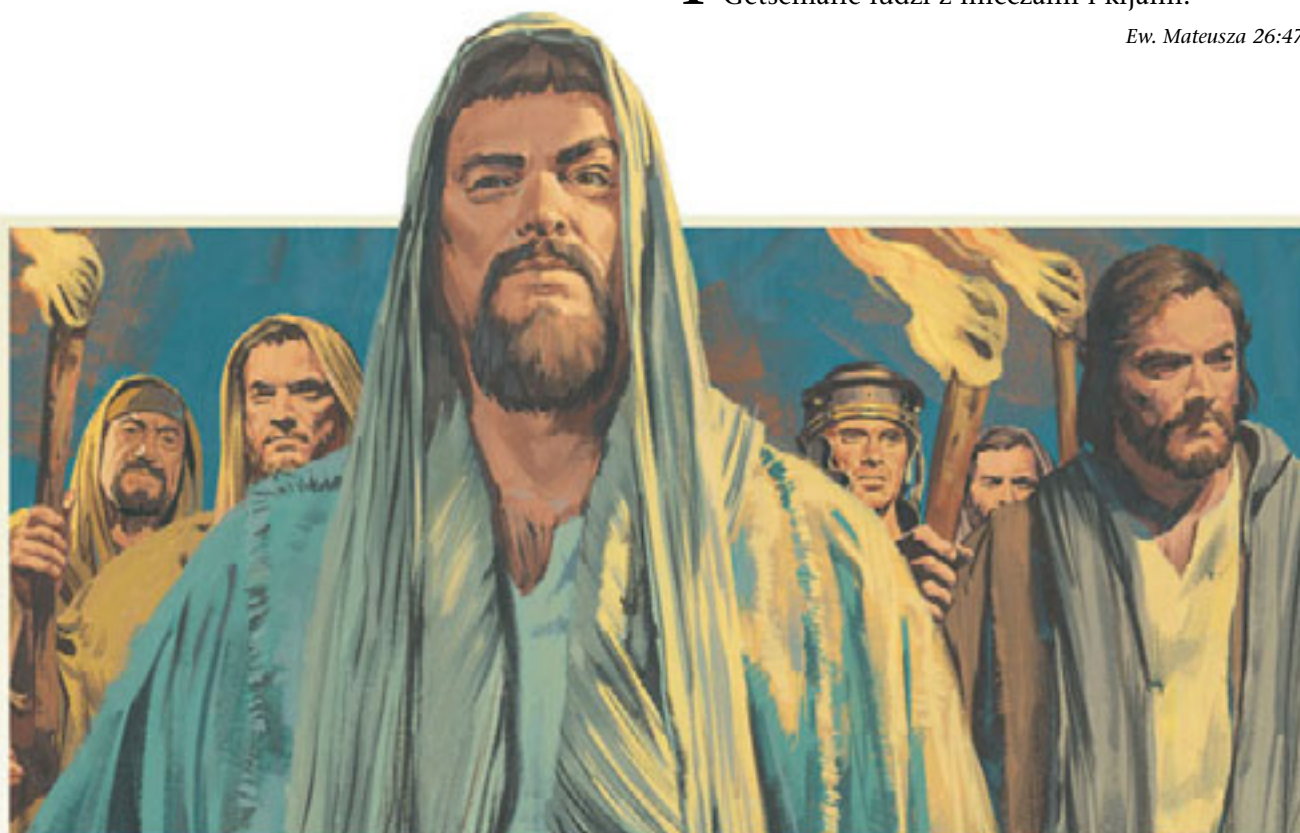
ROZDZIAŁ 52

Proces Jezusa

Przywódcy żydowscy posłali do Ogrodu Getsemane ludzi z mieczami i kijami.

Ew. Mateusza 26:47

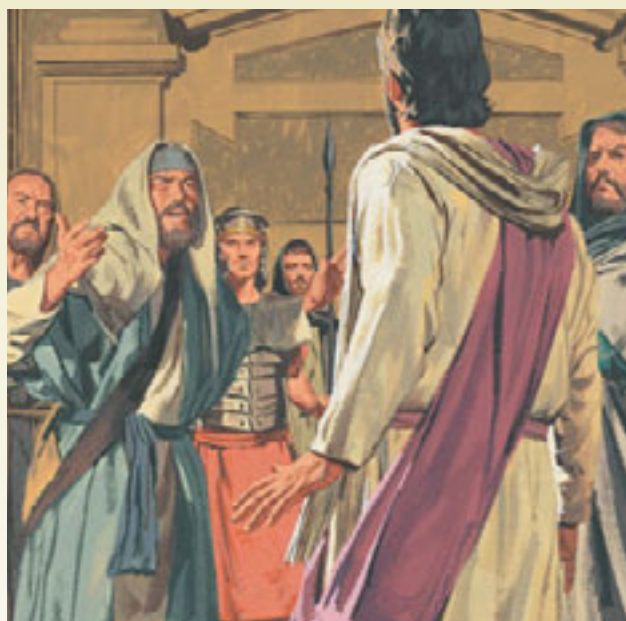
Był z nimi Judasz Iskariota. Przywódca kapłanów zapłacił Judaszowi, by pokazał ludziom, gdzie jest Jezus.

Ew. Mateusza 26:14–16, 47

Judasz pokazał tym ludziom, kto jest Jezusem, całując Go. Mężczyźni wyprowadzili Jezusa. Szydzili z Niego i bili. Zabrali Jezusa do arcykapłana Kajfasza.

Ew. Mateusza 26:48–49, 57; Ew. Łukasza 22:54, 63–65

Przywódcy żydowscy zadawali Jezusowi pytania. Powiedzieli, że złamał prawo, mówiąc, że jest Synem Bożym. Jezus powiedział im, że jest Synem Bożym. Orzekli, że Jezus jest winny i powinien umrzeć.

Ew. Łukasza 22:66–71

Przywódcy żydowscy nie mieli upoważnienia, by zgładzić Jezusa. Zabrali Go do Poncjusza Piłata, który mógł skazać Jezusa na śmierć. Przywódcy żydowscy powiedzieli Piłatowi, że Jezus nauczał ludzi, by nie przestrzegali prawa rzymskiego.

Ew. Łukasza 23:1–2

Piłat uważał, że Jezus nie uczynił nic złego. Chciał puścić Jezusa wolno. Tłumy ludzi chciały ukrzyżowania Jezusa.

Ew. Łukasza 23:14–21

Piłat nadal chciał puścić Jezusa wolno. Lecz kapłani i lud nadal wykrzykiwali, że chcą, by Jezus został ukrzyżowany.

Ew. Łukasza 23:22-23

Piłat umył ręce. Powiedział, że nie ponosi odpowiedzialności za śmierć Jezusa. Ludzie powiedzieli, że poniosą odpowiedzialność za

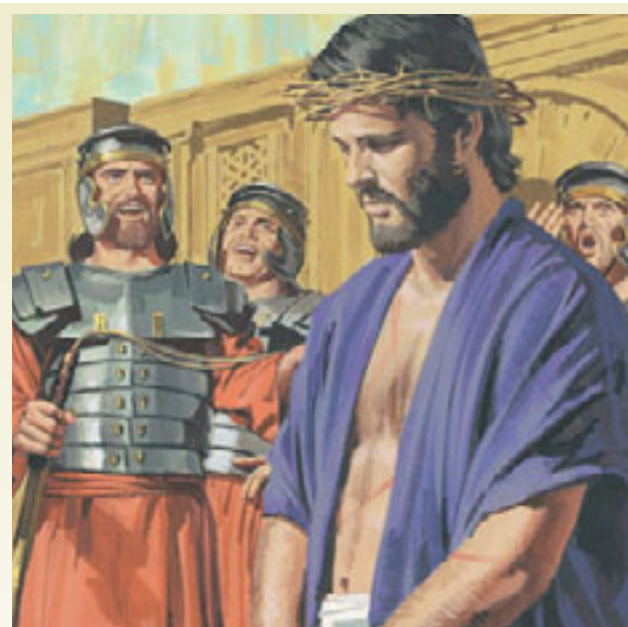
Jego śmierć. Piłat powiedział swym żołnierzom, by ukrzyżowali Jezusa.

Ew. Mateusza 27:24-26

ROZDZIAŁ 53

Ukrzyżowanie Jezusa

Żołnierze bili Jezusa biczami. Założyli Mu purpurową szatę. Zrobili koronę cierniową i założyli Jezusowi na głowę. Naśmiewali się z Niego i opluwali Go. Nazywali Go „królem żydowskim”.

Ew. Marka 15:15–20

Wielu ludzi szło za żołnierzami, którzy zabrali Jezusa na wzgórze w pobliżu Jerozolimy. Zmuszono Go, by niósł swój krzyż. Przybito Jego ręce i stopy

gwoździami do krzyża, i podniesiono krzyż. Ukrzyżowano także dwóch innych mężczyzn, którzy byli złodziejami.

Ew. Łukasza 23:27, 33; Ew. Jana 19:17–18

Jezus się modlił. Prosił Ojca Niebieskiego, by wybaczył żołnierzom, którzy Go ukrzyżowali. Nie wiedzieli, że jest On Zbawicielem.

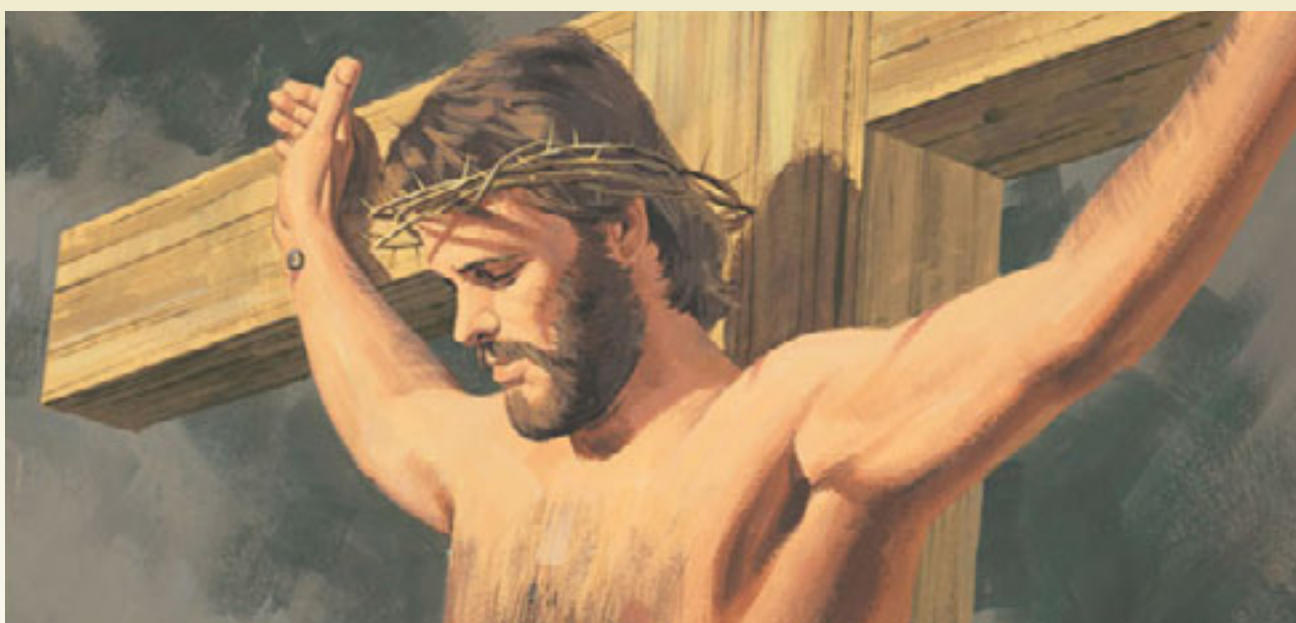
Ew. Łukasza 23:34

Maria, matka Jezusa, stała obok krzyża. Był tam też Apostoł Jan. Jezus powiedział Janowi, by

zaopiekował się Jego matką. Jan wziął do swojego domu matkę Jezusa.

Ew. Jana 19:25–27

Ciemności okryły kraj. Zbawiciel cierpiał na krzyżu przez wiele godzin. W końcu Jego duch opuścił ciało i Chrystus umarł.

Ew. Mateusza 27:45, 50

Kiedy umarł, trzęsienie ziemi skruszyło na kawałki ogromne skały. Zasłona w świątyni rozdarła się na dwie części. Rzymscy żołnierze byli przerażeni.

Ew. Mateusza 27:51, 54

Jeden z uczniów Jezusa zdjął ciało Zbawiciela z krzyża. Owinął je w całuny i umieścił w grobowcu, miejscu, gdzie grzebie się ludzi. Przytoczono wielki kamień i zamknięto nim wejście do grobu.

Ew. Mateusza 27:57–60

ROZDZIAŁ 54

Zmartwychwstanie Jezusa

Kobieta, którą Jezus uzdrowił, zwana Marią Magdaleną, weszła do grobu. Była zaskoczona, widząc, że kamień został odsunięty. W grobie nie było ciała Jezusa.

Ew. Jana 20:1–2

Ciało Zbawiciela było w grobie do niedzielnego poranka. Potem dwaj aniołowie przyszli i odsunęli kamień zamykający wejście do grobu.

Ew. Mateusza 28:1–2 (zob. przypis 2a); Ew. Łukasza 24:1–4

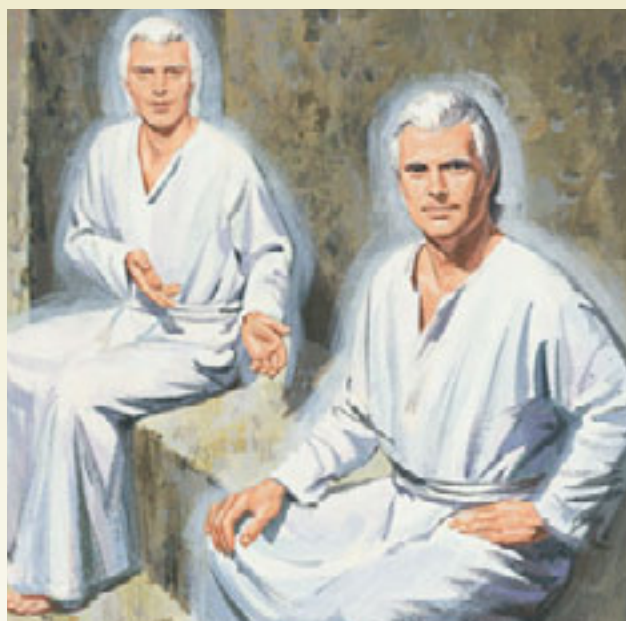
Pobiegła, by powiedzieć Piotrowi i Janowi, że ktoś zabrał ciało Jezusa. Nie wiedziała, gdzie ono było.

Ew. Jana 20:2

Piotr i Jan pobiegli do grobu. Znaleźli płótno, w którym pochowano Jezusa, lecz ciała Jezusa tam nie było. Piotr i Jan nie wiedzieli, co robić. Poszli do domu.

Ew. Jana 20:3-7, 10

Maria Magdalena stała nad grobem, płacząc. Kiedy ponownie zajrzała do wnętrza grobu, zobaczyła dwóch aniołów.

Ew. Jana 20:11-12

Zapytali Marię Magdalene, czemu płacze. Powiedziała, że ktoś zabrał ciało Jezusa. Nie wiedziała, gdzie ono jest.

Ew. Jana 20:13

Odwróciła się i ujrzała kogoś. Myślała, że to ogrodnik. Zapytał ją, czemu płacze. Ona zaś zapytała Go, czy wie, gdzie jest ciało Jezusa.

Ew. Jana 20:14-15

Wtedy On powiedział: „Mario” i zrozumiała, że to Jezus. Poprosił ją, by powiedziała Apostołom, że zmartwychwstał.

Ew. Jana 20:15-17

Maria Magdalena i kilka innych kobiet powiedziało Apostołom, że Jezus zmartwychwstał. W pierwszej chwili Apostołowie nie uwierzyli im.

Ew. Łukasza 24:10–11; Ew. Jana 20:18

Później, gdy Apostołowie rozmawiali ze sobą, Jezus przyszedł do pokoju. Apostołowie przełękli się. Ciągłe uważali Go za zmarłego.

Ew. Łukasza 24:36–37

Zbawiciel powiedział im, by dotknęli Jego rąk i stóp. Zmartwychwstał — Jego ciało i duch ponownie się połączyły.

Ew. Łukasza 24:38–40

Apostołowie byli bardzo szczęśliwi, widząc Go. Poprosił ich o pożywienie. Podali Mu rybę i plaster miodu. Zjadł to.

Ew. Łukasza 24:41-43

Jezus Chrystus był pierwszym człowiekiem, który zmartwychwstał. Wiele ludzi potem zmartwychwstało i byli widziani przez mieszkańców Jerozolimy. Jezus powiedział:

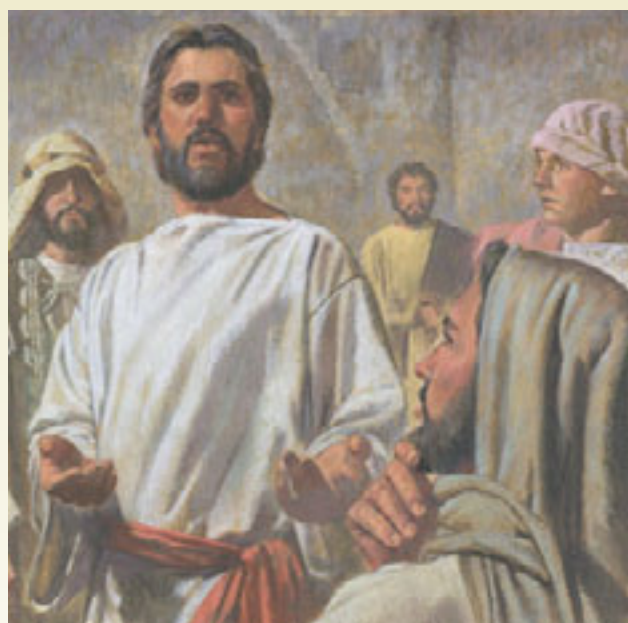
„Jam jest zmartwychwstanie i żywot”. Ponieważ On przezwyciężył śmierć, my wszyscy zmartwychwstanjemy pewnego dnia.

Ew. Mateusza 27:52-53; Ew. Jana 11:25

ROZDZIAŁ 55

Apostołowie przewodzą w Kościele

Po swoim zmartwychwstaniu Jezus przebywał ze Swymi Apostołami przez 40 dni. Nauczał ich wielu rzeczy na temat ewangelii i Swego Kościoła.

Dzieje Apostolskie 1:1-3

Powiedział im, by nauczali ewangelii wszystkich ludzi. Powiedział też, że wkrótce opuści ich, ale pomagać im będzie Duch Święty.

Dzieje Apostolskie 1:4-8

Apostołowie patrzyli, jak Jezus wznosi się ku obłokom. Dwaj aniołowie w białych szatach

powiedzieli Apostołom, że Jezus pewnego dnia ponownie zstąpi z nieba.

Dzieje Apostolskie 1:9-11

Apostołowie byli teraz przywódcami Kościoła Jezusa Chrystusa na ziemi. Piotr był prezydentem, a Jakub i Jan jego doradcami.

*Ew. Mateusza 16:18–19; Nauki i Przymierza 81:1–2;
Jesus the Christ, 219–220*

Było tylko jedenastu Apostołów — Judasz nie żył. Ojciec Niebieski powiedział Apostołom, by wybrali Macieja na jednego z Dwunastu Apostołów. Wszyscy Apostołowie mieli szczególne powołanie w kapłaństwie.

*Ew. Mateusza 27:3–5; Dzieje Apostolskie 1:15–17, 21–26;
Nauki i Przymierza 102:8*

Apostołowie oraz inni uczniowie mieli wiarę w Pana. Przestrzegali Jego przykazań. Kochali się wzajemnie.

Dzieje Apostolskie 2:41–47

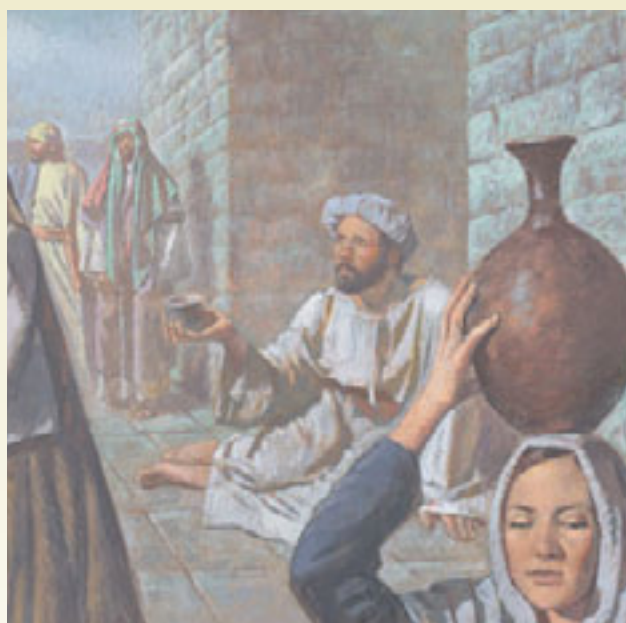
Mając kapłaństwo i moc Ducha Świętego, Apostołowie mogli robić wiele rzeczy. Uzdrawiali chorych i byli misjonarzami. Nauczali o Jezusie Chrystusie i Jego ewangelii. Wiele ludzi uwierzyło słowom Apostołów i przystąpiło do Kościoła. Członków Kościoła zwano Świętymi.

*Dzieje Apostolskie 2:2–4, 32–33, 36–43, 47; 3:1–8;
List do Rzymian 1:7*

ROZDZIAŁ 56

Piotr uzdrawia człowieka

Pewien człowiek, który nie mógł chodzić, był codziennie przynoszony do świątyni. Siadał u drzwi świątyni i prosił o pieniądze. Pewnego dnia ujrzął Piotra i Jana, którzy mieli wchodzić do świątyni.

Dzieje Apostolskie 3:1-3

Poprosił Piotra i Jana o jałmużnę. Piotr powiedział, że nie ma pieniędzy. Powiedział, że da temu człowiekowi coś innego.

Dzieje Apostolskie 3:3, 6

Piotr pobłogosławił tego człowieka w imię Jezusa Chrystusa i uzdrowił go. Następnie pomógł mu wstać.

Dzieje Apostolskie 3:6-7

Ów mężczyzna chodził po raz pierwszy w swym życiu. Wiele ludzi widziało, jak chodził i podskakiwał. Wiedzieli, że jest to cud. Wiedzieli, że Piotr ma moc Boga. Piotr powiedział im, że Jezus

Chrystus dał mu moc uzdrawiania ludzi. Piotr był wspaniałym misjonarzem. Pomógł wielu ludziom uwierzyć w Jezusa Chrystusa i naśladować Go.

Dzieje Apostolskie 3:8-13, 16; 4:4

ROZDZIAŁ 57

Niegodziwi ludzie zabijają Szczepana

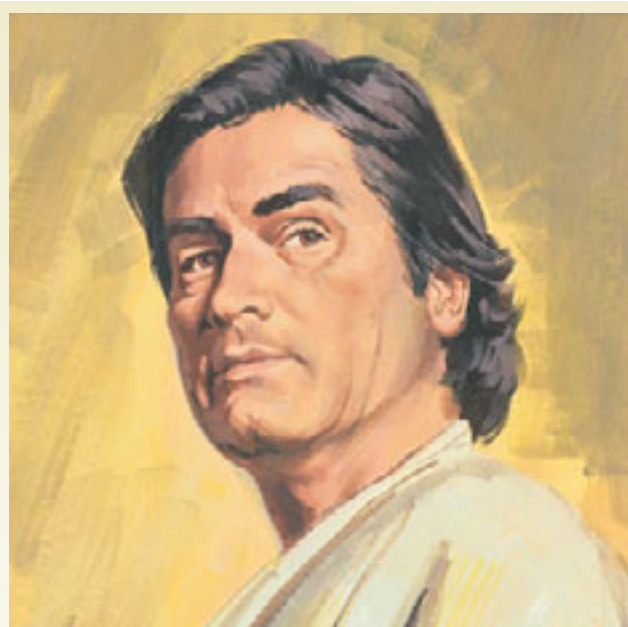
Wzburzyło to wielu przywódców żydowskich. Uwięzili Piotra i Jana. Król Herod Agryppa kazał zabić Apostoła Jakuba.

Dzieje Apostolskie 4:3; 12:1–2

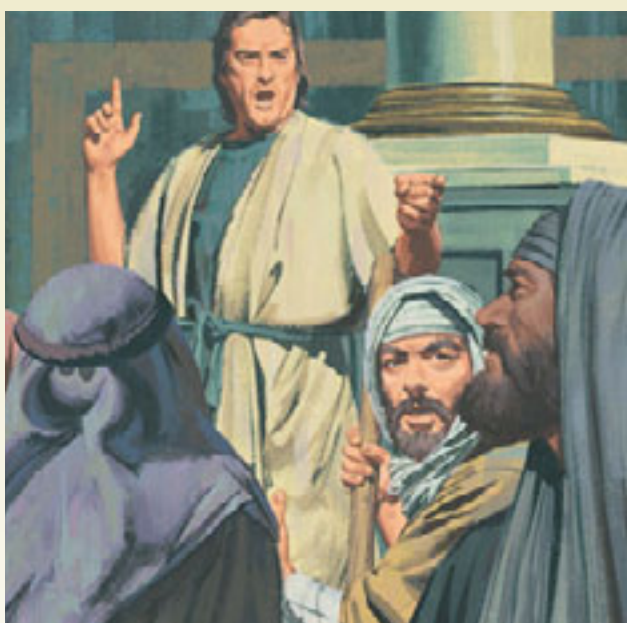
Wielu żydowskich przywódców myślało, że cuda ustaną, kiedy Jezus umrze. Jednakże Apostołowie również czynili cuda. Wielu ludzi uwierzyło w Jezusa Chrystusa i przystąpiło do Kościoła.

Dzieje Apostolskie 4:1–4, 13–16; 5:14

Apostołowie powołali siedmiu mężczyzn, by pomogli przewodzić Kościołowi. Jednym z nich był prawy mąż imieniem Szczepan. Nauczał ewangelii wielu ludzi. Niektórzy niegodziwi ludzie skłamáli i powiedzieli, że przemawiał przeciwko prawu żydowskiemu. Ujęli go, aby był sądzony przez przywódców żydowskich.

Dzieje Apostolskie 6:3–12

Szczepan powiedział przywódcom, że są niegodziwi. Powiedział, że zabili Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

Dzieje Apostolskie. 7:51–54

Następnie Szczepan popatrzył w niebo i ujrzał Ojca Niebieskiego i Jezusa Chrystusa. Kiedy powiedział przywódcom, co widzi, wpadli we wściekłość.

Dzieje Apostolskie 7:55–56

Zabrali Szczepana poza miasto i zabili, obrzucając go kamieniami. Położyli swe płaszcze u stóp młodego mężczyzny o imieniu Saul. Kiedy

Szczepan umierał, poprosił Boga, by wziął jego ducha do nieba. Poprosił także Boga, by przebaczył tym, którzy go zabili. Potem umarł.

Dzieje Apostolskie 7:58–60

ROZDZIAŁ 58

Szymon i kapłaństwo

Wielu ludzi w Samarii słyszało ewangelię i wierzyło w nią. Byli ochrzczeni, lecz nie mieli Ducha Świętego.

Dzieje Apostolskie 8:5, 12–16

Piotr i Jan poszli do Samarii. Kładli ręce na głowach ludzi i nadawali im dar Ducha Świętego.

Dzieje Apostolskie 8:14–17

Człowiek o imieniu Szymon zobaczył Piotra i Jana, którzy nadawali dar Ducha Świętego. Szymon wiedział, że ci dwaj Apostołowie mogą nadawać

ludziom dar Ducha Świętego, ponieważ mają kapłaństwo. On również pragnął kapłaństwa.

Dzieje Apostolskie 8:9, 18–19

Zaoferował za nie pieniądze Piotrowi i Janowi. Piotr powiedział Szymonowi, że nie można kupić kapłaństwa. Bóg nadaje je prawym mężczyznom.

Piotr wiedział, że Szymon nie jest prawy. Powiedział mu, by odpokutował.

Dzieje Apostolskie 8:18–24

ROZDZIAŁ 59

Saul dowiaduje się o Jezusie

Saul patrzył, jak ludzie zabijają Szczepana. Pewnego dnia Saul szedł do Damaszku wraz z kilkoma towarzyszami. Chciał wtrącić do więzienia niektórych uczniów Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 7:58; 9:1-2

Nagle otoczyło go jasne światło z nieba. Upadł na ziemię. Potem usłyszał Saul głos Jezusa, który pytał go, czemu stara się krzywdzić Świętych.

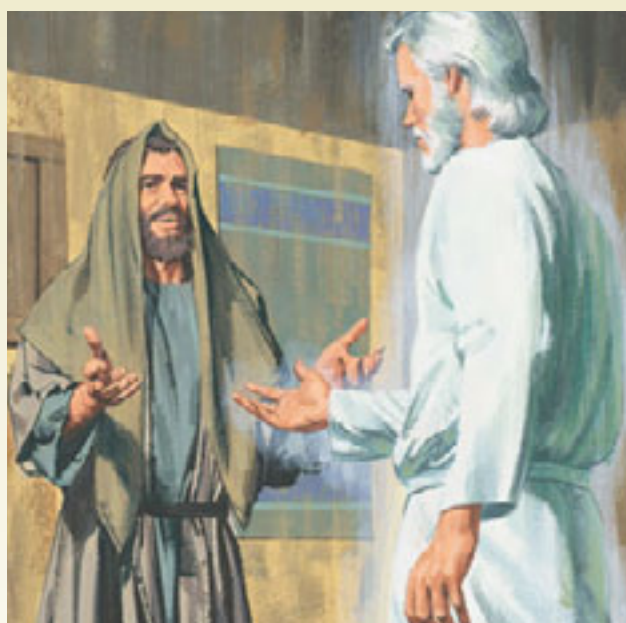
Saul się przestraszył. Zapytał Jezusa, co powinien zrobić. Zbawiciel powiedział, że powinien iść do Damaszku. Tam się dowie, co powinien robić.

Dzieje Apostolskie 9:3-6

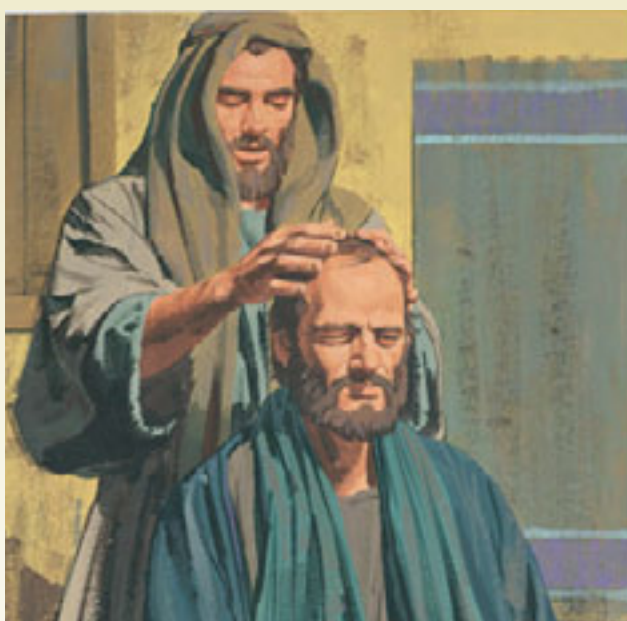
Saul otworzył oczy, ale nic nie widział. Był ślepy. Jego towarzysze zabrali go do Damaszku.

Dzieje Apostolskie 9:8–9

W Damaszku mieszkał uczeń Jezusa Chrystusa, Ananiasz. W wizji Jezus powiedział Ananiaszowi, by poszedł do Saula.

Dzieje Apostolskie 9:10–11

Ananiasz miał kapłaństwo. Położył ręce na głowie Saula i pobłogosławił go tak, że przywrócił Saulowi wzrok. Po uzdrowieniu Saul został ochrzczony i otrzymał dar Ducha Świętego.

Dzieje Apostolskie 9:17–18

Saul zmienił imię i stał się Pawłem. Został powołany na Apostoła. Stał się misjonarzem Kościoła. Napisał wiele listów. Chodził do wielu krajów i nauczał ewangelii.

Dzieje Apostolskie 26:16–23; List do Rzymian 1:1

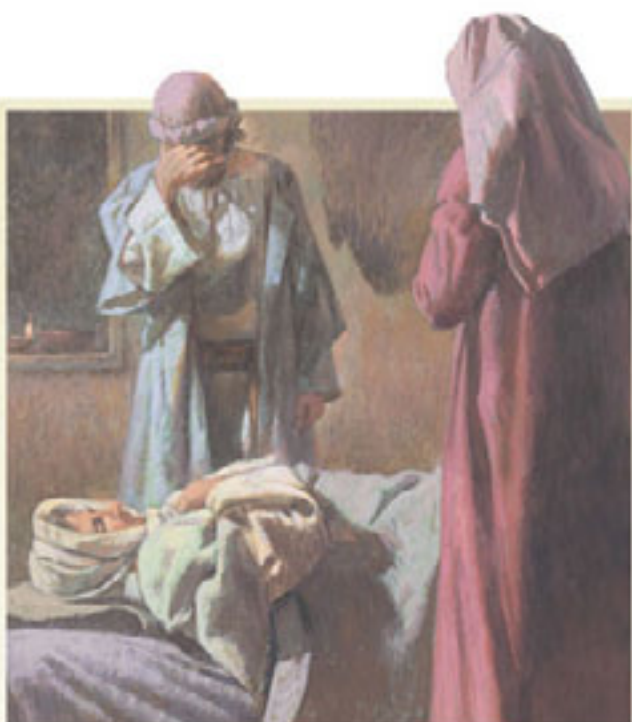
ROZDZIAŁ 60

Piotr przywraca Tabitę do życia

Pewna dobra kobieta, o imieniu Tabita, mieszkała w mieście Joppa. Była wyznawczynią Jezusa Chrystusa. Pomagała wielu ludziom i robiła wiele dobrego.

Dzieje Apostolskie 9:36

Zachorowała i umarła.

Dzieje Apostolskie 9:37

Jej przyjaciółki posłały po Piotra. Kiedy przyszedł tam, poprosił, by przyjaciółki Tabity opuściły pokój.

Dzieje Apostolskie 9:38–40

Piotr uklęknął i modlił się, następnie wezwał Tabitę, by powstała. Ona zaś otworzyła oczy i usiadła.

Dzieje Apostolskie 9:40

Piotr pomógł jej wstać. Zawołał jej przyjaciółki. Przyszły i zobaczyły, że żyje. Piotr posłużył się mocą kapłaństwa, by przywrócić Tabitę do życia. Wielu

ludzi w Joppie uwierzyło w Jezusa Chrystusa, kiedy dowiedziało się o przywróceniu Tabity do życia.

Dzieje Apostolskie 9:41–42

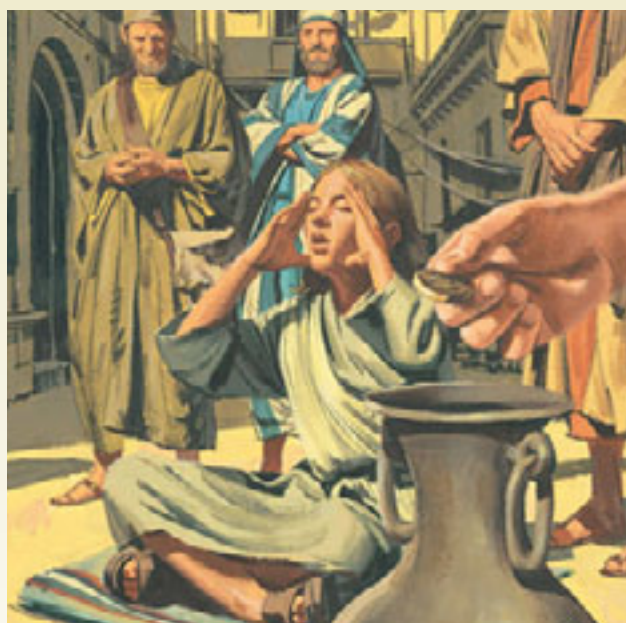
ROZDZIAŁ 61

Paweł i Syłas w więzieniu

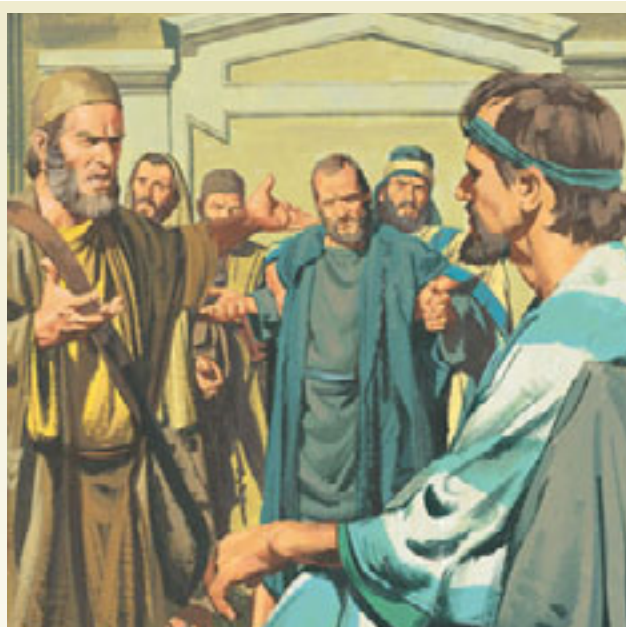
Kiedykolwiek Paweł i Syłas przechodzili obok, dziewczyna szła za nimi. Kiedy to czyniła, zły duch przemawiał. Pewnego dnia Paweł nakazał złemu duchowi, by ją opuścił. Tak się stało. Ludzie, u których pracowała, bardzo się rozgniewali. Teraz nie mogli zarabiać.

Dzieje Apostolskie 16:17-19

Pewna dziewczyna miała w sobie złego ducha. Ludzie lubili słuchać tego, co ten zły duch mówił przez nią. Płacili człowiekowi, u którego pracowała, aby posłuchać mowy ducha.

Dzieje Apostolskie 16:16

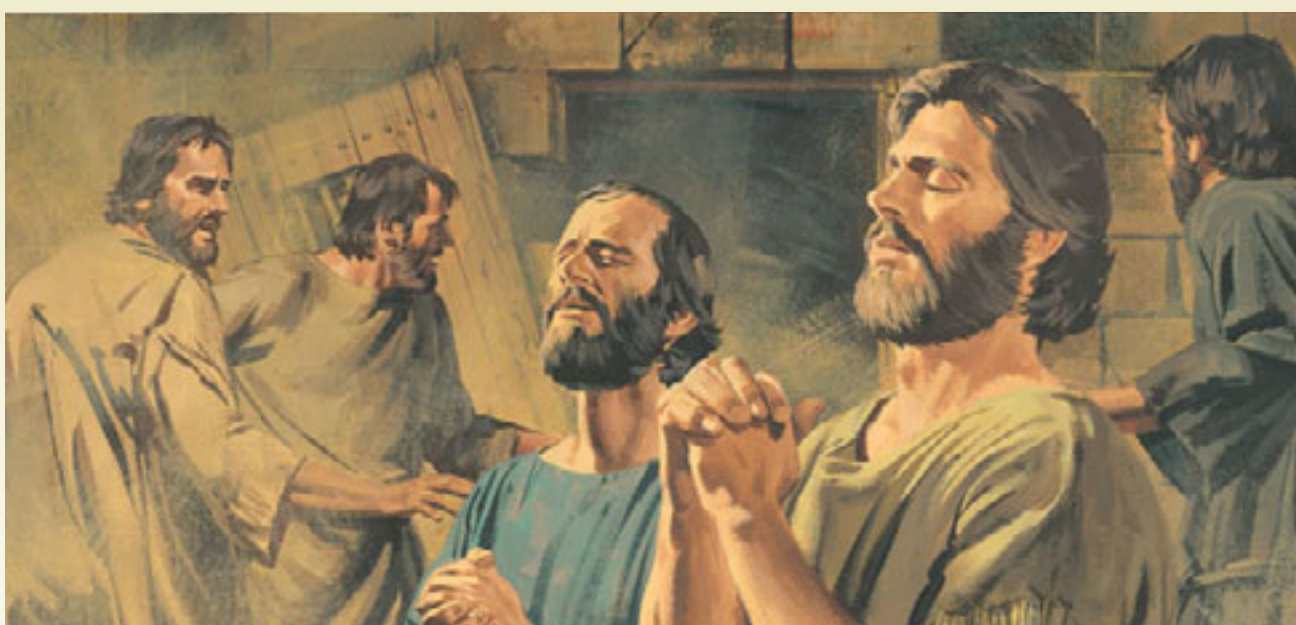
Zabrali Pawła i Syłasa do przywódców miasta. Powiedzieli, że Paweł i Syłas powodują kłopoty.

Dzieje Apostolskie 16:19-22

Przywódcy kazali ubiczować Pawła i Sylasa i wtrącić ich do więzienia.

Dzieje Apostolskie 16:22–24

Tej nocy Paweł i Syłas modlili się i śpiewali hymny Ojcu Niebieskiemu. Więźniowie przysłuchiwali się

im. Nagle ziemia zaczęła się trząść. Drzwi więzienia otworzyły się.

Dzieje Apostolskie 16:25–26

Strażnik wstał i zobaczył, że drzwi są otwarte. Myślał, że więźniowie uciekli. Paweł powiedział strażnikowi, by się nie martwił. Więźniowie ciągle

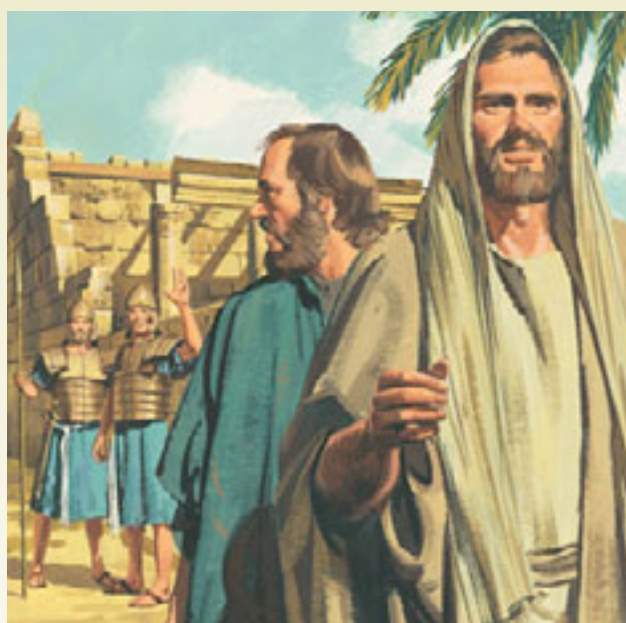
tam byli. Strażnik uklęknął przed Pawłem i Sylasem i zapytał, w jaki sposób może być zbawiony.

Dzieje Apostolskie 16:27–30

Paweł i Sylas nauczali ewangelii strażnika i jego rodzinę. Tej nocy strażnik i jego rodzina zostali ochrzczeni.

Dzieje Apostolskie 16:31–33

Następnego dnia przywódcy miasta uwolnili Pawła i Sylasa. Paweł i Sylas poszli do innego miasta, by dalej wykonywać pracę misjonarską.

Dzieje Apostolskie 16:35–40

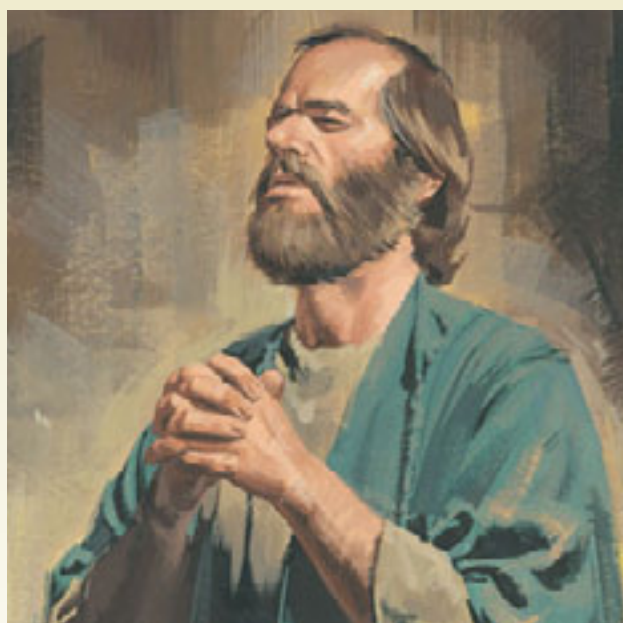
ROZDZIAŁ 62

Paweł jest posłuszny Duchowi Świętemu

Paweł pożegnał się ze swymi przyjaciółmi. Powiedział, że już nigdy się z nimi nie zobaczy. Powiedział im, by pamiętali o ewangelii i przestrzegali przykazań Boga. Ostrzegł ich, żeby nie słuchali ludzi, którzy starają się nauczać rzeczy, które nie są prawdą.

Dzieje Apostolskie 20:25, 28–32

Duch Święty powiedział Apostołowi Pawłowi, by poszedł do Jerozolimy. Duch Święty powiedział, że Paweł będzie wtrącony do więzienia. Paweł się nie bał. Kochał Zbawiciela i robił to, co mówił mu Duch Święty.

Dzieje Apostolskie 20:22–24

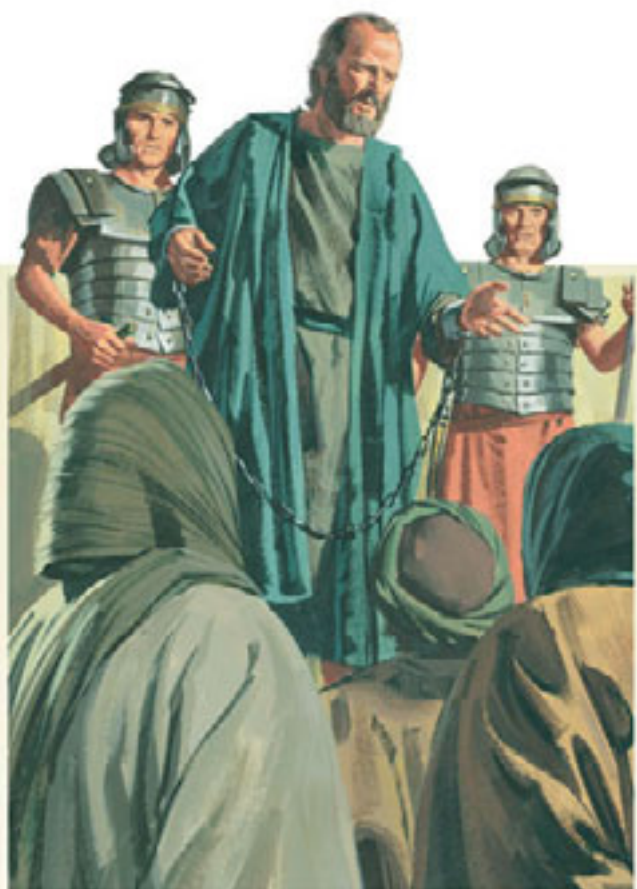
Powiedział im, aby kochali się i troszczyli o siebie nawzajem. Uklęknął i modlił się z nimi. Wszyscy płakali. Poszli z nim na wybrzeże i patrzyli, jak Paweł opuszcza ich, płynąc do Jerozolimy.

Dzieje Apostolskie 20:35–38

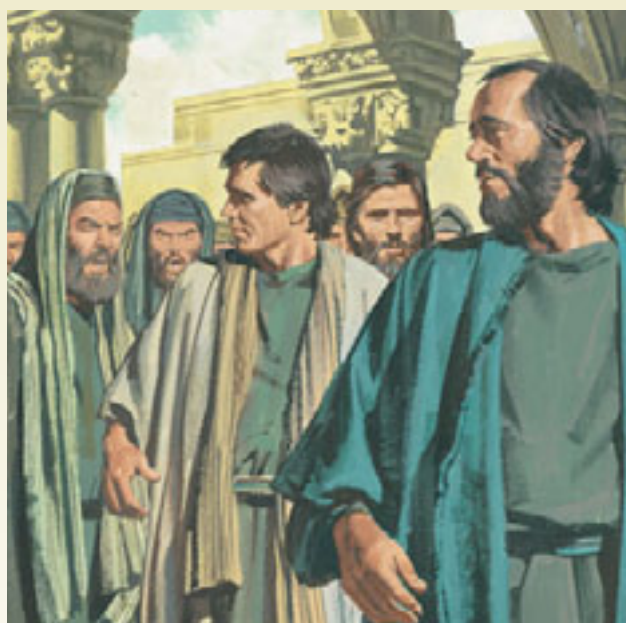
ROZDZIAŁ 63

Paweł kończy swą misję

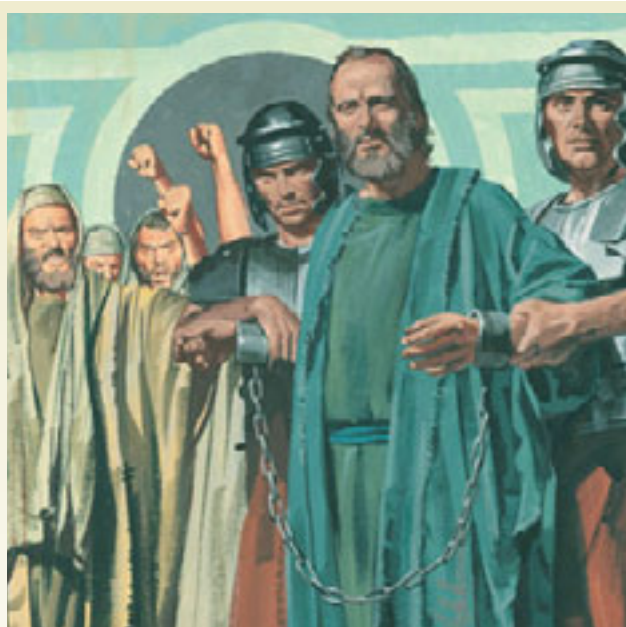
Rzymscy żołnierze aresztowali Pawła. Pozwolili mu przemówić do Żydów. Paweł świadczył tym ludziom, że widział światło z niebios i słyszał głos Zbawiciela. Powiedział, że Jezus mówił mu, by głosił ewangelię.

Dzieje Apostolskie 21:33–40; 22:1–15

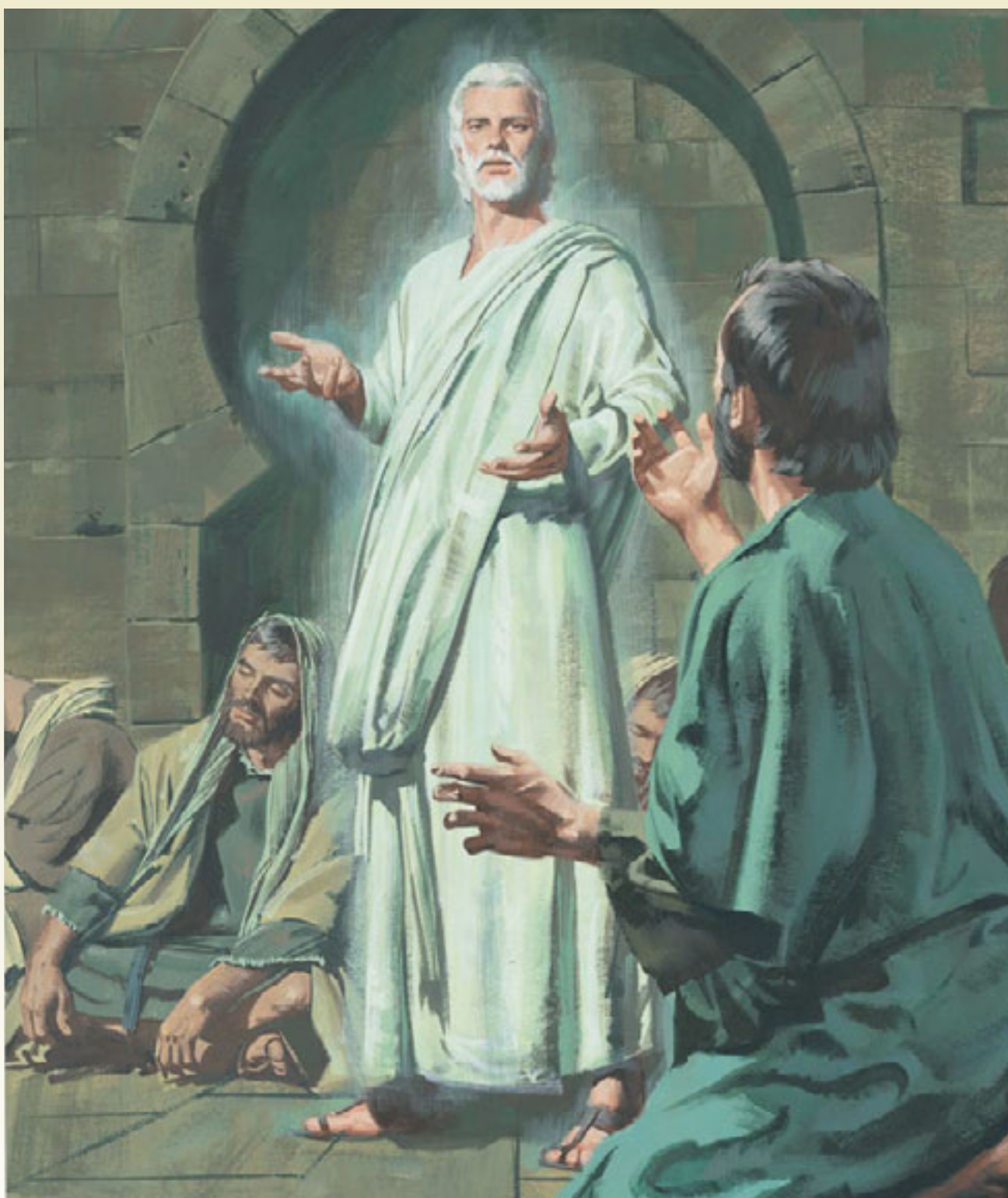
Paweł udał się do świątyni w Jerozolimie. Grupa Żydów myślała, że Paweł wziął do świątyni ludzi, którzy nie byli Żydami. To ich rozgniewało. Wyciągnęli Pawła ze świątyni i zaczęli go bić.

Dzieje Apostolskie 21:26–32

Ludzie nie uwierzyli Pawłowi. Chcieli go zabić. Żołnierze wtrącili Pawła na noc do więzienia.

Dzieje Apostolskie 22:22–30

Zbawiciel odwiedził Pawła w więzieniu i powiedział mu, aby się nie lękał. Powiedział mu, że pójdzie do Rzymu i będzie tam nauczać ewangelii.

Dzieje Apostolskie 23:11

Chcąc ochronić Pawła, Rzymianie wysłali go do innego miasta. Był tam król Agryppa. Paweł powiedział królowi Agryppie, że był wcześniej faryzeuszem i nienawidził ludzi, którzy wierzyli

w Jezusa. Nawet wtrącał ich do więzienia. Potem zobaczył światło z niebios i usłyszał głos Zbawiciela. Teraz wierzy w Jezusa.

Dzieje Apostolskie 23:12–35; 25:13–23; 26:1–15

Paweł świadczył królowi Agryppie, że ewangelia jest prawdziwa. Powiedział, że Jezus zmartwychwstał. W wizji Jezus Chrystus powiedział Pawłowi, by

nauczał Jego ewangelii. Ponieważ Paweł był posłuszny, wielu ludzi go nienawidziło.

Dzieje Apostolskie 26:16–23

Król Agryppa powiedział, że Paweł sprawił, że niemal uwierzył w Jezusa. Król nie uważał, że

Pawła należy zabić. Lecz musiał wysłać go do Rzymu, gdzie Paweł miał być oddany pod sąd.

Dzieje Apostolskie 26:27–32

Paweł przebywał w rzymskim więzieniu przez dwa lata. Wielu ludzi przychodziło, by się z nim zobaczyć. Nauczał ich ewangelii. Pisał listy do

Świętych w innych krajach. Niektóre z tych listów zawarte są w Nowym Testamencie.

Dzieje Apostolskie 28:16–31

Paweł wiedział, że zostanie zabity. Nie bał się. Przestrzegał przykazań Boga. Nauczał ewangelii. Ukończył swą misję. Paweł wiedział, że Ojciec

Niebiański go kocha. Wiedział też, że kiedy umrze, będzie żył razem z Ojcem Niebieskim i Jezusem Chrystusem.

II List do Tymoteusza 4:6–8

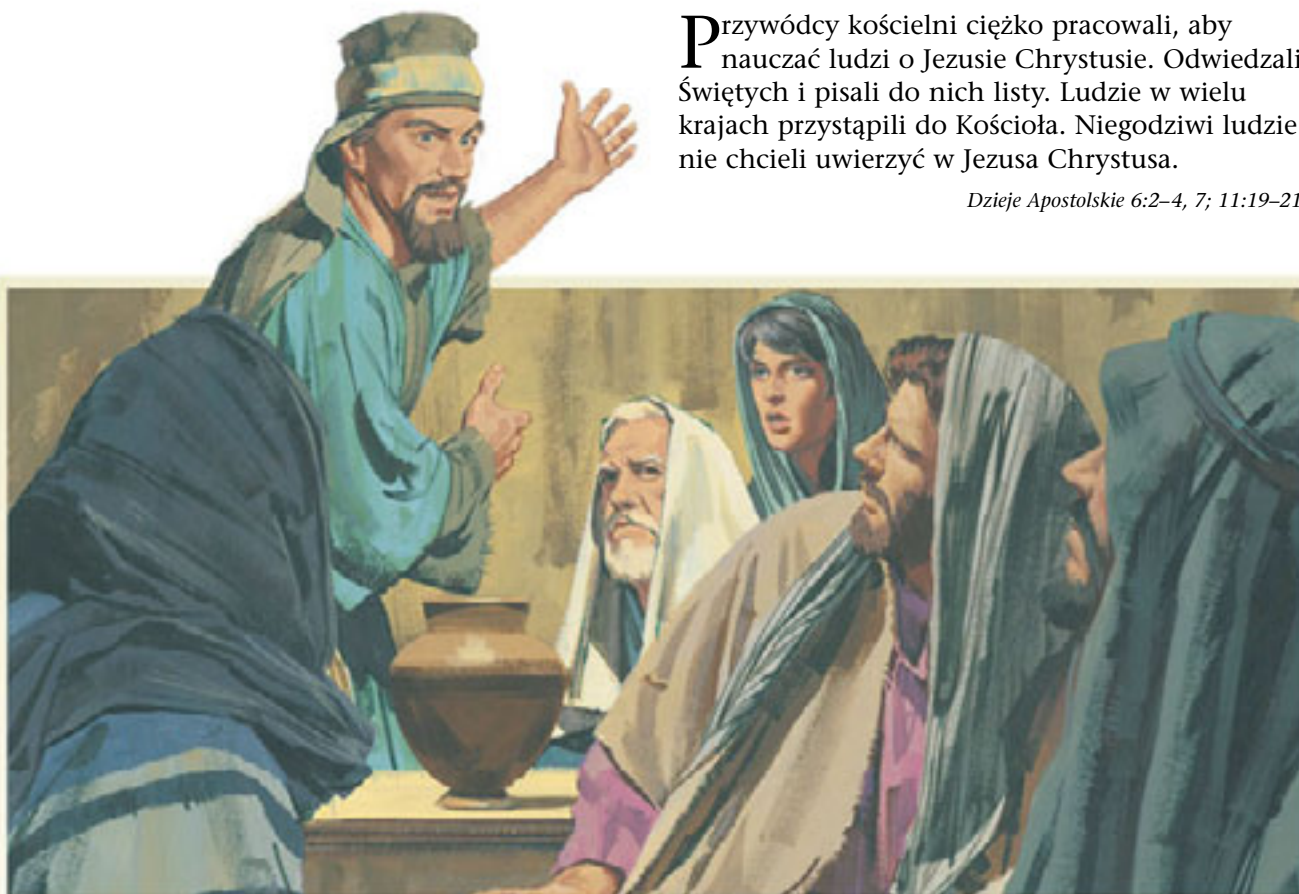

Czasy po Nowym Testamencie

Przywódcy kościelni ciężko pracowali, aby nauczać ludzi o Jezusie Chrystusie. Odwiedzali Świętych i pisali do nich listy. Ludzie w wielu krajach przystąpili do Kościoła. Niegodziwi ludzie nie chcieli uwierzyć w Jezusa Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 6:2-4, 7; 11:19-21

Niegodziwi ludzie chcieli zmieniać przykazania. Niektórzy Święci ich słuchali. Wielu przestało wierzyć w Jezusa i nie przestrzegało Jego przykazań.

*List do Galacjan 1:6-8; List do Tytusa 1:10-11;
I List Jana 2:18-19*

Zabito Apostołów i wielu Świętych. Nie było nikogo, kto mógłby przewodzić Kościołowi. Klucze kapłaństwa zabrano z ziemi. Ludzie nie mieli

proroków, którzy by ich prowadzili. Nie było już na ziemi Kościoła Jezusa Chrystusa. Apostołowie, Piotr i Paweł, powiedzieli, że tak się stanie.

*Ew. Mateusza 23:34; 24:8-10;
List do Rzymian 8:36; I List do Koryntian 4:9-13;
I List Piotra 4:12; Jesus the Christ, 745-746*

Minęły wieki. Było wiele różnych kościołów. Żaden z nich nie miał Apostołów ani kapłaństwa Boga. Żaden z kościołów nie był Kościołem Jezusa

Chrystusa. Lecz prorocy powiedzieli, że po wielu latach Kościół Jezusa Chrystusa ponownie powróci na ziemię.

*Dzieje Apostolskie 3:19-26; II List do Tesaloniczan 2:1-4;
II List do Tymoteusza 4:3-4*

W roku 1820 chłopiec o imieniu Józef chciał wiedzieć, który z kościołów jest Kościołem Jezusa Chrystusa. Poszedł do lasu w pobliżu swego domu

i modlił się. Poprosił Boga, by powiedział mu, który kościół jest prawdziwy.

Józef Smith — Historia 1:3, 5, 10, 14–15

Ojciec Niebieski i Jezus Chrystus przyszli do Józefa Smitha. Zbawiciel powiedział Józefowi, żeby nie

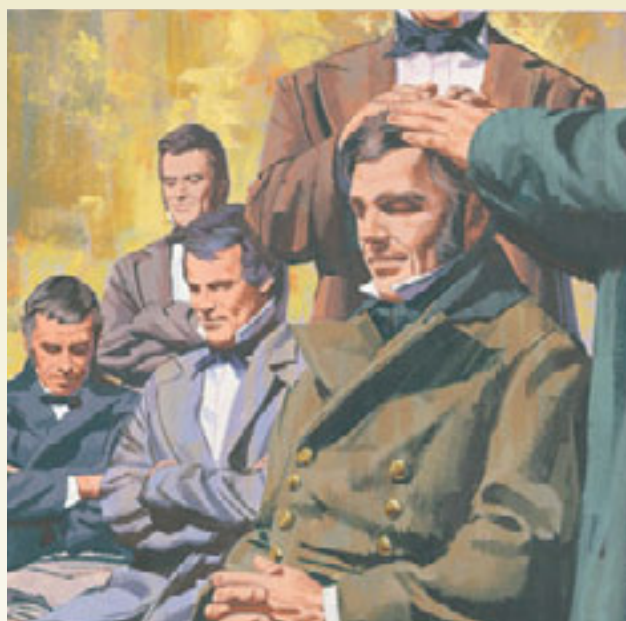
przystępował do żadnego z kościołów, ponieważ żaden z nich nie jest Jego Kościołem.

Józef Smith — Historia 1:17–19

Bóg zdecydował, że ponownie sprowadzi na ziemię Kościół Jezusa Chrystusa, za pośrednictwem Józefa Smitha. Bóg posłał aniołów, by nadali Józefowi Smithowi kapłaństwo. Pomógł Józefowi przetłumaczyć Księgę Mormona. Dnia 6 kwietnia 1830 roku Kościół Jezusa Chrystusa został ponownie zorganizowany na ziemi.

Józef Smith — Historia 1:33, 66–75

Podobnie jak Jezus wybrał Dwunastu Apostołów, kiedy był na ziemi, Bóg pomógł Józefowi Smithowi wybrać Dwunastu Apostołów, by pomagali mu przewodzić Kościołowi. Ci mężczyźni mają nadaną moc nauczania ewangelii i czynienia cudów.

Nauki i Przymierza 102:3; 107:22–23, 35

Jezus pragnie, by każdy człowiek dowiedział się o Jego Kościele. Powiedział Józefowi Smithowi, by posłał misjonarzy, aby nauczali wszystkich ludzi o Kościele Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.

Nauki i Przymierza 1:18, 30

Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich jest tym samym kościołem, który zorganizował Jezus, gdy żył na ziemi.

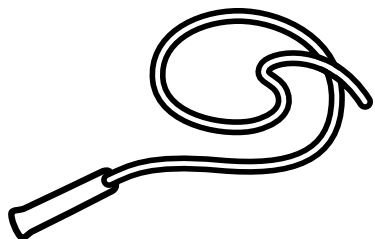
Nauki i Przymierza 115:4

Słowa, które należy znać

Anioł niebiański posłaniec od Boga

Apostoł przywódca w Kościele Jezusa Chrystusa, który świadczy o Jezusie Chrystusie i naucza ewangelii

bicz cienki rzemyk lub lina; używany do bicia kogoś lub czegoś

bliźni wszystkie inne dzieci Boga

błogosławić dawać dobre rzeczy lub pomagać danej osobie

błogosławieństwo szczególna modlitwa, w której prosi się Ojca Niebieskiego, aby pocieszył lub uzdrowił jakąś osobę; mężczyzna, który ofiarowuje taką modlitwę, czyni to poprzez moc kapłaństwa, które posiada. Wszelka pomoc, którą otrzymujemy od Boga.

bochenek kształt, jaki ma upieczony chleb

być napełnionym Duchem Świętym mieć Ducha Świętego, który wypełnia umysł i serce prawdą

chrzest [chrzcić] obrządek lub ceremonia, podczas której osoba posiadająca upoważnienie kapłańskie od Boga, zanurza całkowicie inną osobę w wodzie, a następnie podnosi ją. Chrzest jest wymagany, aby stać się członkiem Kościoła Jezusa Chrystusa. Zobacz także: *dar Ducha Świętego*.

chwalić mówić o kimś dobrze

ciało z krwi i kości ciała, które mają ludzie na ziemi, składają się ze skóry, kości, mięśni i krwi

cierń ostra i spiczasta część rośliny, która może skaleczyć, jeśli się jej dotknie

cierpieć odczuwać wielki ból

cud coś niezwykłego, co zdarza się dzięki mocy Boga

członek osoba, która należy do jakiegoś kościoła lub do innej grupy

dar Ducha Świętego prawo do otrzymywania pomocy od Ducha Świętego; jest on udzielany osobie ochrzczonej przez kogoś, kto ma upoważnienie kapłańskie

diabeł inna nazwa Szatana

doradca osoba, która pomaga komuś lub doradza

Drugie Przyjście kiedy Jezus przyjdzie ponownie na ziemię, aby ocalić prawych ludzi i zniszczyć niegodziwych

duch dziecko Ojca Niebieskiego, które nie ma ciała z krwi i kości

dziesięcina pieniądze oddawane Bogu na budowę Jego Kościoła

ewangelia nauki Jezusa Chrystusa o tym, w jaki sposób ludzie powinni żyć, aby mogli powrócić i przebywać z Ojcem Niebieskim; jest to plan zbawienia przygotowany przez Ojca Niebieskiego

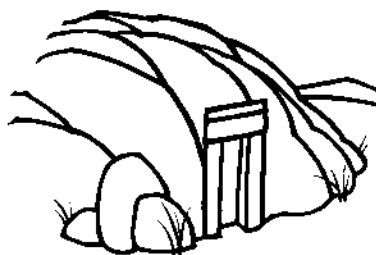
głód brak pożywienia z powodu zbyt małych plonów, które nie wyżywią wszystkich

głuchy niesłyszący

gospoda miejsce, gdzie ludzie mogą jeść i spać, kiedy są w podróży

góra duże wzniesienie terenu

grób, grobowiec miejsce, gdzie pogrzebani są umarli

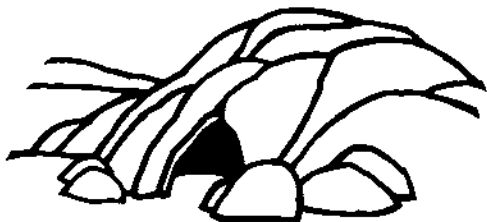

grzech nie przestrzegać przykazań Ojca Niebieskiego

grzesznik osoba, która nie przestrzega przykazań Ojca Niebieskiego

hymn kościelna pieśń lub pieśń na chwałę Boga

jaskinia otwór w stoku wzgórza

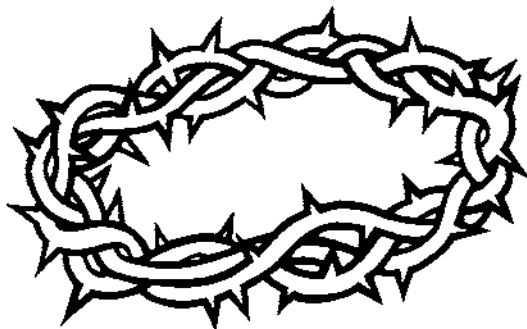
kapłan przywódca w kościele

kapłaństwo upoważnienie do działania w imieniu Boga

kazanie mowa wygłoszona do grupy ludzi na temat ewangelii

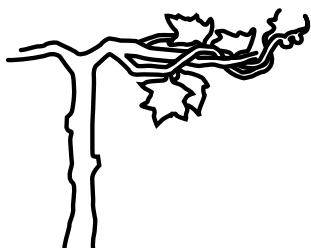
kłamać nie mówić prawdy

korona cierniowa ostre ciernie splecione w obręcz, którą umieszczono na głowie Jezusa

królestwo Boże Kościół lub miejsce, w którym prawy człowiek będzie żył z Ojcem Niebieskim po tym życiu

krzew winny główne miejsce uprawy roślin, takich jak winorośl, której gałęzie pną się do góry. Krzew winny utrzymuje gałęzie przy życiu.

krzyżować uśmiercić kogoś, wieszając go lub ją na drewnianym krzyżu, jak uczyniono to Jezusowi Chrystusowi

kusić starać się nakłonić kogoś, by zrobił coś złego

leniwy niechętny do pracy

mądry ktoś, kto jest bardzo bystry i rozumie ludzi, prawa i pisma święte; także: ktoś, kto planuje z wyprzedzeniem

Mędrcy mężczyźni, którzy przybyli ze Wschodu, aby odwiedzić Jezusa, gdy był On malutkim dzieckiem

misja okres szczególnej służby, kiedy idzie się i naucza ludzi o ewangelii Jezusa Chrystusa i wzmacnia królestwo Boże na ziemi

misjonarz osoba, która idzie na misję; czasami taka osoba jest powoływana do wyjazdu do innego kraju

moc zdolność do robienia czegoś. Zobacz także: *kapłaństwo*.

modlić się rozmawiać z Bogiem, dziękując Mu i prosząc o błogosławieństwa

modlitwa słowa, które wypowiada osoba modląca się

moneta płaski kawałek metalu

naigrawać się wyśmiewać kogoś

naśladować robić coś, co robi ktoś inny

na zawsze zawsze

niebo miejsce, gdzie mieszkają Ojciec Niebieski i Jezus Chrystus

niegodziwy zła osoba

obietca powiedzieć, że coś się zrobi

objawienie coś, co mówi Bóg do Swoich dzieci

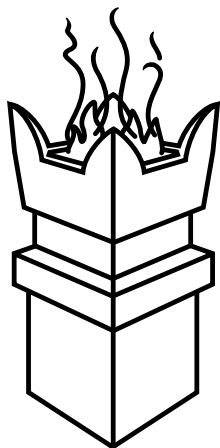
ocalić uratować przed niebezpieczeństwem.

Jezus umarł, aby ocalić nas od śmierci fizycznej i niebezpieczeństwa grzechu.

oddawać cześć chwalić, kochać i być posłusznym Bogu

odpokutować czuć żal z powodu czegoś, co zrobiłeś i obiecać, że już nigdy tego nie zrobisz

ołtarz poświęcony rodzaj stołu ofiarnego w świątyni za czasów Jezusa. Na ołtarzu ludzie składali Bogu ofiary.

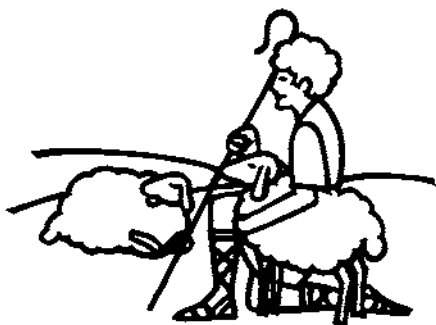

organizować utworzyć w określonym porządku Kościół Jezusa Chrystusa

pan młody mężczyzna, który bierze ślub

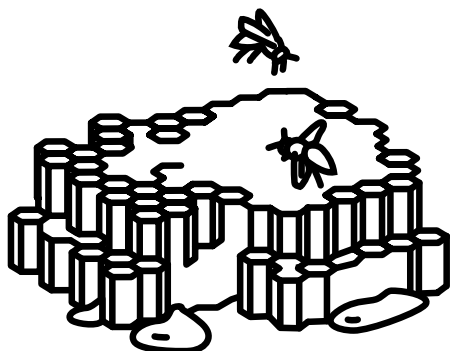
Pascha szczególne święto, kiedy Żydzi upamiętniają, że Bóg wybawił ich lud od Egipcjan, w czasach Mojżesza

pasterz osoba, która zajmuje się owcami

pisma święte księgi, które zawierają słowa, które Bóg przekazał ludziom za pośrednictwem Swych proroków

plaster miodu komórki z wosku zrobione przez pszczoły. Pszczoły napęniają te komórki miodem.

plaszcz, szata długi, powiewający płat materiału, noszony na odzieży

podarunek dobra rzecz, którą Bóg lub ludzie nam dają

podatek pieniądze, które ludzie płacą rządowi

podróż udawanie się do innego miejsca

pogrzebać [pogrzebany] umieścić ciało zmarłego w grobie lub w ziemi i przykryć je ziemią; umieścić w ziemi coś, co dana osoba chce ukryć

pokój czyniący osoba, która pomaga innym, by nie złościli się na siebie

pościć nie jeść i nie pić, kiedy staramy się o błogosławieństwo od Ojca w Niebie

prawda to, co jest prawe i prawdziwe

prawy posłuszny przykazaniom Boga

proces sądowy wydarzenie, podczas którego ludzie starają się udowodnić, czy dana osoba przekroczyła prawo, czy nie

produkować wytwarzać coś lub uprawiać, hodować

prorok osoba powołana przez Boga, by mówiła ludziom, czego Bóg chce, by czynili

przemienienie zmiana, która dokonuje się w kimś w krótkim czasie, co umożliwia danej osobie przebywanie w obecności Ojca Niebieskiego

przewodzić przewodzić ludziom

przykazać powiedzieć komuś lub czemuś, co ma robić

przykazanie coś, czego zrobienie nakazuje ludziom Bóg, aby byli oni szczęśliwi

przypowieść historia, która naucza jakiejś zasady lub zawiera lekcję

przystąpić stać się częścią grupy

przywódca osoba, która przewodzi i jest odpowiedzialna za grupę ludzi

pustkowie miejsce, gdzie nie ma miast i mieszka mało ludzi

pustynia obszar z bardzo niewielką ilością wody, roślin lub zwierząt

rana miejsce na ciele, które sprawia ból lub krwawi; poważne uszkodzenie ciała

Sabat szczególny dzień tygodnia, kiedy ludzie oddają cześć Bogu, idąc do kościoła i ucząc się o Nim

sakrament obrzęd, podczas którego błogosławi się chleb i wodę i roznosi pośród członków Kościoła, by przypomnieć im o Jezusie Chrystusie i przestrzeganiu Jego przykazań. Ten obrzęd jest dokonywany przez mężczyzn, którzy mają kapłaństwo.

skłonić się [ukłon] pochylić głowę z szacunkiem

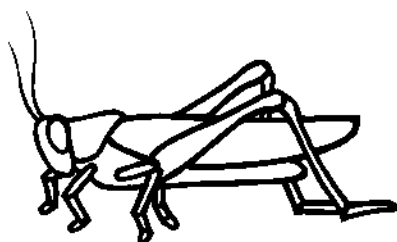
słuchać, być posłusznym, przestrzegać robić coś, o co jest się proszonym lub otrzymuje się polecenie zrobienia tego

sługa osoba, która służy lub pracuje dla kogoś lub dla Boga

strażnik, stać na straży osoba, która pilnuje ludzi w więzieniu; pilnować osób, miejsc lub rzeczy

synagoga budynek, gdzie Żydzi spotykają się, by oddawać cześć Bogu

szarańcza duży latający owad, czasami używany jako pokarm

ślepy niewidomy

świadczyć mówić innym ludziom, że wiemy, że coś, jest prawdą

świadectwo odczucie lub myśl dana przez Ducha Świętego, że ewangelia jest prawdziwa

świątynia Dom Boga na ziemi; miejsce oddawania czci Bogu; święte miejsce, gdzie są dokonywane święte obrzędy

święte coś, co jest czyste, nieskalane i wybrane dla użytku Boga

świętować pamiętać o ważnym dniu poprzez robienie czegoś szczególnego

Święty członek prawdziwego Kościoła Jezusa Chrystusa

tłumaczyć zamieniać słowa zapisane lub wymawiane w jakimś języku na słowa o tym samym znaczeniu w innym języku

trędowaty chory, który ma rany na całym ciele

trzęsienie ziemi mocne wstrząsy ziemi

uczeń osoba, która wierzy w Jezusa Chrystusa i stara się do Niego upodobnić

uczta duży posiłek zwykle spożywany w szczególnym dniu

ukleknąć paść na kolana

ukraść zabrać coś, co należy do kogoś innego

upoważnienie prawo do stosowania mocy takiej, jak kapłaństwo lub posiadanie prawa do karania tych, którzy prawa nie przestrzegają

ustanowić mężczyzna, który posiada kapłaństwo kładzie ręce na głowie innego mężczyzny, aby dać mu moc kapłańską i upoważnienie

uświęcone wszystko, co dał nam Bóg, co mamy szanować i mieć w poważaniu

utonać umrzeć z powodu zbyt długiego przebywania pod wodą

uzdrowiać sprawić, że osoba chora lub cierpiąca czuje się dobrze

wdowa kobieta, której mąż nie żyje

wesele wydarzenie, podczas którego mężczyzna i kobieta stają się małżeństwem

wiara wierzyć i ufać Jezusowi Chrystusowi

wieczne coś bez końca; trwa na zawsze

wierzyć czuć, że coś jest prawe lub prawdziwe

więzienie miejsce, gdzie są trzymani ludzie, którzy złamali prawo

wino napój przygotowywany z winogron

wizja rodzaj objawienia od Ojca Niebieskiego

właściciel gospody osoba, która prowadzi gospodę

wojna bitwa pomiędzy wrogami

wybaczać przestać się złościć na kogoś, kto postąpił źle lub coś zniszczył.

wybrać [decydować się na coś] wziąć coś spośród innych, wyselekcjonować

wziąć w niewolę [wzięci w niewolę] wziąć siłą kraj lub osobę w niewolę

zbawienie być zbawionym od grzechów i śmierci, po to, by żyć ponownie z Ojcem Niebieskim

zdradzić zwrócić się przeciwko przyjacielowi lub wydać go w ręce wroga

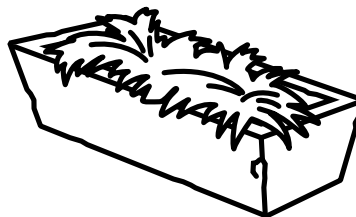
zło coś, co jest nieprawe i nie pochodzi od Boga

złodziej ktoś, kto okrada ludzi

złożyć w ofierze poświęcić coś ważnego dla Boga i innych ludzi

zmartwychwstać mieć ponownie połączone ciało i ducha po śmierci

żłób paśnik, miejsce, gdzie wkłada się paszę zwierzętom

żołnierz osoba, która wykonuje rozkazy króla lub władcy

życie wieczne stać się podobnym do naszego Ojca w Niebie i żyć z Nim na zawsze

Miejsca, o których należy wiedzieć

(Liczby w nawiasach oznaczają numery rozdziałów, które mówią o wydarzeniach, jakie rozgrywały się w tych miejscach).

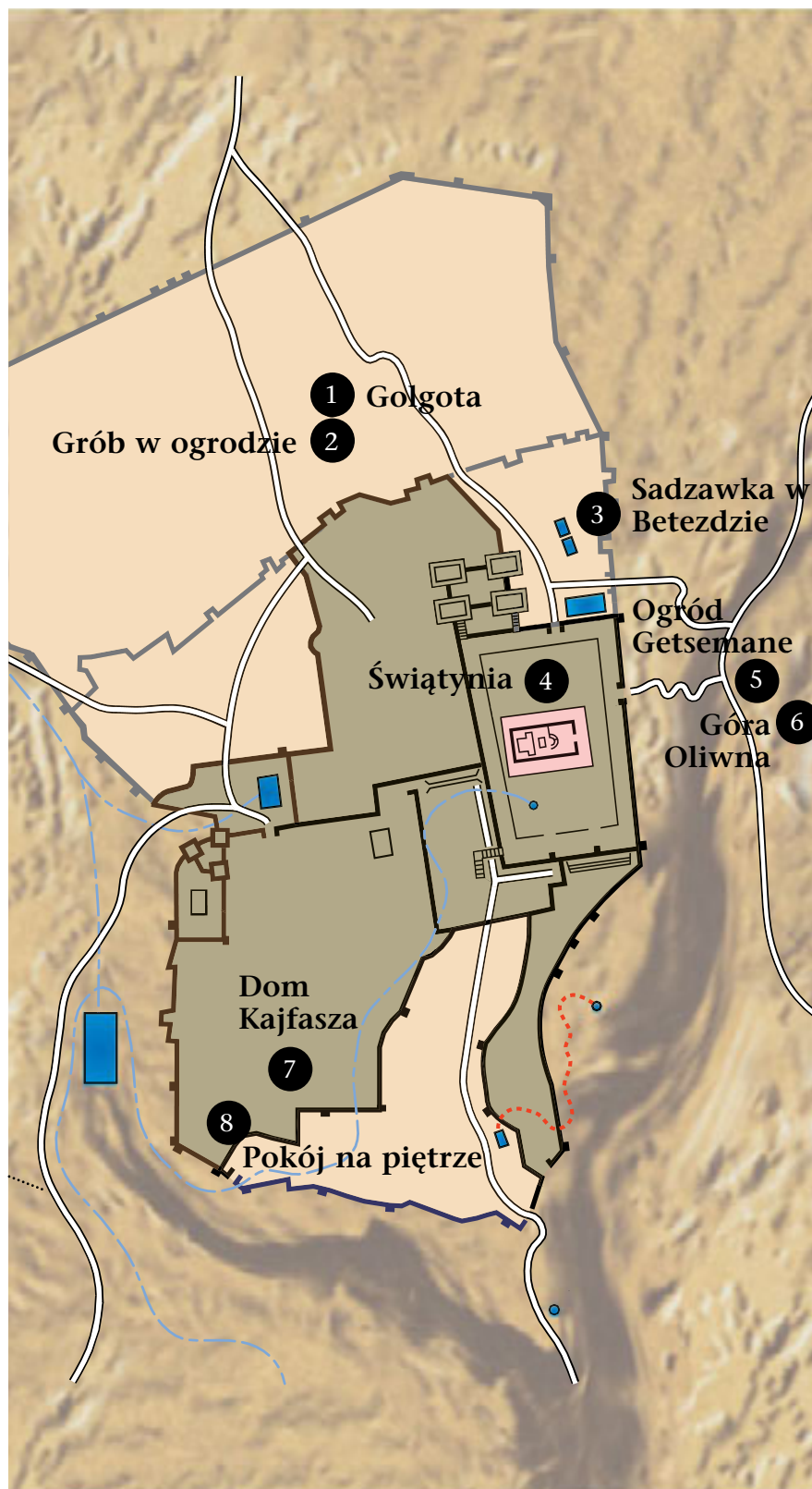
Mapa 1: Ziemia Święta w czasach Nowego Testamentu

1. **Damaszek** Paweł szedł do tego miasta, kiedy pojawił się przed nim Jezus i wezwał go do pokutowania. (59)
2. **Cezarea Filipińska** Na jej terenach Jezus świadczył o Swojej śmierci i Zmartwychwstaniu, a Piotr świadczył, że Jezus jest Synem Bożym. (32)
3. **Galilea** Jezus spędził dużo czasu w tym regionie, nauczając ewangelii i uzdrawiając chorych. (19–20, 34, 36)
4. **Kafarnaum** Jezus dokonał w tym mieście wielu cudów. (23–25, 30)
5. **Morze Galilejskie** W pobliżu Jezus nauczał ewangelii wielu ludzi. Jezus poskromił burzę i chodził po wodach Morza Galilejskiego. (18, 21, 29)
6. **Kana** Tam Jezus zamienił wodę w wino podczas wesela. Tam pewien człowiek przyszedł, by prosić Jezusa o uzdrowienie jego syna. (12, 16)
7. **Nazaret** W tym mieście wychowywał się Jezus. (2, 4, 9, 17)
8. **Samaria** Jezus w tym kraju nauczał kobietę przy studni na temat wody żywota. Wielu Żydów nienawidziło ludzi z Samarii. (15, 58)
9. **Rzeka Jordan** W tej rzece Jezus Chrystus został ochrzczony przez Jana Chrzciciela. (10)
10. **Joppa** Tam Piotr przywrócił do życia Tabitę. (60)
11. **Jerycho** W przypowieści o dobrym Samarytaninie omalże nie zabito mężczyzny, który podróżował do tego miasta. (35)
12. **Jerozolima** Jezus i Jego Apostołowie spędzili wiele czasu, nauczając w tym mieście. Jezus umarł tutaj i zmartwychwstał. (6, 39–40, 44–57, 63) Na mapie 2 znajdziesz dodatkowe historie, które wydarzyły się w Jerozolimie.
13. **Betania** Łazarz, którego wskrzesił Jezus, mieszkał tu ze swymi siostrami, Marią i Martą. (43)
14. **Betlejem** Tutaj urodził się Jezus Chrystus (5, 7)

Mapa 2: Jerozolima za czasów Jezusa

1. **Golgota** To może być miejsce, gdzie Jezus Chrystus umarł na krzyżu. (53)
2. **Grób w ogrodzie** To może być miejsce, gdzie Jezus Chrystus został pogrzebany, zmartwychwstał i rozmawiał z Marią Magdaleną. (53, 54)
3. **Sadzawka w Betezdzie** Jezus uzdrowił tu pewnego człowieka w Sabat. (27)
4. **Świątynia** Tutaj anioł Gabriel obiecał Zachariaszowi, że będzie miał syna, którym był Jan Chrzciciel. Jezus nauczał w tej świątyni. Wypędził również ze świątyni ludzi, którzy handlowali zwierzętami ofiarnymi. (1, 6, 9, 11, 13, 45, 56)
5. **Ogród Getsemane** W tym ogrodzie Jezus Chrystus modlił się, cierpiał za nasze grzechy, został zdradzony przez Judasza Iskariotę i aresztowany. (51, 52)
6. **Góra Oliwna** Jezus nauczał tu o Swoim Drugim Przyjściu. (46)
7. **Dom Kajfasza** To może być miejsce, dokąd przywódcy żydowscy zabrali Jezusa na proces, oskarżając Go o złamanie prawa. (52)
8. **Pokój na piętrze** Pokój, gdzie prawdopodobnie Jezus i Jego Apostołowie spożyli Paschę. Jezus nauczał Swych Apostołów o sakramencie na krótko przed pójściem do Ogrodu Getsemane. (49, 50)

Inne miejsca, które należy znać

Ameryka Jezus Chrystus odwiedził ludzi w obu Amerykach po Swym Zmartwychwstaniu i nauczał ich ewangelii. Powołał dwunastu uczniów, aby prowadzili tam Kościół. (40)

Egipt kraj na południe od Ziemi Świętej. Józef został powiadomiony przez anioła, by zabrał swą rodzinę do Egiptu, aby Herod nie mógł zabić małego Jezusa. (8)

Niebo miejsce, gdzie mieszka Ojciec Niebieski. (Wprowadzenie)

Rzym stolica Imperium Rzymskiego. Paweł nauczał ewangelii, kiedy był w więzieniu w Rzymie. (63)

Ziemia planeta, na której żyjemy. Jezus Chrystus stworzył ziemię dla nas. (Wprowadzenie)

Ziemia Święta kraj, gdzie Jezus mieszkał i nauczał. Judea, Samaria i Galilea stanowią razem Ziemię Świętą. (Wprowadzenie)

Ludzie, o których należy wiedzieć

Agryppa król rzymski, który rządził w Izraelu. Paweł powiedział Agryppie o Jezusie Chrystusie.

Ananiasz uczeń Jezusa Chrystusa, który mieszkał w Damaszku. Błogosławił Pawła i opiekował się nim, po tym, jak ten został oślepiiony, gdy otrzymał wizję.

Anna wierna wdowa, która widział Jezusa, kiedy był On dziećciem, i nauczała ludzi, że Jezus jest Synem Bożym i Odkupicielem.

Bóg to słowo może się odnosić do Ojca Niebieskiego lub do Jezusa Chrystusa

Duch Święty jeden z trzech członków Boskiej Trójcy. Pomaga On Jezusowi Chrystusowi i Ojcu Niebieskiemu. Ma On moc, by pomóc ludziom w poznaniu prawdy. Jest osobą duchową i nie ma powłoki z ciała i kości.

Eliasz prorok Starego Testamentu

Elżbieta matka Jana Chrzciciela

faryzeusze przywódcy Żydów. Większość z nich nienawidziła Jezusa i Jego uczniów.

Gabriel anioł, który odwiedził Marię i powiedział jej, że będzie matką Jezusa. Gabriel przyszedł również do Zachariasza i powiedział mu, że będzie miał syna, który będzie Janem Chrzcicielem.

Herod niegodziwy król, który rządził w Jerozolimie, kiedy narodził się Jezus. Spowodował uśmiercenie wszystkich dzieci w Betlejem, w nadziei na to, że zabity zostanie mały Jezus.

Izajasz prorok Starego Testamentu, który pisał o Jezusie

Jair przywódca żydowski w Kafarnaum. Jezus wskrzesił jego córkę z martwych.

Jakub jeden z Dwunastu Apostołów Jezusa. Był jednym z doradców Piotra po śmierci Jezusa.

Jan jeden z Dwunastu Apostołów Jezusa. Był jednym z doradców Piotra po śmierci Jezusa.

Jan Chrzciciel prorok, który ochrzcił Jezusa. Był synem Zachariasza i Elżbiety.

Jezus Chrystus Syn Boży i Zbawiciel świata. Cierpiał i umarł za nasze grzechy.

Józef Mąż Marii. Józef opiekował się Jezusem i Marią.

Józef Smith Kiedy Józef Smith był chłopcem, odwiedzili go Ojciec Niebieski i Jezus Chrystus. Powiedzieli, by nie przystępował do żadnego z kościołów na ziemi, ponieważ wszystkie one oddaliły się od prawdy. Poprzez Józefa Smitha został przywrócony na ziemi prawdziwy Kościół Jezusa Chrystusa.

Judaszk Iskariota jeden z Dwunastu Apostołów Jezusa. Judasz oddał Jezusa w ręce niegodziwych ludzi za 30 srebrników.

Kajfasz wyższy kapłan żydowski, który miał udział w potępieniu Jezusa przed sądem

Łazarz mężczyzna, którego wskrzesił Jezus

Maciej uczeń Jezusa, który został powołany, by zająć miejsce Judasza jako jeden z Dwunastu Apostołów

Maria matka Jezusa

Maria i Marta siostry Łazarza zaprzyjaźnione z Jezusem

Maria Magdalena przyjaciółka Jezusa i pierwsza osoba, która ujrzała Jezusa po Jego Zmartwychwstaniu

Mesjasz inne określenie Jezusa Chrystusa

Mojżesz prorok Starego Testamentu

Nikodem zarządca żydowski, który uwierzył, że Jezus jest Zbawicielem. Jezus nauczał Nikodema na temat chrztu.

Ojciec Niebieski Ojciec naszych ciał duchowych. Modlimy się do Niego.

Paweł człowiek, który nie lubił uczniów Jezusa, póki nie ujrzał Go w wizji i nie nawrócił się. Potem służył Bogu i stał się jednym z Apostołów. Był również znany jako Saul.

Piotr jeden z Dwunastu Apostołów i Prezydent Kościoła po śmierci Jezusa

Poncjusz Piłat rzymski zarządca w Jerozolimie. Żydzi powiedzieli Piłatowi, by ukrzyżował Jezusa, a Piłat na to zezwolił.

Rzymianie ludzie, którzy kontrolowali kraj, w którym mieszkał Jezus, podczas Swojego życia.

Samarytanie grupa ludzi, którzy mieszkali w kraju, gdzie żył Jezus. Żydzi i Samarytanie zwykle się nie lubili.

Saul zobacz: *Paweł*

Sylas misjonarz i przyjaciel Pawła

Symeon prawy człowiek, który widział Jezusa jako dzieciątka w świątyni w Jerozolimie

Szatan duchowy syn Ojca Niebieskiego. Nie był posłuszny Ojcu Niebieskiemu, więc został odesłany z nieba. Stał się diabeł. Szatan stara się kusić ludzi do czynienia zła.

Szczepan prawy przywódca Kościoła Jezusa Chrystusa. Faryzeusze go zabili.

Szymon człowiek z Samarii. Usiłował kupić kapłaństwo od Piotra i Jana. Nauczali go, że nie można kupić kapłaństwa.

Tabita dobra kobieta, którą Piotr przywrócił do życia

Zachariasz ojciec Jana Chrzciciela

Zbawiciel Jezus Chrystus jest Zbawicielem.

Cierpiał i umarł za nasze grzechy. Dzięki Niemu, możemy mieć przebaczone nasze grzechy i możemy żyć wiecznie.

Żydzi Izraelici, którzy stanowili część królestwa Judy. Jezus był Żydem.

Zdjęcia z Ziemi Świętej

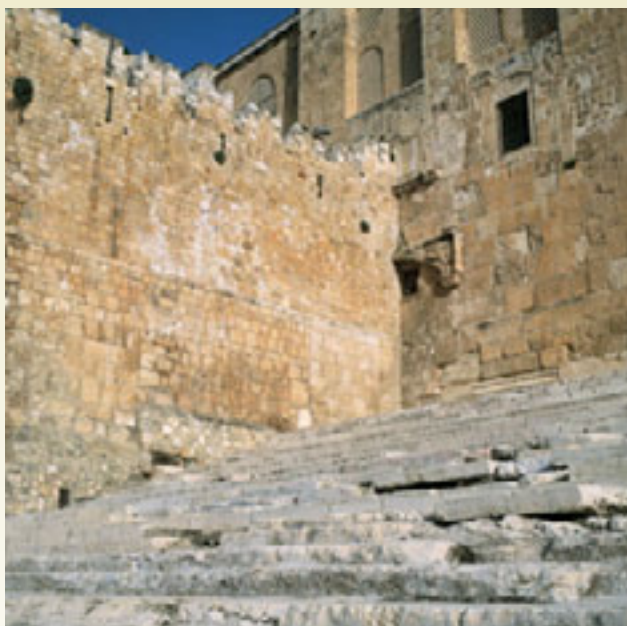
(Liczby w nawiasach oznaczają numery rozdziałów zawierających historie, które miały miejsce lub rozgrywały się w pobliżu miejsc przedstawionych na zdjęciach).

Betlejem W tym mieście urodził się Jezus Chrystus. (5, 7)

Świątynia Jest to model świątyni w Jerozolimie, gdzie nauczał Jezus Chrystus i skąd wypędził ludzi, którzy handlowali zwierzętami ofiarnymi. (1, 6, 9, 11, 13, 45, 56)

Stopnie wiodące do Świątyni Są to prawdziwe schody, które wiodły do świątyni.

Nazaret W tym mieście wychowywał się Jezus. (2, 4, 9, 17)

Jerozolima Jezus i Jego Apostołowie spędzili wiele czasu, nauczając w tym mieście. Jezus umarł tutaj i zmartwychwstał. (6, 39–40, 44–57, 63)

Rzeka Jordan W tej rzece Jezus Chrystus został ochrzczony przez Jana Chrzciciela. (10)

Pustynia w Judei Jezus Chrystus pościł i był kuszony przez diabła na tej pustyni po Swoim chrzcie. (11)

Samaria Jezus w tym kraju nauczał kobietę przy studni na temat wody żywota. Wielu Żydów nienawidziło ludzi z Samarii. (15, 58)

Galilea i Morze Galilejskie Wielu ludzi uważa, że jest to zbocze góry, na którym Jezus wygłosił Kazanie na Górze. Morze Galilejskie w tle. W pobliżu Jezus nauczał ewangelii wielu ludzi, łącznie z Apostołami. Jezus poskromił burzę na Morzu Galilejskim. (18–22, 29, 34, 36)

Kafarnaum Te ruiny znajdują się w mieście Kafarnaum. Jezus dokonał w tym mieście wielu cudów. (23–25, 30)

Cezarea Filipijska Na jej terenach Jezus świadczył o Swojej śmierci i Zmartwychwstaniu, a Piotr świadczył, że Jezus jest Synem Bożym. (32)

Jerycho W przypowieści o dobrym Samarytaninie omalże nie zabito mężczyzny, który podróżował do tego miasta. (35)

Góra Tabor To może być miejsce, gdzie nastąpiło Przemienienie Jezusa Chrystusa. (33)

Ogród Getsemane W tym ogrodzie Jezus Chrystus modlił się, cierpiał za nasze grzechy, został zdradzony przez Judasza Iskariotę i aresztowany. (51, 52)

Golgota To może być miejsce, gdzie Jezus Chrystus umarł na krzyżu. (53)

Grób w ogrodzie To może być miejsce, gdzie Jezus Chrystus został pogrzebany, zmartwychwstał i rozmawiał z Marią Magdaleną. (53, 54)

Chronologia Nowego Testamentu

Przed narodzeniem Jezusa do 2 r. n.e.	11 r. n.e.	31 r. n.e.	32 r. n.e.
1 Elżbieta i Zachariasz 2 Maria i Anioł 3 Narodziny Jana Chrzciciela 4 Józef i Anioł (0-2 r. n.e.) 5 Narodziny Jezusa Chrystusa 6 Przedstawienie Jezusa w świątyni 7 Mędrcy 8 Niegodziwy król Herod	9 Jezus jako chłopiec	10 Chrzest Jezusa 11 Kuszenie Jezusa 12 Wesele w Kanie 13 Jezus i dom Jego Ojca Niebieskiego 14 Nikodem 15 Kobieta przy studni 16 Syn przywódcy 17 Wzburzeni mieszkańcy Nazaretu 18 Jezus wybiera Swych Apostołów 19 Kazanie na Górze 20 Jezus naucza o modlitwie 21 Jezus rozkazuje wiatrom i falom 22 Człowiek opętany przez złe duchy 23 Człowiek, który nie mógł chodzić	24 Wskrzeszenie córki Jaira 25 Kobieta dotyka szat Jezusa 26 Jezus przebacza kobiecie 27 Wykonując na ziemi pracę Swego Ojca
			

33 r. n.e.	34 r. n.e.	Ostatni tydzień życia Zbawiciela	34–70 r. n.e.
28 Jezus karmi 5 tysięcy ludzi 29 Jezus chodzi po wodzie 30 Chleb żywota 31 Jezus uzdrawia głuchego 32 Piotr świadczy o Chrystusie 33 Pojawienie się w chwale. Przemienienie 34 Chłopiec opętany przez złego ducha 35 Dobry Samarytanin 36 Jezus opowiada trzy przypowieści Zagubiona owca Zgubiona moneta Utracony syn 37 Dziesięciu trędowatych 38 Faryzeusz i celnik 39 Jezus uzdrawia ślepcę 40 Dobry Pasterz 41 Jezus błogosławi dzieci 42 Bogaty młodzieniec	43 Jezus przywraca Łazarza do życia	44 Zbawiciel zdąża do Jerozolimy 45 Wdowi grosz 46 Drugie Przyjście 47 Dziesięć panien 48 Talenty 49 Pierwszy sakrament 50 Inne nauki podczas Ostatniej Wieczerzy 51 Jezus cierpi w Ogrodzie Getsemane 52 Proces Jezusa 53 Ukrzyżowanie Jezusa 54 Zmartwychwstanie Jezusa	55 Apostołowie przewodzą w Kościele 56 Piotr uzdrawia człowieka 57 Niegodziwi ludzie zabijają Szczepana 58 Szymon i kapłaństwo 59 Saul dowiadyuje się o Jezusie 60 Piotr przywraca Tabitę do życia 61 Paweł i Syłas w więzieniu 62 Paweł jest posłuszny Duchowi Świętemu 63 Paweł kończy swą misję
			

Daty i porządek wydarzeń podane są w przybliżeniu.

POLISH

4 02366 18166 7

36618 166